

له بلاو کراوه کانی مائپهړی بههشت

چیرۆکه کانی پیغه مبهړی خوا (ﷺ)

و

په ندو ئاموژگاری وه رگرتن لیان

ئاماده کردن و وه رگرتن

م. ابوبکر أحمد قادر

پیدا چونه وهی

م. صلاح الدین عبدالکریم

١٤٣٠ کۆچی - ٢٠٠٩ زایینی

چاپی یه که م

مائپهړی بههشت

ba8.org

مائپهړنکی ئیسلامی زانستی په روه رده یی یه و له پیناو بلاو کړدنه وهی نه و ئیسلامیه که سه له فی
صانح - پیغه مبهړی خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی (رضی الله عنهم) له سهړی بوون -
وه سه ر به هیچ گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپەرى بەھەشت

ئەو كىتەب و بابەت و لىكۆئىنەۋە شەرىئەتتە بۇلۇ دەكەتەۋە كە دەپنە ھۇي:

۱. شارەزاكردىنى موسۇلمانان و پەرۋەردە كوردنيان لەسەر رىگا راستەكەى ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبىي بە گەپانەۋە بۇ پەپرەۋە رەسەنەكەى ئىسلام، كە برىتىيە لە قورئان و سوننەت، بە تېگەشتىنى پېشىين و پېشەۋايانى ئوممەت.

۲. پاك كوردنەۋەى بېروباۋەر و رەۋشتى موسۇلمانان، لە دياردەكانى شيرك و كوفر و تاوان.

۳. پاللاۋتن و تەصفىيە كوردنى ئاينى ئىسلام لە بىدعە و بۆچونە داھىنراۋەكان.

۴. وربا كوردنەۋەى موسۇلمانان لە شوپنەۋارى خراپى رېۋايەتە لاۋاز و ھەلبەستراۋەكان.

۵. پتەۋ كوردنى براپەتىيە كى راستەقىنە لەسەر بناغە فراۋانە جىگىرەكەى ئىسلام و نەھىشتىن و كەمكردنەۋەى دەمارگىرى مەزھەبى و حىزبى.

ئامانجىمان:

ئاشنا كوردنى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروست كوردنى تاك و كۆيەتى بۇ تېگەشتىن لە سەرچاۋەكانى كە برىتىين لە قورئانى پېرۇز و سوننەتى صەحيح و ئاشكرا كوردنى ئەۋ شتانەى كە نامۇن بە ئىسلام و خراۋنەتە نېۋيەۋە بە چەندىن دەستەۋازەى دەنگ و رەنگ و نوسراۋى لە بۋارەكانى بېروباۋەر و رەۋشت و ئاكار و پەرۋەردە و زانست و پزىشكى و گەشەى كۆمەلايەتى.

خودايە داۋات ئى دەكەين دامەزراۋمان بكەيت ، وتەۋفيقمان بەدەيت بۇ ھەر كار وگۇفتارىكى جوان وچاك بەۋ شىۋەيەيى كەخۇت لېي رازىت.

ستافى مائپەرى بەھەشت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا

وَفَسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ۚ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۚ﴾

أَمَّا بَعْدُ... فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنَ الْهُدَى هَدَى مُحَمَّدٍ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

باوه‌پ‌داری خۆشه‌و‌یست: بێگومان م‌رو‌فه‌كان ه‌ز‌یان له‌ چ‌یرۆك‌و‌ به‌سه‌رهاته‌، وه‌ كاریگ‌ری ه‌یه‌ له‌سه‌ر ده‌روونی م‌رو‌ف‌، وه‌ ه‌وكاریشه‌ بۆ زیاد بوونی باوه‌پ‌، وه‌ ه‌وكاره‌ بۆ په‌یوه‌ست بوون به‌پ‌ه‌وشتی جوانه‌وه‌، ئه‌گ‌ه‌ر له‌ قورئانی پ‌یرۆز ورد ب‌بینه‌وه‌ ئه‌وا ده‌بینین كه‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار چه‌ندین چ‌یرۆك‌و‌ به‌سه‌رهاتی به‌سوودی باس‌كردووه‌، بۆئ‌ه‌وه‌ی كه‌ د‌ل‌ی پ‌ێغه‌مبه‌ری خ‌وای (ﷺ) پ‌ی‌ی دا ب‌مه‌ز‌ی‌ت، وه‌ ئامۆژگاری و پ‌یرخ‌ستنه‌وه‌ی باشی ت‌ی‌دایه‌ بۆ باوه‌پ‌داران، وه‌ به‌د‌ل‌ن‌ی‌ای ه‌موو ه‌ه‌لس‌وكه‌وت و په‌فتارو

رەوشتى پەيوەست بوو بە قورئانى پىرۆزەو، وە ھاوەلى خوشەويست (جابر بن سمره) (رەزاي خوى لى بيت) دەفەرموويت: پيغه مبهري خوا (ﷺ) لە دواى نوپىزى بە يانى دادەنيشت و باسى چېرۆك و بە سەرھاتى سەردەمى نەزاني (الجاهليّة) ى بۆ دەکردىن، ھەر ھە پيغه مبهري خوا (ﷺ) فەرموويه تى: لە بەنى ئيسرائيلەو شت بگيرنەو، چونكە لە ناو ئەواندا شتى زۆر سەر سورھينەر ھەيە، وە بە دلنيايى پيغه مبهري خوا (ﷺ) ئەم چېرۆك و بە سەرھاتانە مان بۆ دەگيرپيئەو، بۆ ئەو ھى كە پەند و ئامۆزگارى لى وەر بگيرىن، وە ھۆكار يەكيش بيت بۆ بە ھىزبونى باوەرمان، وە بىگومانم شەرى پيش ئەم ئوممەتە شەرى بۆ ئيمەش، جگە لەو ھى كە شەرى ئيمە پەتى كرديپيئەو، بۆيە منيش ھەستام بە كۆكردنەو و وەرگيرانى (٢٩) چېرۆك و بە سەرھات لە فەرموودە راستە كانى پيغه مبهري خوا (ﷺ) بە ئوميدى ئەو ھى كە ببيئە ماىەى سوود كە لك ليوەرگرتن بۆ باوەر داران.

م. أبوبكر أحمد قادر

٢٥ / ربيع الثاني / ١٤٣٠

القصة الأولى:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: «كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا، فَسَأَلَ عَنْ أَعْلَمِ أَهْلِ الْأَرْضِ، فَدُلَّ عَلَى رَاهِبٍ فَأَتَاهُ فَقَالَ إِنَّهُ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ فَقَالَ: لَا. فَقَتَلَهُ فَكَمَّلَ بِهِ مِائَةً، ثُمَّ سَأَلَ عَنْ أَعْلَمِ أَهْلِ الْأَرْضِ، فَدُلَّ عَلَى رَجُلٍ عَالِمٍ فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ مِائَةً نَفْسٍ فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ فَقَالَ: نَعَمْ وَمَنْ يَحُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ التَّوْبَةِ انْطَلِقْ إِلَى أَرْضٍ كَذَا وَكَذَا فَإِنَّ بِهَا أَنَسًا يَعْبُدُونَ اللَّهَ فَاعْبُدِ اللَّهَ مَعَهُمْ وَلَا تَرْجِعْ إِلَى أَرْضِكَ فَإِنَّهَا أَرْضُ سُوءٍ فَانْطَلِقْ حَتَّى إِذَا نَصَفَ الطَّرِيقَ أَتَاهُ الْمَوْتُ فَاخْتَصَمَتْ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ فَقَالَتْ: مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ جَاءَ تَائِبًا مُقْبِلًا بِقَلْبِهِ إِلَى اللَّهِ، وَقَالَتْ: مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ إِنَّهُ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ، فَأَتَاهُمْ مَلَكٌ فِي صُورَةِ آدَمِيٍّ فَجَعَلُوهُ بَيْنَهُمْ فَقَالَ: قِيسُوا مَا بَيْنَ الْأَرْضَيْنِ فَإِلَى أَيَّتَهُمَا كَانَ أَذْنَى فَهُوَ لَهُ، فَقَاسُوهُ فَوَجَدُوهُ أَذْنَى إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَرَادَ فَقَبِضَتْهُ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ» (١).

چیرۆکی یه‌که‌م:

هاوهدلی خۆشه‌ویست (أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: له‌ پێش ئیوه‌دا له‌ (به‌نی ئیسرائیل) پیاویک نه‌وه‌دو نو که‌سی کوشتبوو، وه‌ پرسیا‌ری کرد سه‌باره‌ت به‌ زاناترین که‌سی سه‌رزه‌وی، ده‌ستنی‌شان ی پیاویکی خوا په‌رستی بۆکرا، ئه‌ویش پڕۆیشته‌ لای و پێی ووت: من نه‌وه‌دو نو که‌سم کوشتووه‌ ئایا بۆم هه‌یه‌ ته‌وبه‌ بکه‌م؟ خوا په‌رسته‌ که‌ش ووتی: نه‌خێر، پیاوه‌ که‌ش خوا په‌رسته‌ که‌ی

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٧١٨٤).

كوشت و بوو به سەد كەس، پاشان پرسىارى كرد سەبارەت به زانا ترين كەسى سەر زەوى، دەستنىشانى پياويكى زاناي بۆ كرا، پياوھەكەش چووھ لای و پىي ووت: من سەد كەسم كوشتوھ، ئايا بۆم ھەيە تەوبە بكەم؟ زاناکە ووتى: بەلى، وە كى پىگە لە تەوبەى تۆ دەگرىت، برۆ بۆ ئەو زەويە دەستنىشانى دىيەكى بۆكرد، چونكە ئەو دىيە خەلكانىكى تىدايە خوای پەرورەدگار دەپەرستن، تۆش لەوى خوا بپەرستە، وە نەگە پىيتە وە بۆ خاكەكەى خۆت، چونكە شوپىنىكى خراپە، پياوھەكە پۆشت تاكو گەيشتە نيوەى پىگەكە مردن پىگەى پىگرت، لەو جىگەيەدا مەلائىكەى پەحمەت و مەلائىكەى سزا ھەريەكەيان دەويست پوحى بكىشىت و پوحەكەى دەرېھىت، مەلائىكەى پەحمەت ووتى: ئەم پياوھ لە شوپىنى خۆى دەرچووھ و تەوبە كارەو بە دلى پووى كردۆتە خوای پەرورەدگار، وە مەلائىكەى سزا ووتى: لە ژيانيدا ھىچ خىرو چاكەيەكى نەكردوھ، خوای پەرورەدگار مەلائىكەيەكى لەسەر شىوھى مرقۇ بۆ پەوانە كردن، ئەوانىش كرديان بە دادوھ لەنۆوان خۆياندا، مەلائىكەتەكەش كە لەسەر شىوھى مرقۇدا بوو ووتى: ھەر دوو زەويەكە بپۆن لە ھەر لايەكيانە وە نزيك بوو، ئەوا بۆ ئەو تانە، دوو مەلائىكەتەكەش زەويەكانيان پىوا بينيان كە لەو دىيە وە نزيكە كە ويستى بۆى بپوات بە بستىك، بۆيە مەلائىكەى پەحمەت برديان.

چەند سوودو ئامۇزگارىيەك لەم چېرۇكەدا.

(۱) دروست نىيە بۆ ھىچ كەسىك فەتوا بدات بۆ خەلكى ئەگەر حوكمى ئەو شتە نەزانىت، ئەگەر چى خوا ناسىش بىت و شارەزايشى ھەبىت لە ھەندىك بوارى ئايىنيدا،

چونکه نه گهر نه و خواناسه شاره زابوايه به شهرعي خوا نه و درگای ته و بهی دانه ده خست، وه نه فسی خوشی له ده ست نه نه دا.

(۲) ده بیټ نه زان پرسیار له که سیك بکات که زانا بیټ به (شهرعي خوا) تا کو کیشه که ی بو چاره سر بکات.

(۳) خوی په روه ردگار زور به پرهم و به سوزو لیپورده یه به رامبه ر به بنده کانی، نه گهر چی به بنده کان گونا ه و تاوانه کانیان به نه ندازه ی که فی سهر دریا بیټ، به مه رجیک ته و به بکه ن و بکه پینه وه بولای، وه خوی په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ واته: نه ی محمد (ﷺ) پبيان بلای: خوی په روه ردگار ده فهرموویت: نه ی نه وانه ی گونا ه و تاوانتان زوره، بی ئومید مه بن له پرهمه تی خوی په روه ردگار، به پاستی په روه ردگار له هه موو تاوانه کانتان خوش ده بیټ (نه گهر ته و به ی پاسته قینه بکه ن) به پاستی خوی په روه ردگار زور لیخوشبوو لیپورده یه .

(۴) زانا به شهرعي خوا نه و که سه یه که درگای ته و به ده کاته وه بو خه لکی، وه درگای شهرو خراپه کاری و ئومید بوون له پرهمه تی خوا داده خات.

(۵) پیویسته له سهر نه و که سه ی که ته و به ده کات و ده گه پته وه بولای خوی گه و ره، له براده رو هاوپړی خراپ دوور بکه ویته وه .

(٦) پيويسته له سهر ئه و كه سهى كه ته وبه دهكات نزيك بكه ويته وه له و كه سانهى كه كارى باش و خير ئه نجام ده دهن، چونكه مرؤف له سهر ئاييىنى براده رو خوشه ويسته كه يه تى.

(٧) پيويستى گه رانه وه بولاي زانا يان له كاتى كي شه و دووبه ركيدا.

(٨) نابيت له كه سهى گونا هبارو تا وانكار بى ئوميد بين، چونكه نازانين به چى كوتايى به ژيانى ديت.

(٩) فه زل و گه وره يى مرؤفى زانا به سهر خوا په رستدا چ جاي به سهر خه لكى ئاساييدا.

الْقِصَّةُ الثَّانِيَّةُ:

عَنْ حُذَيْفَةَ (رضي الله عنه) قَالَ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) « تَلَقَّتِ الْمَلَائِكَةُ رُوحَ رَجُلٍ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَقَالُوا: أَعْمِلْتَ مِنَ الْخَيْرِ شَيْئًا قَالَ: لَا قَالُوا: تَذَكَّرُ. قَالَ كُنْتُ أَدَايُنُ النَّاسَ فَأَمُرُ فِتْيَانِي أَنْ يُنْظَرُوا الْمُعْسِرَ وَيَتَجَوَّزُوا وَفِي رِوَايَةٍ (وَأَتَجَاوَزُ) عَنِ الْمُوسِرِ، قَالَ قَالَ: اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ تَجَوَّزُوا عَنْهُ » وَفِي رِوَايَةٍ (قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ نَحْنُ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْهُ تَجَاوَزُوا عَنْهُ) (١).

چیرۆکی دووهم:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (حُذَيْفَةُ) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: مه‌لائیکه‌کان پوهی پیاویک له ئوممه‌تانی پێش ئێوه (به‌نی ئیسرائیل) یان وه‌رگرت (پوهیان کیشا) ئینجا مه‌لائیکه‌کان به‌ پیاوه‌که‌یان ووت: ئایا تۆ هێچ خێرو چاکه‌ت کردووه؟ پیاوه‌که‌ش ووتی: نه‌خێر، مه‌لائیکه‌کان ووتیان: بیر بکه‌ره‌وه، پیاوه‌که‌ش ووتی: من قه‌رزم ئه‌دا به‌خه‌لک وه‌ فه‌رمانم ده‌کرد به‌خزمه‌تکارو کارمه‌نده‌کانم که چاوه‌پوانی دواخستنی هینانه‌وه‌ی قه‌رزى لای نه‌دارو ده‌ست کورت بکه‌ن و خاتری ده‌ست پۆشتووش بگرن و چاوپۆشیشی لێکه‌ن، ئینجا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو: خوای په‌روه‌ردگار به‌مه‌لائیکه‌کانی فه‌رموو: ئێوه‌ش لێی ببورن و چاوپۆشی لێکه‌ن. یان فه‌رموو: ئێمه‌ ئه‌ولاترین چاوپۆشی لێکه‌ن و لێی ببورن.

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٢٠٧٧) وَمُسْلِمٌ (٣٩٦٩).

چه‌ند سوودو ئامۆزگارییه‌ك له‌م چیرۆكه‌دا.

(١) به‌خشنده‌یی و لی‌بورده‌یی خوای په‌روه‌ردگار به‌رامبه‌ر به‌بهنده‌کانی، که‌ له‌و به‌نده‌یه‌ی خۆش ده‌بی‌ت به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و به‌نده‌یه‌ قه‌رزى داوه‌ به‌خه‌لکی و پاشان چاوپۆشی له‌و که‌سه‌ش ده‌کرد که‌ نه‌یبوو به‌ قه‌رزه‌که‌ی بداته‌وه‌.

(٢) فه‌زل و گه‌وره‌یی قه‌رزدان به‌خه‌لکی و چاوه‌پوانی کردن و دواخستنی هه‌ینانه‌وه‌ی قه‌رز لای قه‌رزدار، وه‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌فرمووی‌ت: {وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ} (٢٨٠) سورة البقرة واته‌: ئه‌گه‌ر قه‌رزداره‌که‌ نه‌دارو ده‌ست کورت بوو، ئه‌وا مۆله‌تی بدهری تا ده‌رووی لی‌ده‌کرێته‌وه‌و ده‌بی‌ت و توانای دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌ی ده‌بی‌ت، وه‌ ئه‌گه‌ر خیری پێکه‌ن و ئازادی بکه‌ن و چاو پۆشی لی‌بکه‌ن، ئه‌وا چاکتره‌ بۆتان ئه‌گه‌ر ئیوه‌ بزانه‌ن.

(٣) هه‌ر که‌سێك چاوپۆشی و کار ئاسانی له‌ قه‌رزێك بکات که‌ لای که‌سێکی هه‌ژاری‌ت، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ کار ئاسانی بۆ ده‌کات، پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرموویه‌تی: (وَمَنْ يَسِّرْ عَلَىٰ مُعْسِرٍ يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) ^(١) واته‌: هه‌ر که‌سێك کار ئاسانی بۆ قه‌رزى هه‌ژار بکات و له‌ قه‌رزه‌که‌ی ببوری‌ت، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ کاری دونه‌یا و دواپۆژی بۆ ئاسان ده‌کات.

(٤) چاوپۆشین و کار ئاسانی له‌ قه‌رزى هه‌ژار، هۆکاره‌ بۆئه‌وه‌ی که‌ بزگارت بی‌ت له‌ ناره‌حه‌تییه‌کانی دواپۆژ، پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرموویه‌تی: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُنْجِيَهُ اللَّهُ مِنْ نَارٍ)

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٦٧٩٣).

كُرِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلْيُنْقِسْ عَنْ مُعْسِرٍ أَوْ يَضَعْ عَنْهُ) ^(١) واته: هه‌ر كه‌سێك پێی خۆشه‌ كه‌ خوای گه‌وره‌ پزگاری بكات له‌ نا‌په‌حه‌تییه‌كانی پۆژی دوا‌یی، ئه‌وا با قه‌رزێ قه‌رزازی هه‌ژار كه‌م بكاته‌وه‌، یان لێی خۆش بێت و ده‌ستی لێ هه‌لگرێت.

(٥) چاوه‌پوانی كردن و دوا‌خستنی قه‌رز لای هه‌ژار، به‌ئەندازه‌ی قه‌رز كه‌ خێرت بۆ خاوه‌ن قه‌رز ده‌نوسرێت، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا كَانَ لَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ صَدَقَةٌ، وَمَنْ أَنْظَرَهُ بَعْدَ حِلِّهِ كَانَ لَهُ مِثْلُهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ صَدَقَةٌ) ^(٢) واته: هه‌ر كه‌سێك چاوه‌پوانی دوا‌خستنی هێنانه‌وه‌ی قه‌رز له‌ لای هه‌ژار و ده‌ست كورت بكات (پێش ئه‌وه‌ی كاتی هاتنی دانه‌وه‌ی قه‌رز كه‌ بێت)، ئه‌وا هه‌موو پۆژێك به‌ئەندازه‌ی ئه‌و قه‌رز هه‌ خێرو چاكه‌ی بۆ ده‌نوسرێت، وه‌ هه‌ر كه‌سێكیش چاوه‌پوانی دوا‌خستنی هێنانه‌وه‌ی قه‌رز له‌ لای هه‌ژار و ده‌ست كورت بكات (له‌ دای تێپه‌ر بوونی كاتی هێنانه‌وه‌ی قه‌رز كه‌)، ئه‌وا هه‌موو پۆژێك به‌ئەندازه‌ی دوو ئه‌وه‌نده‌ی قه‌رز كه‌ خێری بۆ ده‌نوسرێت.

(٦) چاوه‌پوانی كردن و دوا‌خستنی قه‌رز لای هه‌ژار، هۆكاره‌ بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ خاوه‌ن قه‌رز له‌ ژێر سیبه‌ری عه‌رشێ خوای گه‌وره‌دا هه‌شر بكرێت، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا أَوْ وَضَعَ عَنْهُ أَظَلَّ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ) ^(٣).

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٣٩٧٦).

(٢) صحيح: أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ فِي السُّنَنِ (٢٤١٨)، وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٦١٠٨).

(٣) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٧٤٣٧).

واته: هه‌رکه‌سێک چاوه‌پوانی دواخستنی هه‌ینانه‌وه‌ی قه‌رز له‌لای هه‌ژارو ده‌ست کورت بکات، یان له‌ قه‌رزه‌که‌ی دا بشکێنێت و ده‌ست له‌ قه‌رزه‌که‌ی هه‌لبگریت، ئه‌وا خوای گه‌وره له‌ پوژی دوايیدا ئه‌و خاوه‌ن قه‌رزه‌ ده‌خاته ژێر سیپه‌ری عه‌رشى خۆیه‌وه، که له‌ و پۆژه‌دا هه‌یج سیپه‌ریک نییه جگه له‌ سیپه‌ری عه‌رشى خوای گه‌وره.

الْقِصَّةُ الثَّالِثَةُ:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: «بَيْنَمَا ثَلَاثَةٌ نَفَرٍ يَمْشُونَ أَحَدُهُمُ الْمَطَرُ، فَأَوَّوْا إِلَى غَارٍ فِي جَبَلٍ، فَانْحَطَّتْ عَلَى فَمِ غَارِهِمْ صَخْرَةٌ مِنَ الْجَبَلِ فَانْطَبَقَتْ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ: بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ انْظُرُوا أَعْمَالًا عَمِلْتُمُوهَا صَالِحَةً لِلَّهِ فَادْعُوا اللَّهَ بِهَا لَعَلَّهُ يُفَرِّجُهَا عَنْكُمْ، قَالَ: أَحَدُهُمُ اللَّهُمَّ إِنَّهُ كَانَ لِي وَالِدَانِ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ، وَلِي صَبِيَّةٌ صِغَارٌ كُنْتُ أَرْعَى عَلَيْهِمْ، فَإِذَا رُحْتُ عَلَيْهِمْ حَلَبْتُ، فَبَدَأْتُ بِوَالِدَيَّ أَسْقِيهِمَا قَبْلَ بَنِيَّ، وَإِنِّي اسْتَأْجَرْتُ ذَاتَ يَوْمٍ فَلَمْ آتِ حَتَّى أَمْسَيْتُ، فَوَجَدْتُهُمَا نَامَا، فَحَلَبْتُ كَمَا كُنْتُ أَحْلُبُ، فَقُمْتُ عِنْدَ رُءُوسِهِمَا، أَكْرَهُ أَنْ أُوقِظَهُمَا، وَأَكْرَهُ أَنْ أَسْقِيَ الصَّبِيَّةَ، وَالصَّبِيَّةُ يَتَضَاعُونَ عِنْدَ قَدَمَيَّ، حَتَّى طَلَعَ الْفَجْرُ، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ إِنِّي فَعَلْتُهُ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرُجْ لَنَا فَرَجَةً نَرَى مِنْهَا السَّمَاءَ، فَفَرَجَ اللَّهُ فَرَأَوْا السَّمَاءَ، وَقَالَ: الْآخَرُ اللَّهُمَّ إِنَّهَا كَانَتْ لِي بِنْتُ عَمٍّ أَحَبَّتُهَا كَأَشَدِّ مَا يُحِبُّ الرِّجَالُ النِّسَاءَ، فَطَلَبْتُ مِنْهَا فَأَبَتْ حَتَّى أَتَيْتُهَا بِمِائَةِ دِينَارٍ، فَبَغَيْتُ حَتَّى جَمَعْتُهَا، فَلَمَّا وَقَعْتُ بَيْنَ رِجْلَيْهَا قَالَتْ: يَا عَبْدَ اللَّهِ اتَّقِ اللَّهَ، وَلَا تَفْتَحِ الْخَاتَمَ إِلَّا بِحَقِّهِ، فَقُمْتُ، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ إِنِّي فَعَلْتُهُ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرُجْ عَنَّا فَرَجَةً، فَفَرَجَ، وَقَالَ: الثَّالِثُ اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَأْجَرْتُ

أَجِيرًا بِفَرَقِ أَرْزٍ، فَلَمَّا قَضَى عَمَلَهُ قَالَ: أُعْطِنِي حَقِّي، فَعَرَضْتُ عَلَيْهِ، فَرَغِبَ عَنْهُ، فَلَمْ أَزَلْ أَرْزُهُ حَتَّى جَمَعْتُ مِنْهُ بَقَرًا وَرَاعِيَهَا فَجَاءَنِي فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ، فَقُلْتُ: اذْهَبْ إِلَى ذَلِكَ الْبَقَرِ وَرُعَايَا فَخُذْ، فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَسْتَهْزِئْ بِي، فَقُلْتُ: إِنِّي لَا أَسْتَهْزِئُ بِكَ فَخُذْ، فَأَخَذَهُ، فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنِّي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرُجْ مَا بَقِيَ، فَفَرَجَ اللَّهُ»^(١).

چېرۆكى سى يه م:

هاوه لى خوښه ويست (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ رضي الله عنه) دهغه رموويت: گويم لى بوو پيغه مبهري خوا (ﷺ) دهغه رموو: سى كه س له نوممه تاني پيش ئيوه (بهنى ئيسرائيل) پويشتن (دهرچوونه دهره وهى دى) توشى باران بارين بوون، په نايان برده بهر نه شكه وتيك، كاتيك كه چوونه ناو نه شكه وته كه وه، بهر ديك له شاخه كه كه وته خواره وه و دهرگاي نه شكه وته كه ي گرت و بى ئوميد بوون، ئينجا له ناو خوياندا به يكتريان ووت: سه يري چا كه تان بكه ن، نه و كرده وانه ي كه نه نجامتان داوه كاميان له بهر خاترى خواى په روه ردگار بووه بپارينه وه پيى به لكو رزگارمان بيت، يه كيكيان ووتى: خوايه خوت ئاگادارى دايكو باوكيكم هه بوو چوو بوونه ناوساله وه، وه كيژوله يه كي بچوكيشم هه بوو، ئينجا هه ركات شيرم ده دوشى و دهم هينايه وه له پيشدا له دايكو باوكمه وه دهستم پيده كرد پيش نه وهى بیده م به منداله كم، وه پوژيكيان درهنگ هاتمه وه كاتيك بينيم دايكو باوكم نوستوون، وه شيره كه م دوشى بوو وه ك جارن، وه له لاي سه رiane وه پاره ستام، پيم ناخوش بوو خه بهريان بكه مه وه، وه پيشم ناخوش بوو كه له پيشدا

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٢٣٣٣) وَمُسْلِمٌ (٦٨٨٤).

بىدەم بەمنداڭەكانم لە كاتىڭدا منداڭەكانم لاي پىم دەگريان و دەنوزانەوہ لەبرساندا،
 تاكو بەيانى پۇژ بوو، وە خوايە ئەگەر ئەو كارەم لەبەر خاترى تۆ كردووہ لەم
 نارەحەتتە پزگارمان بكەو ئەم بەردە لابدەو دەرگامان بۆ بكەرەوہ بتوانن ئاسمان
 بېينن، خواى پەرورەدگار بەردەكەى جولاندو ئاسمانيان بىنى، وە يەككى تريان
 ووتى: خوايە كچىكى مام ھەبوو، وە من ئەوم خۆشدەويست زياتر لە خۆش ويستنى
 پياو بۆ خىزانەكەى، وە جاريكيان داواى كارى بى شەرەيم لىكرد ئەويش پازى نەبوو،
 ووتى: تاكو سەد دىنارم پىنەدەى پازى نابم، وە منىش چوم تاكو سەد دىنارم
 پەيداكرد، وە كاتىك ويستم كارى خراپى لەگەلدا ئەنجام بدەم، كچى مامەكەم پىي ووتم:
 ئەى بەندەى خوا لە خوا بترسە، وە بۆت دروست نىيە جوت ببى لەگەلدا مەگەر بە
 حەلالى نەبىت، وە منىش ھەستامو ئەو كارەم نەكرد ھەرچەندە ئەشم توانى ئەو كارە
 بكەم، خوايە ئەگەر ئەو كارەم لەبەر خاترى تۆ كردووہ لەم نارەحەتتە پزگارمان بكەو
 دەرگامان بۆ بكەرەوہ، بەردەكە كەمىكى ترى لى جولاً، وە سىيەمىنيان ووتى: خوايە
 منىش كرىكارىكم بەكرى گرتبوو، بە ھەوت كىلو برنج، ئىنجا كاتىك لە كارەكەى
 بووہو، ووتى: كرىكەم پىدە، منىش كرىكەى كە ھەوت كىلو برنج بوو، خستەم
 بەردەستى ئەويش پىي پازى نەبوو توپەبوو، كاتىك كە كرىكارەكە پۇشتو بە كرىكەى
 پازى نەبوو، منىش برنجەكەم بۆى تۆو كردو كە برنجەكە گولى كردو ئىنجا بۆيم
 دورىيەوہو بۆيم كۆكردەوہو، تاكو چەند مانگايەكم لى كرى بۆى، پاش ماوہيەك كابرەى
 كرىكار ھاتەوہو پىمى ووت: لە خوا بترسە، منىش پىم ووت: بچۆ بۆلاى ئەو مانگايانەو
 بوخوتى ببە، ئەويش پىمى ووت: لە خوا بترسەو گالئەم بى مەكە، منىش پىم ووت:

گالتت پیناکه م برؤ ببیه، ئه ویش بردی، خوايه ئه گهر ئه م کاره م له بهر خاتری تو کردووه له م نارپه حه تییه پزگارمان بکه و ده رگامان بو بکه ره وه، ئه و به رده لایده، ئینجا به رده که لاچو و ئه وانیش پزگاریان بوو.

چه ند سوودو ناموژگاري به ك له م چېرۆكه دا.

(۱) فه زل و گه وره یی نیه ت پاکی له کرده وده دا (ئه گه رچی ته نها یه ك کرده وش بیټ).

(۲) کرده وه ی چاكو باش له کاتی خوشیدا ئه نجامی بدهیت سوودت پیده گه ینیت له کاتی نارپه حه تی و سه ختیدا، وه پیغه مبهري خوا (ﷺ) فه رموویه تی: (تَعْرِفُ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّحَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَّةِ)^(۱) واته: له کاتی خوشگوزهرانی و ژیان خوشیدا خوی گه وره بناسه و ببیه رسته و سنووره کانی بپاریزه و له گونا هوتاوان دوربکه وهره وه، خوی گه وره له کاتی نارپه حه تی و ناخوشیدا ئه ت ناسیت به هاناته وه دیت و پزگارت ده کات و ده تپاریزیت.

(۳) پیویسته له سه ر موسلمان له کاتی پارانه وده دا ته نها پشت به خوا بپه ستیت و داوا له جگه له خوا نه کات و خوی توشی هاوبه ش بریاردان نه کات، وه خوی په روه ردگار ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ﴾^(۱۰۶) واته: هانا و هاواریش نه بهیت بو هیچ که سیك یان هیچ شتیک، جگه له (الله) که نه قازانچ و نه سوود پی ده گه ینیت نه زیان، چونکه قازانچ و زیان ته نها به ده ست خوی گه وره یه.

(۱) صحيح: أخرجه أحمد والطبراني صحيحه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (۲۹۶۱).

(٤) دروسته بۆ موسلمان به كرده وه چاكهكانى بپارېتته وه به تاييه تى ئه و كرده وانەى كه له بهر خاترى خواى گه وره ئه نجاميداه .

(٥) فه زل و گه وره يى چاكه كردن و باش بوون له گه ل دايك و باوكدا .

(٦) خوشه ويستى خواى گه وره پيش ده خريت، به سەر خوشه ويستى نه فسى خوت، بۆ هه واو ئاره زوو .

(٧) ههركه سيك واز له كارى خراپ به يئيتت به تاييه تى زينا، له ترسى خوا ئه وا خواى گه وره پرزگارى ده كات له نا په حه تى .

(٨) فه زل و گه وره يى دانە وه و پاراستنى ئه مانە ت به خاوه نى .

(٩) دروست نيه كرى كرىكار دوا بخريت چونكه پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فه رمويه تى :

« أَعْطُوا الْأَجِيرَ أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجِفَّ عَرْقُهُ »^(١) واته كرى وپاره ي كرىكار بدهن پيش ئه وهى كه عاره قه كهى وشك ببيته وه .

(١٠) دروسته گه شه پيدانى پاره ي كرىكار، وه كاريكى چاكه به مه رجيك به رژه وه ندى خاوه ن پاره ي تيداييت .

تېببىنس / ئايا له و سى كه سه دا كاميان زياتر پارانه وه كهى سوودى هه بووه بۆ هاوړى و براده رهكانى وه بۆ لا بردنى به رده كه، **پېشه وا** (إِنَّ خَجَرَ رَحْمَةٍ لِّبَيْتِ)^(٢)،

(١) صحيح: أخرجه ابن ماجه في السنن (٢٤٤٣)، صححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (١٠٥٥).

(٢) فتح الباري شرح صحيح البخاري، للحافظ: أحمد ابن حجر العسقلاني (رحمه الله) (١٠/٢٦٨/٣٢٠٦).

ده‌فه‌رموویت: که‌سی سی‌یه‌میان چونکه‌یه‌که‌میان له‌تاریکی پزگاریکردن، وه‌دوهمیان تۆزێک له‌شوینی ده‌رباز بوونی فراوان کرده‌وه، بۆ نموونه ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌لایاندا بپروات و بیان بینیت و چاره‌سه‌ریکیان بۆ بدۆزیت‌وه، به‌لام سی‌یه‌میان پارانه‌وه‌که‌ی بوو به‌هۆی لاجونی به‌رده‌که‌و پزگار بوونیان، بۆیه ده‌گونجیت که‌سی سی‌یه‌میان کرده‌وه‌که‌ی باشترو چاکتر بووبیت له‌وانه‌ی تر، وه‌ده‌گونجیت که‌سی یه‌که‌م که‌له‌گه‌ل دایک ویاوکیدا باش بووه که‌مه‌ترخه‌می تیدا بووه، وه‌که‌سی سی‌یه‌م پیاویکی ئه‌مانه‌ت پارێز بووه، وه‌که‌سی دوهم چاکترینیان بووه چونکه‌دلی ترسی خوای تیدا بووه، وه‌خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ ﴿٤١﴾ واته: به‌لام ئه‌وه‌ی له‌خوای په‌روه‌ردگار ترسابیت و جله‌وی گرتبیت‌وه له‌هه‌وه‌سو ئاره‌زووه‌کان، ئه‌وا به‌دلنیا‌یی ته‌نها به‌هه‌شت جیگه‌ی حه‌وانه‌وه‌یه‌تی، هه‌روه‌ها که‌سی دوهم وازی له‌وپاره‌یه‌ش هینا که‌بۆ ئه‌وکاره خراپه‌یه‌په‌یدای کردبوو.

القصة الرابعة:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: « كَانَ رَجُلٌ يُسْرِفُ عَلَى نَفْسِهِ، فَلَمَّا حَضَرَهُ الْمَوْتُ، قَالَ: لَبَنِيهِ إِذَا أَنَا مِتُّ فَأَحْرِقُونِي ثُمَّ اطْحِنُونِي ثُمَّ ذَرُونِي فِي الرِّيحِ، فَوَاللَّهِ لَئِنْ قَدَّرَ عَلَيَّ رَبِّي لَيُعَذِّبَنِي عَذَابًا مَا عَذَّبَهُ أَحَدًا، فَلَمَّا مَاتَ فُعِلَ بِهِ ذَلِكَ، فَأَمَرَ اللَّهُ الْأَرْضَ فَقَالَتْ: اجْمَعِي مَا فِيكَ مِنْهُ، فَفَعَلَتْ فَإِذَا هُوَ قَائِمٌ، فَقَالَتْ: مَا حَمَلَكَ عَلَى مَا صَنَعْتَ، قَالَ: يَا رَبِّ، خَشِيتُكَ، فَغَفَرَ لَهُ »^(١).

چیرۆکی چواره‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أبي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌رموویه‌تی: پیاویک هه‌بوو بێ ئاگا و غافل بوو له‌ نه‌فسی خۆی و به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر تاوان و گوناهاکاری، جا کاتی که مردنی نزیك بووه‌وه به‌ منداڵه‌کانی ووت: ئه‌گه‌ر مرده‌م بمسوتینن پاشان بمرده‌م بادا له‌ پوژیکدا بای بی‌ت، چونکه‌ سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارم بم دۆزیته‌وه‌و توانای به‌سه‌رمدا هه‌بی‌ت ئه‌وا سزادانی‌ک سزام ده‌دات که هیچ که‌سیکی به‌و شیوه‌یه‌ سزا نه‌دابیت، وه‌ کاتی که پیاوه‌که مرده‌ماندا له‌کانی ئه‌و کاره‌یان ئه‌نجامدا، ئینجا خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی کرد به‌زه‌وی فه‌رمووی: کۆی بکه‌ره‌وه چیت تێدایه‌، زه‌ویش کۆی کرده‌وه پیاوه‌که به‌پێوه‌ وه‌ستا، خوای گه‌وره‌ پێی فه‌رمو: چی وای لیکردی ئه‌م کاره‌ بکه‌یت؟ پیاوه‌که‌ش ووتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار ترسی تۆ ترسی سزای تۆ خوای گه‌وره‌ش لێی خوشبوو.

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٣٤٨١).

چه‌ند سوودو ئامۆزگارییه‌ك له‌م چیرۆكه‌دا.

(١) هه‌ندیك له‌ مرقۆه‌كان ئه‌گه‌ر چی له‌ دونیاشدا باوه‌پ به‌خوای گه‌وره‌ ناهینن، به‌لام دانیان كه‌ په‌روه‌ردگار به‌ده‌سه‌لاته‌و توانای زیندوکردنه‌وه‌یانی هه‌یه‌.

(٢) پێویسته‌ موسلمان له‌سه‌ره‌مه‌رگدا وه‌سیه‌ت بکات بۆ مال و مندالی.

(٣) تواناو ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره‌، وه‌ زیندوکردنه‌وه‌ی به‌نده‌کانی وه‌ هه‌رشتیکی بویت یه‌کسه‌ر ده‌بی‌ت) وه‌ له‌ ئایه‌تی‌کدا ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ﴾

﴿٢﴾ بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ﴿٤﴾ واته‌: ئایا مرقۆه‌كان واده‌زانن هه‌رگیز ئێسكه‌کانیان کۆ ناکه‌ینه‌وه‌، به‌ئێ، له‌وه‌ش زیاتر توانامان هه‌یه‌ كه‌ نه‌خشه‌ ورده‌کانی سه‌ر په‌نجه‌كان به‌دیبه‌یینه‌وه‌.

(٤) فه‌زل و گه‌وره‌یی ترسان له‌ خوای گه‌وره‌.

(٥) به‌خشنده‌یی ومیهره‌بانی خوای په‌روه‌ردگار به‌رامبه‌ر به‌نده‌کانی.

(٦) کافر نه‌کردنی كه‌سی‌کی ده‌ستنیشان کراو هه‌رچه‌نده‌ ووته‌ یاخود کرداری کوفری ئه‌نجام دابی‌ت.

القصة الخامسة:

عَنْ صُهَيْبٍ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: «كَانَ مَلِكٌ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ وَكَانَ لَهُ سَاحِرٌ فَلَمَّا كَبِرَ قَالَ: لِلْمَلِكِ إِنِّي قَدْ كَبِرْتُ فَأَبْعَثْ إِلَيَّ غُلَامًا أَعْلِمَهُ السِّحْرَ، فَبَعَثَ إِلَيْهِ غُلَامًا يَعْلِمُهُ فَكَانَ فِي طَرِيقِهِ إِذَا سَلَكَ رَاهِبٌ فَقَعَدَ إِلَيْهِ وَسَمِعَ كَلَامَهُ فَأَعْجَبَهُ فَكَانَ إِذَا أَتَى السَّاحِرَ مَرًّا بِالرَّاهِبِ وَقَعَدَ إِلَيْهِ فَإِذَا أَتَى السَّاحِرَ صَرَبَهُ فَشَكَا ذَلِكَ إِلَى الرَّاهِبِ فَقَالَ إِذَا خَشِيتَ السَّاحِرَ فَقُلْ حَبَسَنِي أَهْلِي، وَإِذَا خَشِيتَ أَهْلَكَ فَقُلْ حَبَسَنِي السَّاحِرُ، فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَتَى عَلَى دَابَّةٍ عَظِيمَةٍ قَدْ حَبَسَتِ النَّاسَ فَقَالَ: الْيَوْمَ أَعْلَمُ السَّاحِرَ أَفْضَلَ أَمْ الرَّاهِبَ أَفْضَلَ فَأَخَذَ حَجَرًا فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ أَمْرُ الرَّاهِبِ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ أَمْرِ السَّاحِرِ فَأَقْتُلْ هَذِهِ الدَّابَّةَ حَتَّى يَمُوتَ النَّاسُ، فَرَمَاهَا فَفَقَتَلَهَا وَمَضَى النَّاسُ فَأَتَى الرَّاهِبَ فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ لَهُ الرَّاهِبُ أَيْ بُنَيَّ أَنْتَ الْيَوْمَ أَفْضَلُ مِنِّي، قَدْ بَلَغَ مِنْ أَمْرِكَ مَا أَرَى وَإِنَّكَ سَتُبْتَلَى، فَإِنْ ابْتُلِيتَ فَلَا تَدَلَّ عَلَى، وَكَانَ الْغُلَامُ يُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَيُدَاوِي النَّاسَ مِنْ سَائِرِ الْأَدْوَاءِ فَسَمِعَ جَلِيسٌ لِلْمَلِكِ كَانَ قَدْ عَمِيَ فَأَتَاهُ بِهَدَايَا كَثِيرَةٍ فَقَالَ مَا هَذَا لَكَ أَجْمَعُ إِنْ أَنْتَ شَفَيْتَنِي فَقَالَ إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِنَّمَا يَشْفِي اللَّهُ فَإِنْ أَنْتَ آمَنْتَ بِاللَّهِ دَعَوْتُ اللَّهَ فَشَفَاكَ، فَأَمَنَ بِاللَّهِ فَشَفَاهُ اللَّهُ فَأَتَى الْمَلِكَ فَجَلَسَ إِلَيْهِ كَمَا كَانَ يَجْلِسُ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ مَنْ رَدَّ عَلَيْكَ بَصْرَكَ قَالَ: رَبِّي، قَالَ: وَلَكَ رَبٌّ غَيْرِي قَالَ: رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ، فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الْغُلَامِ فَجِئَ بِالْغُلَامِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ أَيْ بُنَيَّ قَدْ بَلَغَ مِنْ سِحْرِكَ مَا تُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَتَفْعَلُ وَتَفْعَلُ، فَقَالَ إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِنَّمَا يَشْفِي اللَّهُ، فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الرَّاهِبِ فَجِئَ بِالرَّاهِبِ فَقِيلَ لَهُ ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ، فَأَبَى فَدَعَا بِالْمُشَارِ فَوَضَعَ الْمُشَارَ فِي مَفْرَقِ رَأْسِهِ فَشَقَّهُ حَتَّى وَقَعَ شَفَاهُ ثُمَّ جِئَ بِجَلِيسِ الْمَلِكِ فَقِيلَ لَهُ ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ، فَأَبَى

فَوَضَعَ الْمُنْشَارَ فِي مَفْرَقِ رَأْسِهِ فَشَقَّهُ بِهِ حَتَّى وَقَعَ شِقَاؤُهُ ثُمَّ جِئَ بِالْغُلَامِ فَقِيلَ لَهُ ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ، فَأَبَى فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ اذْهَبُوا بِهِ إِلَى جَبَلٍ كَذَا وَكَذَا فَاصْعِدُوا بِهِ الْجَبَلَ فَإِذَا بَلَغْتُمْ ذُرُوتَهُ فَإِنْ رَجَعَ عَنْ دِينِهِ وَإِلَّا فَاطْرَحُوهُ فَذْهَبُوا بِهِ فَصَعِدُوا بِهِ الْجَبَلَ فَقَالَ اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ، فَرَجَفَ بِهِمُ الْجَبَلُ فَسَقَطُوا وَجَاءَ يَمْشِي إِلَى الْمَلِكِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ قَالَ: كَفَانِيهِمُ اللَّهُ، فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ اذْهَبُوا بِهِ فَاحْمِلُوهُ فِي قُرْقُورٍ فَتَوَسَّطُوا بِهِ الْبَحْرَ فَإِنْ رَجَعَ عَنْ دِينِهِ وَإِلَّا فَاقْدِفُوهُ، فَذْهَبُوا بِهِ فَقَالَ اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ، فَاَنْكَفَأَتْ بِهِمُ السَّفِينَةُ فَغَرِقُوا وَجَاءَ يَمْشِي إِلَى الْمَلِكِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ قَالَ كَفَانِيهِمُ اللَّهُ، فَقَالَ لِلْمَلِكِ إِنَّكَ لَسْتَ بِقَاتِلِي حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمْرُكَ بِهِ، قَالَ: وَمَا هُوَ قَالَ: تَجْمَعُ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ وَتَصْلُبُنِي عَلَى جَذَعٍ ثُمَّ خُذْ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِي ثُمَّ ضَعِ السَّهْمَ فِي كَبِدِ الْقَوْسِ ثُمَّ قُلْ بِاسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغُلَامِ، ثُمَّ ارْمِنِي فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ قَتَلْتَنِي. فَجَمَعَ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ وَصَلَبَهُ عَلَى جَذَعٍ ثُمَّ أَخَذَ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِهِ ثُمَّ وَضَعَ السَّهْمَ فِي كَبِدِ الْقَوْسِ ثُمَّ قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغُلَامِ، ثُمَّ رَمَاهُ فَوَقَعَ السَّهْمُ فِي صُدْغِهِ فَوَضَعَ يَدَهُ فِي صُدْغِهِ فِي مَوْضِعِ السَّهْمِ فَمَاتَ فَقَالَ النَّاسُ آمَنَّا بِرَبِّ الْغُلَامِ آمَنَّا بِرَبِّ الْغُلَامِ، فَأَتَى الْمَلِكُ فَقِيلَ لَهُ أَرَأَيْتَ مَا كُنْتَ تَحْذَرُ قَدْ وَاللَّهِ نَزَلَ بِكَ حَذْرُكَ قَدْ آمَنَ النَّاسُ، فَأَمَرَ بِالْأُحْدُودِ فِي أَفْوَاهِ السِّكِّكِ فَحُدَّتْ وَأَضْرَمَ الْتِيرَانَ وَقَالَ مَنْ لَمْ يَرْجِعْ عَنْ دِينِهِ فَأَحْمُوهُ فِيهَا، أَوْ قِيلَ لَهُ اقْتَحِمْ، فَفَعَلُوا حَتَّى جَاءَتِ امْرَأَةٌ مَعَهَا صَبِيٌّ لَهَا فَتَقَاعَسَتْ أَنْ تَقَعَ فِيهَا فَقَالَ لَهَا الْغُلَامُ يَا أُمِّهِ اصْبِرِي فَإِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ»^(١).

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٧٤٣٦) .

چېرۆكى پېنجه م:

هاوه لى خوښه ويست (صُهَيْب رضي الله عنه) ده فەرمويت: پېغه مبهرى خوا (ﷺ) فەرمويه تى: له نوممه تانى پيش ئيوه پادشايه ك هه بوو، وه ئه و پادشايه ش ساحيرىكى هه بوو، جا كاتيك ساحيره كه به سالدا چوو (پيربوو)، به پادشاكه ي ووت: من به سالدا چووم و پيربوومه و مردنيشم نزيك بوته وه، لاويكم بۆ بنيّره بۆئه وهى سىحرى فيركه م، پادشاكه ش لاويكى بۆنارد، وه پۆژانه لاواكه ده چوو بۆلاى ساحيره كه له پيگاكه يدا راهيبىك هه بوو، هه ركات لاوه كه ده گه يشته شويني راهيبه كه داده نىشت و گووى ليد هه گرت، وه قسه كانى له لا په سەند بوو، وه هه ركات بهاتايه بۆلاى ساحيره كه لى ده داو به لاوه كه ي ده ووت: بۆ درهنگ هاتووى؟ لاوه كه ش هات بۆلاى راهيبه كه و سكالاي كرد راهيبه كه ووتى: هه ركات چوويت بۆلاى ساحيره كه بلّى ماله وه درهنگ نارد و ميتى، وه هه ركات گه رايته وه بۆ ماله وه بلّى ساحيره كه درهنگ نارد و ميتيه وه، لاوه كه به م شيويه به رده وام بوو تاكو پۆژيكيان سه يرى كرد له سه ر پيگاي خه لك ئاژه ليكى ترسناكى گه وره پيگاي له خه لكى گرتووه و كه س ناتوانيّت تپه رپيت، بۆيه لاوه كه ش ووتى: ئه مپۆ ده زانم و بۆم ده رده كه ويت كه ئايا به رنامه و مەنه جي ساحيره كه پاست و په وايه يان به رنامه و مەنه جي راهيبه كه، بۆيه به رد يكي هه لگرت و ووتى: ئه ي په روه ردگار ئه گه ر به رنامه و مەنه جي ئه و راهيبه ت له لا خوښه ويستره له به رنامه و مەنه جي ئه و ساحيره، ئه و به م به رده ئه و ئاژه له بكوژيّت و بمريّت، به لكو خه لكى پزگاريان بيت و تپه پرن، لاوه كه ش به رده كه ي تيگرت و ئاژه له كه ي كوشت، ئينجا خه لكى تپه پرين و پزگاريان بوو، وه لاوه كه به راهيبه كه ي ووت: كه ئه و كاره ي كردووه،

پراھىيەكەش ووتى: ئەي پۆلە تۆ باشترو خىرتىرى لەلای خوا لەمن، بەلام تاقى دەكریتهوه، وە ئەگەر تاقى كرايتهوه ناوى من وشوینی من بەكەس مەلئى، وە لاوهكەش (كوړو زكماك و نه خوښى به له كى و وهه موو نه خوښيهك دووعاى بۆ ده كردو به ئىزنى خوا چاك ده بوونهوه)، پادشا وهزىركى هه بوو ههردو چاوى كوړر بوو كاتيك گوى بىستى ئەوه بوو كه لاويك ههيه دووعا بۆ كوړر دهكات و چاك دهبيتهوه، بۆيه ديارى و خهلاتيكى ژورى لهگهڵ خوى بردو چوو بۆلای لاوهكه وە پيى ووت: شيفام بدهو چاوهكانم چاك بكهروهوه، لاوهكەش ووتى: من كەس چاك ناكەمەوهو شيفاش لاى من نىيە تەنھا ئەوهى كە شيفای خەلك دەدات خواى پەرودرگارە، ئەگەر باوهرى پييهينى ئەوا بۆت دەپارپمەوهو خواش شيفات دەدات، وهزیرهكەش باوهرى هینا بەخواى گهروهو چاوى چاك بووهوه، پاشان وهزیرهكه هات بۆلای پادشاكه و لاى دانىشت ههروهك چۆن جارن لەلای دادەنىشت، پادشاكەش كەبىنىتى چاوى چاك بۆتەوه بە وهزیرهكهى ووت: كى چاوهكانى بۆ گيپرايتهوه؟ وهزیرهكەش ووتى: پەرودرگارم، پادشاكە ووتى: جگه لەمن پەرودرگارىكى تر ههيه؟ وهزیرهكەش ووتى: پەرودرگارى من وتۆ (الله) يه، ئىنجا پادشاكە بەردهوام سزاو ئەشكهنجەى وهزیرهكهى دەدا تاكو وهزیرهكه شوينى لاوهكهى بە پادشاكە ووت، ئىنجا ناردیان بەدواى لاوهكهداو هينايان بۆلای پادشا، پادشاكە كاتيك كە لاوهكهى بىنى پيى ووت: ئەي پۆلە سىحرەكەت گەيشتۆتە ئەو پادەيه كە (كوړو زكماك و نه خوښى به له كى) چاك بكهيتهوه؟ ههزەكارهكەش ووتى: من هېچ كەس چاك ناكەمەوه، تەنھا خواى پەرودرگار شيفای خەلك دەدات، ئىنجا بەردهوام سزاو ئەشكهنجەى لاوهكهيان دەدا تاكو شوينى

په‌مبه‌که‌یانی پێ ووت، ئێنجا په‌مبه‌که‌یان هێناو پێیان ووت: له‌و دینه‌ی خۆت په‌شیمان بیه‌وه‌و بگه‌ڕێوه‌؟ په‌مبه‌که‌ش ووتی: په‌شیمان نابمه‌وه‌، ئێنجا مشاریکیان هێناو له‌ناوه‌راستی سه‌ری دایان نا وه‌ کردیان به‌دوو له‌ته‌وه‌، ئێنجا وه‌زیره‌که‌یان هێناو پێیان ووت: بگه‌ڕێوه‌و په‌شیمان بیه‌وه‌ له‌و دینه‌؟ وه‌زیره‌که‌ش په‌شیمان نه‌بووه‌، به‌همان شیوه‌ وه‌زیره‌که‌شیان کرد به‌دوو له‌ته‌وه‌، ئێنجا لاهه‌که‌یان هێناو پێیان ووت، بگه‌ڕێوه‌و په‌شیمان بیه‌وه‌ له‌و دینه‌ی که‌له‌سه‌ریت؟ لاهه‌که‌ش په‌شیمان نه‌بووه‌وه‌، ئێنجا پادشاکه‌ فه‌رمانی کرد که‌ بیه‌ن بۆسه‌ر شاخێک، ئه‌گه‌ر په‌شیمان بووه‌وه‌ ئه‌وا بیگه‌رپێننه‌وه‌ ئه‌گه‌ر په‌شیمانیش نه‌بووه‌وه‌ ئه‌وا له‌سه‌ر شاخه‌که‌وه‌ بیخه‌نه‌ خواره‌وه‌، کاتی‌ک که‌ گه‌یشتنه‌ سه‌ر شاخه‌که‌ لاهه‌که‌ له‌ خوا پاراپیه‌وه‌و ووتی: خواجه‌ پرزگاره‌م بکه‌ی له‌ده‌ست ئه‌مانه‌ به‌وه‌ی که‌ خۆت ده‌ته‌وی، شاخه‌که‌ له‌ ژێریان که‌وته‌ له‌رزه‌و که‌وتنه‌ خواره‌وه‌و ته‌نها لاهه‌که‌ پرزگاری بوو، پاشان هه‌رزه‌کاره‌که‌ش گه‌راپیه‌وه‌ بۆلای پادشاکه‌! پادشاکه‌ش به‌ لاهه‌که‌ی ووت: چیت له‌وانه‌ کرد که‌تۆیان برد؟ لاهه‌که‌ش ووتی: ئه‌و خواجه‌ی که‌من ده‌پیه‌رستم پرزگاری کردم له‌ده‌ستی ئه‌وان، ئه‌م جاره‌یان پادشاکه‌ فه‌رمانی کرد که‌ بیه‌نه‌ ناوه‌راستی ده‌ریا ئه‌گه‌ر په‌شیمان بووه‌وه‌ ئه‌وا بیگه‌رپێننه‌وه‌، ئه‌گه‌ر په‌شیمانیش نه‌بووه‌وه‌ ئه‌وا بیخه‌نه‌ ناو ده‌ریاکه‌وه‌، دوو باره‌ لاهه‌که‌ له‌ خوا پاراپیه‌وه‌ که‌ پرزگاری بکات، ووتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار پرزگاره‌م بکه‌ی له‌ده‌ستیان، خواجه‌ گه‌وره‌ غه‌رقیانی کرد، لاهه‌که‌ گه‌راپیه‌وه‌ بۆلای پادشا، کاتی‌ک پادشا بینیتی پێی ووت: چیت له‌وانه‌ کرد که‌تۆیان برد! لاهه‌که‌ش ووتی: ئه‌و خواجه‌ی که‌من ده‌پیه‌رستم پرزگاری کردم له‌ده‌ست ئه‌وان، پاشان لاهه‌که‌ ووتی: تۆ ناتوانی من بکوژی تاکو ئه‌وه‌ی که‌ پێت

دەللىم جېيەجېي نەكەي، پادشاكەش ووتى: ئەو شتە چيە؟ لاوہكە ووتى: خەلكى كۆبكەوہ لە يەك جىگەدا، پاشان بەدار خورمايەكەوہ لە خاچم بدە، ئىنجا پمىك لە پمەكانم دەرېكە و بلى: بەناوى خوا خواي ئەو لاوہ، پاشان پمەكەم تىيگەر، ئەگەر ئەتەوئ بىم كوژى، پادشاكەش خەلكى كۆ كىردەوہ و لاوہكەي لە خاچدا بەقەد دارخورمايەكەوہ، پاشان لەبەر چاوى خەلكى پمىك لە پمەكانى لاوہكەي ھەلگرت و ووتى: بەناوى خوا خواي ئەو لاوہ، پادشاكە پمەكەي تىگرت و داي لەنيوان گوئي و چاوى، لاوہكە، وە دەستى خستە سەر شويني پمەكە تا پۇحى دەرچو و مرد، ئىنجا خەلكە كە ئەوہيان بينى ھەموويان ووتيان باوہرمان ھىنا بە خواي ئەو لاوہ، ئىنجا بە پادشاكەيان ووت: ئەي پادشا ئەوہي كە تولىي دەترساي ئەو گەرەتر پووي دا!!
پادشاكەش فەرمانى كرد كە چال ھەلبكە نريئ و ئاگرى تىدا بكريتەوہ، ھەر كەسيك پەشيمان بووہوہ ئەو لىي بگەرپن، وە ھەر كەسيكيش پەشيمان نەبووہوہ ئەو بىخەنە ناو ئاگرەكەوہ، وە بەردەوام خەلكيان دەكرە ناو ئاگرەكەوہ تاكو گەيشتە ئافرەتيك مندالىكى شيرە خۆرەي پى بوو، ئىنجا بە ئافرەتەكەيان ووت: پەشيمان ببەوہ؟ ئافرەتەكە لەبەر مندالەكەي كەشیرەخۆرە، ھەلويستەيەكي كرد كە ترسى ھەبيئ لەو مندالە، بۆيە مندالەكە ھاتە قسەو بە دايكى ووت: ئەي دايە ئارام بگرە چونكە تۆ لەسەر ھەق و راستى.

چەند سوودو ئامۆزگارییەك لەم چیرۆكەدا.

(١) ھەموو مندالێك لەسەر فیترەتیکی پاك لەدایك دەبیّت.

(٢) سیحر بە فێربوونە، وە ساحیرەكەش بە پادشاکی ووت: لاوێكم بۆ بنێرن فێری

سیحری دەكەم، خوای پەروردگار لە قورئاندا دەفەرموویت: ﴿وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ

وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾ (١٠٢) واتە: ھەرگیز سولەیمان

كافر نەبوو، بەلكو شەیتانەكان كافر بوون خەلكیان فێری سیحر دەكرد.

(٣) دروستە بۆكەسیك درۆ بكات ئەگەر پووبەروی دوژمن بوو وە لەكاتی زەروریدا،

پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرمووێتی: «لَا يَحِلُّ الْكَذِبُ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ وَالْكَذِبُ فِي الْحَرْبِ»^(١)

واتە: حەلال نییە بۆ هیچ كەسیك درۆكردن، مەگەر لە سێ كاتدا: لەكاتی جەنگدا، ئەو

لاوێش درۆی لەگەڵ ساحیرەكە دەكرد بۆئەوێ لە فێلیان پزگاری ببیّت.

(٤) پارانەو لە خوای پەروردگار بۆئەوێ پاستی و حەقت بۆ پوون بكاتەو و گومان

نەھێلێت، لاوێكە لە پەروردگار پاراێەو بۆئەوێ پاستی و حەقی بۆ پوون ببیّتەو.

(٥) لابردنی ئازار پێگەیاندن لەسەر پێگای خەلكی، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ)

فەرمووێتی: «وَأَمَّا طُعْنُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ»^(٢) واتە: لابردنی ئازار پێگەیاندن

لەسەر پێگا خێرو صدەدەقەیه.

(١) صحيح: أخرجه الترمذي في السنن (١٩٣٩) وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (٧٧٢٣).

(٢) صحيح: أخرجه أبو داود في السنن (١٢٨٥) وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (٨٠٩٦).

باوهرىدارى راستەقىنە ئۇ كەسەيە كە ھۆكارو سەبەب بداتەو پال خۇاى پەرورەردگار
نەك بىداتە پال خۇاى بۇ ئەوھى بلىن پايە بەرزو شكۆمەندە لەلای خوا.

(٦) زۆر جار پېك دەكەوئىت (دەگونجىت) كە تەلەبە لەمامۆستاكەى باشترو چاكتر بىت،
ئەگر چى تەلەبەكەش مندا لا بىت، وە پىويستە مامۆستاكەشى دان بەوھدا بنىت، وەك
چۆن پاهىبەكە ووتى: (ئەى پۆلە تۆ باشترو خىرتىرى لەلای خوا وەك لەمن).

(٧) ھەركەسىك فەرمان بە چاكە بكات وړپگىرى لە خراپە بكات بەدلىيائى تاقى
دەكرىتەو، وە پىويستىشە لەكاتى تاقىكردنەوھدا خۆگرييت، چونكە لەسەر ئۇ
تاقىكردنەوھى پاداشتى گەرە دەدرىتەو، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى:
(يُبْتَلَى النَّاسُ عَلَى قَدْرِ دِينِهِمْ، فَمَنْ تَخَنَ دِينَهُ اشْتَدَّ بَلَاءُهُ وَ مَنْ ضَعَفَ دِينَهُ ضَعَفَ
بَلَاءُهُ)^(١) واتە: تاقى دەكرىتەو خەلكى بەئەندازەى ئايىنەكەيان، جا ھەركەسىك باوهرى
بەھىزىت ئۇ تاقىكردنەوھكەى قورسو گرانە، وە ھەركەسىكىش باوهرى لاواز بىت
ئۇ تاقىكردنەوھكەى لاواز ئاسان دەبىت.

(٨) ھەركەسىك ھەلەى كرد لە ووتەدا نابىت بەو شىوھىە لىى بگەرپى بەلكو دەبىت
بۆى چاك بكەيتەو، چ جاي لە بىروباوهرىدا بىت، وەزىرەكە بە لاوھكەى ووت: شىفام
بدە لاوھكەش ووتى: من شىفای ھىچ كەسىك نادەم بەلكو خۇاى پەرورەردگار شىفا
دەدات.

(١) صحيح: أخرجه ابن جبان في صحيحه (٢٩٨٢) وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (٩٩٣).

(٩) هه‌رده‌بێت قسه‌ی حه‌ق و په‌وا سه‌ربه‌كه‌وێت به‌سه‌ر ناحه‌قدا ﴿وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا﴾ واته‌:
خوای گه‌وره به‌نامه‌و ئایینی بێ باوه‌پانی دانه‌واندوووه‌و پرسیوای کردوووه‌، وه‌ به‌نامه‌و
ئایینی خوا هه‌میشه به‌رزو بلنده‌.

(١٠) ئەگەر پۆژت ته‌واو نه‌بووبێت (ئەجەلت نه‌هاتبێت) ئەوا هیچ كه‌سیك ناتوانیت
بكوژیت و ته‌نانه‌ت زیانیشت پێیگه‌ینیت، پادشاهه‌ هه‌رچه‌نده هه‌ولێ دا لاوه‌كه بكوژیت
وله‌ناوی ببات به‌لام نه‌ی توانی، تاكو خۆی پێگه‌ی به‌ پادشاهه‌ نیشاندا.
(١١) خۆبه‌ختکردن له‌ پێناوی خوا، ئەوا لاوه‌ له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی هه‌موو خه‌لكی
ئاماده‌یه‌ خۆی به‌خت بکات، بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ خه‌لكی باوه‌رپێن و پزگاریان بێت له‌ شیرك و
نه‌زانی.

(١٢) خوای گه‌وره باوه‌رپداران جێگیرو چه‌سپاو ده‌کات له‌سه‌ر ئایین، وه‌ ده‌فه‌رموویت:
﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ واته‌: خوای گه‌وره
باوه‌رپداران دامه‌زراوو جێگیر ده‌کات به‌ و ته‌ی پاست و په‌وا له‌ ژیا‌نی دنیا‌یانا، وه‌
کاتیك ئەو ئافه‌رته‌ سه‌یری مندالکه‌ی ده‌کات شیره‌ خۆره‌و بێ گونا‌هه‌ منداله‌که‌ش دیته‌
قسه‌و ده‌لێت: ئە‌ی دایه‌ خۆگره‌به‌ تۆ له‌سه‌ر حه‌قی، بۆیه به‌ خۆی منداله‌که‌یه‌وه‌ ده‌چیته‌
ناو ئاگره‌که‌وه‌و گوێی پێ نادات، چونکه‌ له‌ پێناوی خوای گه‌وره‌یه‌.

(١٣) سه‌ر ئە‌نجام و چاره‌نووسی باوه‌رپداران له‌ دوا‌ی مردنیا‌ن بۆ به‌هه‌شته‌، وه‌ سه‌ر
ئە‌نجام و چاره‌نووسی بێ باوه‌ره‌کان بۆ دۆزه‌خه‌.

الْقِصَّةُ السَّادِسَةُ:

أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بِئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ فَقَالَ: الرَّجُلُ لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ بَلَغَ مِنِّي، فَنَزَلَ الْبُئْرَ فَمَلَأَ خُمْفَهُ مَاءً ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ حَتَّى رَفَى فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَرَ لَهُ» قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنَّ لَنَا فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ لَأَجْرًا فَقَالَ «فِي كُلِّ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ»^(١).

چیرۆکی شه‌شه‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: پیاویک به‌ رێگایه‌کدا ده‌پۆیشت زۆری تینو بوو، وه‌ بیریکی دۆزییه‌وه‌ ئاوی تێدا بوو، دابه‌زییه‌ ناو بیره‌که‌وه‌ ئاوی خواردو پاشان هاته‌ ده‌ره‌وه‌، سه‌گێکی بینی هه‌ناسه‌ برکێیه‌تی له‌ تینوا خۆلی ده‌خوارد، پیاوه‌که‌ش ووتی: به‌پاستی ئه‌م سه‌گه‌ تینوویتێکه‌ی گه‌یشتۆته‌ ئه‌و راده‌یه‌ی که‌من به‌سه‌رمدا هاتبوو، ئینجا پیاوه‌که‌ دووباره‌ چووه‌ ناو بیره‌که‌وه‌و پێلاوه‌که‌ی پرکرد له‌ ئاوی پاشان به‌ده‌می گرتی تاکو هاته‌ ده‌ره‌وه‌ی بیره‌که‌، ئینجا ئاوه‌که‌ی دا به‌ سه‌گه‌که‌و تێر ئاوی کرد، خوای گه‌وره‌ ئه‌و کاره‌ی لێوه‌رگرت و سوپاسی ئه‌و پیاوه‌ی کردو لێی خوشبوو، ووترا: ئه‌ی پێغه‌مبهری

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٦٠٠٩)، وَمُسْلِمٌ (٥٨٢٠).

خوا (ﷺ) چاکە کردن لە گەڵ ئازەل و ئاودانی پاداشتی هەیه ؟ پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: بۆ هەموو ئازەلێکی زیندوو پاداشت و ئەجر هەیه .

چەند سوود و ئامۆزگارییەك لەم چیرۆکەدا .

(١) ئاو نیعمەتێکە لە نیعمەتەکانی خوای پەرورددگار .

(٢) ئاو باشترین خێرو صدەدەقەیه، هاوەلی خوشەویست (سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ (رضی اللہ عنہ)) دەفەرموویت: وۆتم: ئەی پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) دایکم مرد، ئایا خیری بۆ بکەم؟ ئەویش فەرمووی: بەلێ، منیش وۆتم: چی خیری چاکە بۆی بکەم؟ ئەویش فەرمووی: « سَقَى الْمَاءِ »^(١) ئاوی بۆ بکە بەخیر، ئەویش دەفەرموویت: چووم بیرێکم لێداو وۆتم: ئەمە بۆدایکم .

(٣) بەندەیه‌ك بەهۆی تێرکردنی سەگێکەو چووەتە بەهەشتەو، ئەی ئەبێت تێرکردن و ئاوبەخشین بە مرقەکان خێرو پاداشتی چی بێت ؟!

(٤) ئاو بەخشین لەبەر خاتەر خوای گەورە یەکیکە لە کردەو چاکەکان، وە هەندیك لە پیشینه‌كان (سلف) فەرموویانە: (مَنْ كَثُرَتْ ذُنُوبُهُ فَعَلَيْهِ بِسْقَى الْمَاءِ)^(٢) واتە: هەر كە سیك تاوان و گوناھی زۆرە با ئاو بکات بەخێرو ببیەخشیت (بیر لێدان و هتد..).

(١) حَسَن: أخرجَه ابن ماجه وَالتَّسَائِي، وَحَسَنَهُ الشَّيْ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيح الْجَامِع (١١١٣) .

(٢) عمدة القاري شرح صحيح البخاري (٥٢/١٩)، شرح البخاري لابن بطلال (٢٠/١٢) .

(۵) ئاودان و تیرکردنی ئازله و پاراستنی له سهرماو گهرما خیره و پاداشتی له سهره،
(هه ندیک له زانایان ده فهرمون: به مهرجیک ئه و ئازله له وانه نه بیت که زیانیان هیه و
مانه وه یان زیانه)، ئینجا ئه و ئازله هی خۆت بیت یان هی خه لک بیت.

(۶) هه ندیک له زانایان ده فهرمون ئه م فهرموده یه به لگه یه له سهر ئه وه ی که دروسته
سه فهرکردن به ته نها، ئه گه ر زانیتی توشی ناپه حه تی و هیلاکه ت نابیت.

القصة السابعة:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ: رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) « إِنَّ ثَلَاثَةً فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ أَبْرَصَ وَأَقْرَعَ
وَأَعْمَى بَدَأَ اللَّهُ أَنْ يَبْتَلِيَهُمْ، فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مَلَكًا، فَأَتَى الْأَبْرَصَ، فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ
قَالَ لَوْ أَنَّ حَسَنًا وَجِلْدًا حَسَنًا، قَدْ قَدَّرَنِي النَّاسُ، قَالَ فَمَسَحَهُ، فَذَهَبَ عَنْهُ، فَأُعْطِيَ لَوْنًا
حَسَنًا وَجِلْدًا حَسَنًا، فَقَالَ أَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْإِبِلُ أَوْ قَالَ الْبَقَرُ هُوَ شَيْءٌ فِي ذَلِكَ،
إِنَّ الْأَبْرَصَ وَالْأَقْرَعَ، قَالَ أَحَدُهُمَا الْإِبِلُ، وَقَالَ الْآخَرُ الْبَقَرُ فَأُعْطِيَ نَاقَةً عَشْرَاءَ، فَقَالَ يُبَارِكُ
لَكَ فِيهَا، وَأَتَى الْأَقْرَعَ فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ شَعْرٌ حَسَنٌ، وَيَذْهَبُ عَنِّي هَذَا، قَدْ
قَدَّرَنِي النَّاسُ، قَالَ فَمَسَحَهُ فَذَهَبَ، وَأُعْطِيَ شَعْرًا حَسَنًا، قَالَ فَأَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ
الْبَقَرُ، قَالَ فَأَعْطَاهُ بَقْرَةً حَامِلًا، وَقَالَ يُبَارِكُ لَكَ فِيهَا، وَأَتَى الْأَعْمَى فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ
إِلَيْكَ قَالَ يَرُدُّ اللَّهُ إِلَيَّ بَصْرِي، فَأُبْصِرُ بِهِ النَّاسَ، قَالَ فَمَسَحَهُ، فَردَّ اللَّهُ إِلَيْهِ بَصْرَهُ، قَالَ فَأَيُّ
الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْغَنَمُ، فَأَعْطَاهُ شَاةً وَالِدًا، فَأُتِنِجَ هَذَانِ، وَوُلِدَ هَذَا، فَكَانَ لِهَذَا وَادٍ مِنْ
إِبِلٍ، وَلِهَذَا وَادٍ مِنْ بَقَرٍ، وَلِهَذَا وَادٍ مِنَ الْغَنَمِ، ثُمَّ إِنَّهُ أَتَى الْأَبْرَصَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ فَقَالَ رَجُلٌ

مِسْكِينٌ، تَقَطَّعَتْ بِيَ الْحَبَالُ فِي سَفَرِي، فَلَا بَلَاعَ الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بِكَ، أَسْأَلُكَ بِالَّذِي أَعْطَاكَ
اللُّوْنَ الْحَسَنَ وَالْجِلْدَ الْحَسَنَ وَالْمَالَ بَعِيرًا أَتَبْلُغُ عَلَيْهِ فِي سَفَرِي، فَقَالَ لَهُ إِنَّ الْحَقُوقَ كَثِيرَةٌ،
فَقَالَ لَهُ كَأَنِّي أَعْرِفُكَ، أَلَمْ تَكُنْ أَبْرَصَ يَقْدُرُكَ النَّاسُ فَقِيرًا فَأَعْطَاكَ اللَّهُ فَقَالَ لَقَدْ وَرِثْتُ لِكَابِرٍ
عَنْ كَابِرٍ، فَقَالَ إِنْ كُنْتَ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَى مَا كُنْتُ، وَأَتَى الْأَقْرَعَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ، فَقَالَ
لَهُ مِثْلُ مَا قَالَ لِهَذَا، فَرَدَّ عَلَيْهِ مِثْلَ مَا رَدَّ عَلَيْهِ هَذَا فَقَالَ إِنْ كُنْتَ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَى مَا
كُنْتُ، وَأَتَى الْأَعْمَى فِي صُورَتِهِ فَقَالَ رَجُلٌ مِسْكِينٌ وَابْنُ سَبِيلٍ وَتَقَطَّعَتْ بِيَ الْحَبَالُ فِي سَفَرِي،
فَلَا بَلَاعَ الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بِكَ، أَسْأَلُكَ بِالَّذِي رَدَّ عَلَيْكَ بَصْرَكَ شَاءَ أَتَبْلُغُ بِهَا فِي سَفَرِي،
فَقَالَ قَدْ كُنْتُ أَعْمَى فَرَدَّ اللَّهُ بَصْرِي، وَفَقِيرًا فَقَدْ أَغْنَانِي، فَخُذْ مَا شِئْتَ، فَوَاللَّهِ لَا أَجْهَدُكَ
الْيَوْمَ بِشَيْءٍ أَخَذْتَهُ لِلَّهِ، فَقَالَ أَمْسِكْ مَالَكَ، فَإِنَّمَا ابْتُلِيتُمْ، فَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْكَ وَسَخِطَ عَلَى
صَاحِبَيْكَ» (١) .

چیرۆکی حه‌وته‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: سێ که‌س هه‌بوون له ئوممه‌تانی پێش ئێوه (له‌به‌نی ئیسرائیل) ئه‌و سێ که‌سه‌ش: گه‌ڕێک و که‌چه‌لێک (بی قن) و کویریێک (نابینا)، وه‌ خوای گه‌وره‌ ویستی وابوو که‌ تاقییان بکاته‌وه‌، بۆیه مه‌لایکه‌تیکی نارد بۆلایان، مه‌لایکه‌ته‌که‌ هات بۆلای پیاوه‌ گه‌ڕه‌که‌ و پێی ووت: چ شتیکی له‌لای تو زۆر باش و خۆشه‌ویسته‌ (واته‌: حه‌زوو ئاره‌زوو له

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٣٤٦٤)، وَمُسْلِمٌ (٧٣٥٧) .

چ شتېك دەكەيت؟) پياوھ گەرەكەش ووتى: رەنگو پوويەكى چاك و جوان و پېستېكى چاك، چونكە بەراستى خەلكى لېم بېزار بوونە و حەزىيان پېم نىيە و حەزناكەن بم بېنن، مەلئىكەتەكەش دەستى بە لاشەيدا ھىناو گەرپپەكەى چاك بوو و رەنگى گۆرا بوو بە كەسكى رەنگ جوان و پېست چاك و باش، پاشان مەلئىكەتەكە پېى ووت: چ سامان و مالېك لەلای تۆ لە ھەموويان خۆشە وىستەرە؟ ئەویش ووتى: (وشتريان مانگا)، مەلئىكەتەكەش وشتريكى ئاوس (سك پرى) پېدا ووتى: خواى پەرەردگار فەردارى بكات (بەرەكەتى تېبكات)، ئىنجا مەلئىكەتەكە رۆيشت و چو بۆلای پياوھ كەچەلەكە و پېى ووت: چ شتېك لەلای تۆ باش و خۆشە وىستە (واتە: حەزوو ئارەزوو لە چ شتېك دەكەيت؟) پياوھ كەچەلەكەش ووتى: قزىكى جوان و لەم كەچەلپە پرگارم بېت، چونكە بەراستى خەلكى لېم بېزار بوونە و حەزىيان پېم نىيە و حەزناكەن بم بېنن، مەلئىكەتەكەش دەستى بە سەريدا ھىناو كەچەلپەكەى چاك بوو و بوو بە كەسكى قز چوان، پاشان مەلئىكەتەكە پېى ووت: چ سامان و مالېك لەلای تۆ لە ھەموويان خۆشە وىستەرە؟ ئەویش ووتى: مانگا، مەلئىكەتەكەش مانگاپەكى ئاوس (سك پرى) پېدا ووتى: خواى پەرەردگار فەردارى بكات (بەرەكەتى تېبكات)، ئىنجا مەلئىكەتەكە رۆيشت و چو بۆلای پياوھ كویرەكە و پېى ووت: چ شتېك لەلای تۆ باش و خۆشە وىستە (واتە: حەزوو ئارەزوو لە چ شتېك دەكەيت؟) پياوھ كویرەكەش ووتى: خواى پەرەردگار چاوەكانم بۆ بگېرپتەو، بۆ ئەوەى خەلكى پى بېنن، ئىنجا مەلئىكەتەكەش دەستى ھىنا بەسەر چاوەكانىدا، وە خواى گەرە ھەردو چاوى بۆ گېراپەو، پاشان مەلئىكەتەكە بە پياوھ كویرەكەى ووت: چ مال و سامانىك لەلای تۆ

لەھەموویان خۆشەویستەرە؟ ئەویش ووتى: مەر، فریشتەكەش مەرپىكى ئاوس (سك پرى) پىدا، پاشان خاوەن وشترو مانگاكة بەرھەمپىكى زۆرى لىكەتەو بە فەزلى خوائ گەرە، وە خاوەن مەرپەكەش بەوینەى ئەوان، ئىنجا پیاوہ گەرپەكە بوو بەخاوەن دۆللىك (شیوئىك) وشتەر، وە پیاوہ كەچەلکەش بوو بەخاوەنى دۆللىك (شیوئىك) مانگا، وە پیاوہ كویرەكەش بوو بە خاوەنى دۆللىك (شیوئىك) مەر، پاش ماوہیەك مەلائىكەتەكە هات بۆلاى پیاوہ گەرپەكە لەسەر ئەو شیوہیەى كە پىشتەر هاتبوو بۆلاى (بۆئەوہى حوجەى نەمىنیت)، پىى ووت: پىاوئىكى ھەزارو رېبوارم و ھىچ شتىكم پى نەماوہ بۆ پەیداكردى خۆراك وە بۆگەىشتنەوہم بە شوئىنى خۆم، جا ھىچ كەسىك ناتوانىت من بگەىنیتەوہ شوئىنى خۆم جگە لە خوائ گەرەو پاشان تۆ، جا داوات لىدەكەم تۆ ئەو خوائەى كە ئەو رەنگو پروہ جوان و پىستە چاكەى پىداوى وە مالّ و سامانى پى بەخشىووى، وشترىكم پىدە بۆئەوہى بگەمەوہ شوئىنى خۆم؟ پیاوہ گەرپەكەش لەوہ لامدا ووتى: بەراستى مافەكان زۆرن (ئەركى زۆرم بەسەرەوہى وە ناتوانم وشترىكت پىدەم، يان مافەكان زۆرن تۆ وشترىكت بەر ناكەوئىت)، وە پیاوہ گەرپەكە مەبەستى ئەوہ بوو كە بەرپى بكات و ھىچى نەداتى، مەلائىكەتەكەش پىى ووت: وەك ئەوہ وایە بت ناسم، ئایا تۆ پىاوئىكى گەر نەبووى خەلكى حەزىان بە بىنیت نەبوو، وە لىت بىزار ببوون و بىزىان لىت دەكردەوہ؟ وە ھەزار بووئىت خوائ پەرورەدگار دەولەمەندى كردى بووئىتە بە خاوەنى ئەم مالّ و سامانە زۆرە، پیاوہ گەرپەكەش ووتى: ئەم مالّ و سەرەتەم لە باو باپىرانەوہ بۆ ماوہتەوہ (دەست بە دەست گەىشتووە بەمن)، مەلائىكەتەكەش ووتى: ئەگەر درۆ دەكەىت خوائ گەرە وەك خۆت لىبكاتەوہ، پاشان مەلائىكەتەكە هات

بۆلای که چه له که له سەر ئه و شیوهیه ی که پیشتر هاتبوو بۆلای، ئه وه ی که به گهره که ی ووتبوو به که چه له که شی ووت، که چه له که ش به هه مان شیوه ی گهره که وه لامی دایه وه، مه لائیکه ته که ش ووتی: ئه گهر درۆ ده که ی خوا وه ک خۆت لیبکاته وه، پاشان مه لائیکه ته که هات بۆلای پیاوه کویره که له سەر شیوه ی یه که م جار که هاتبوو بۆلای وپیى ووت: پیاویکی هه ژارو ریوارم و هیچ شتیکم پی نه ماوه بۆ په یداکردنی خۆراک وه بۆگه یشتنه وه م به شوینی خۆم، جا هیچ که سیك ناتوانیت من بگه ینیتته وه شوینی خۆم جگه له خوی گهره و پاشان تۆ، جا داوات لیده که م تو ئه و خوییه ی که چای بۆ گپرایته وه مه پیکم پییده بۆنه وه ی بگه مه وه شوینی خۆم؟ پیاوه کویره که ش له وه لامدا ووتی: من کویرو نابینا بووم خوی په روه ردگار چای بۆ گپرامه وه، وه هه ژار بووم خوی په روه ردگار ده وله مهندی کردم، چیت پیویسته بۆخۆت بیبه، سویند به خوا ده ست ناهینمه ریت ئه مپۆ به ئاره زوی خۆت چی ده به ی بیبه له پیی خوا، مه لائیکه ته که ش پیی ووت: مالی خۆت بگره بۆخۆت، ئیوه تاقیکرانه وه، به راستی خوی گهره له تۆ رازی بوو، وه خه شم وقینی گرت له دوو هاوه له که ت.

چه ند سوودو ئامۇزگارییه ک له م چېرۈکه دا.

(۱) تاقیکردنه وه ی خوی گهره بۆ به نده کانی، سوننه تی خوییه له سەر زه وی، هه روه ک چۆن له قورئانی پیرۆزدا به یانکراوه، جا ئه و تاقیکردنه وه یه به لاشه بیّت یان به مال و سامان بیّت یان مندال یان به هه رشتیکی تر له ژیا نی دنیا دا.

(۲) ھەندىك جار مەلائيكة تەكان لەسەر شىۋەى مەرۋف دىن بۆلای بەندەكان و قسەيان لەگەلدا دەكەن شىفای نەخۆش دەدەن بە فەرمانى خوائ پەرۋەردگار.

(۳) مەرۋفەكان پازى نين بە قەزاو قەدەرى پەرۋەردگار، ئو سى كەسە كە توشى بەلاو نەخۆشى ببوون دەيان ووت: فلانە مال و سامان لەلاى من لەھەموويان خۆشەويستەرە؟ ئەمىش پېچەوانە پازى بوونە بە قەزاو قەدەر، وە بېگومان مەرۋفەكان لەكاتى بەلاو موسىبەت و ناپەھەتى دا چوار جۆرن:

بى ئارامە: كە ئەمىش ھەرامە.

ئارامگرە: كە ئەمىش واجبە.

پازىيە: كە ئەمىش موستەھەبە.

سوپاس گوزارە: كە ئەمىش چاك و باشە.

(۴) ھىچ شتىك نىيە بەلاى نەخۆشەو ە خۆشترىت لەوہى كە پەرۋەردگار شىفای بدات.

(۵) تەنھا پەرۋەردگار دەبەخشىت و دەگرىتەو ە دەولەمەندى و ەھزارىش بەدەست ئەو ە.

(۶) لەنیشانەو ئەدەبى خواپەرستى ئەوہىە كە شىفا بگىردىتەو ە بۆلای پەرۋەردگار، پياو ە كويرەكە ووتى: (من كوړو نابينا بووم خوائ پەرۋەردگار چاوى بۆ گىرامەو ە).

(٧) مرقی نەزان بە خیل دەبیت لە کاتی دەولەمەندیدا، وە مرقی ژیر ئەو کە سەیه دەستکراوە بیت لە بەخشین لە پێگە ی خوادا.

(٨) لە ناو خەڵکیدا کە سانیك هەن بیریان چۆتە وە کە پیشتر هەزار بوونە، وە پیشیان ناخۆشە یادیان بخریته‌وه.

(٩) هەركە سێك سوپاسی خوی گەورە بکات لە سەر نیعمەتەکان، وە ببەخشیت لە پێگە ی خوادا ئەوا پەرەردگار زیاتری پێدەبەخشیت و فەرداری دەکات، وە هەركە سێك بە خیلی بکات ئەوا ماله‌که بە هە دەری دەدات و خوی گەورەش لی توپە دەبیت.

(١٠) بەخشین لە پێگە ی خوادا دەبیتە هوی پازی بوونی خوی پەرەردگار، وە بە خیلی و دەستگرتنە وە دەبیتە هوی توپە ی خوی گەورە.

(١١) بەرە کە تی خوی پەرەردگار بی کۆتاییه، بۆیه هەریه‌که یان بوون بە خاوەن دۆلێك (شیویك) ئازەل.

(١٢) ئایا پارانە وە ی مەلایکەت قەبوولە یان ئەم بە سەر هاتە دەست نیشانکراوە؟ ئە وە ی ئاشکرایه ئەم بە سەر هاتە دەست نیشانکراوە، وە بە دلنایای پارانە وە ی مەلایکەت قەبوولە، چونکە پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: « مَنْ دَعَا لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ قَالَ الْمَلَكُ الْمُؤَكَّلُ بِهِ آمِينَ وَلَكَ بِمِثْلِ » واتە: هەركە سێك بۆ برای موسلمان ی بپاریتە وە لە پەنهنای (لە پوو نە بووندا)، ئەوا مەلایکەتێک کە کاری ئە وە ی پیرا سپێردراوە کە هەر باوەرداریک بۆ برای باوەرداری بپاریتە وە ئەوا دە فەرمویت: ئامین بۆ تۆش وە ک ئەو. کە واتە: قەبوولە.

(١٣) سوپاسى نيعمه ته كان به گوڤره خويانه: سوپاسى مال و سامان ئه وه يه كه ببخشيت له بهر خاترى په روه ردگار، وه سوپاسى زانست و زانيارى ئه وه يه كاتيك پرسيارت لى ده كړيت راستى و حقه بلليت.

(١٤) (الصَّحَابَةُ) **هاوه ئه كه ت** ته نها به كار نايات بو كه سيكى نزيك، به لكو بو كه سيكىش به كارديت كه له حالى ئه و بچيت، چونكه مه لائيكه ته كه به كوږه كه ي ووت: ئيوه تاقىكرانه وه، به راستى خواى گه وره له تو پازى بوو، وه خه شم و قينى گرت له دوو **هاوه ئه كه ت.**

القصة الثامنة:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) « اشْتَرَى رَجُلٌ مِنْ رَجُلٍ عَقَارًا لَهُ فَوَجَدَ الرَّجُلُ الَّذِي اشْتَرَى الْعَقَارَ فِي عَقَارِهِ جَرَّةً فِيهَا ذَهَبٌ فَقَالَ لَهُ الَّذِي اشْتَرَى الْعَقَارَ خُذْ ذَهَبَكَ مِنِّي إِنَّمَا اشْتَرَيْتُ مِنْكَ الْأَرْضَ وَلَمْ أَبْتَغِ مِنْكَ الذَّهَبَ. فَقَالَ الَّذِي شَرَى الْأَرْضَ إِنَّمَا بَعْتُكَ الْأَرْضَ وَمَا فِيهَا قَالَ: فَتَحَاكَمَا إِلَى رَجُلٍ فَقَالَ الَّذِي تَحَاكَمَا إِلَيْهِ أَلَكُمَا وَلَدٌ فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِي غُلَامٌ وَقَالَ الْآخَرُ لِي جَارِيَةٌ. قَالَ أَنْكِحُوا الْغُلَامَ الْجَارِيَةَ وَأَنْفِقُوا عَلَى أَنْفُسِكُمَا مِنْهُ وَتَصَدَّقَا »^(١).

چیرۆکی هه‌شته‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أبي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: پیاویک خانوویه‌ک یان (زه‌وی) له‌پیاویکی تر کپی، ئه‌وه‌ پیاوه‌ی که زه‌ویه‌که‌ی کپیوو گۆزه‌یه‌ک (کوپه‌) ئالتونی له‌ زه‌وییه‌ که‌دا دوزیه‌وه‌، ئینجا ئه‌وه‌ پیاوه‌ی که زه‌وییه‌که‌ی کپیوو به‌ پیاوه‌ فروشیاره‌که‌ی ووت: ئالتونه‌که‌ت ببه‌وه‌ له‌لای من، چونکه‌ من زه‌ویم له‌ تو کپیوه‌ نه‌ک ئالتون، پیاوه‌ فروشیاره‌که‌ش ووتی: من زه‌ویه‌که‌وه‌ ئه‌وه‌ی که‌تێدایه‌ به‌تۆم فروشتووه‌، پاشان هاتن بۆلای پیاویک بۆئه‌وه‌ی که چاره‌سه‌ریکیان بۆ بدۆزیته‌وه‌، پیاوه‌ دادوه‌ره‌که‌ ووتی: ئایا منداڵتان هه‌یه‌؟ یه‌کیکیان ووتی: من کوپیکم هه‌یه‌، ئه‌وه‌ی تریشیان ووتی: منیش کچیکم هه‌یه‌، ئینجا پیاوه‌

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٣٤٧٢)، وَمُسْلِمٌ (٤٤٧٢) .

دادوهره‌که ووتی: که‌واته تۆ کچکه بده به کورپه‌که‌و ئه‌و ماله‌ش خه‌رج بکه‌ن بۆیان، وه خێریشی لێبکه‌ن.

چه‌ند سوودو ئامۆزگارییه‌ک له‌م چیرۆکه‌دا.

(١) پێیسته ئه‌مانه‌تو سپارده‌ بگێردرێته‌وه بۆ خاوه‌نه‌که‌ی، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ واته: به‌پاستی خوای گه‌ره‌ فه‌رمانتان پێ ده‌کات که ئه‌مانه‌تو سپارده‌کان بگێرنه‌وه بۆ خاوه‌نه‌کانیان.

(٢) قه‌ناعه‌تو پازی بوون مال و سه‌روه‌تیکه‌ بیکۆتاییه، وه به‌خێرو به‌ره‌که‌ت ده‌گه‌رێته‌وه بۆ خاوه‌نه‌که‌ی.

(٣) هه‌رکه‌سیک به‌و به‌شه‌ پازی بێت که خوای په‌روه‌ردگار پێی به‌خشیوه ئه‌وا ئه‌و که‌سه ده‌وله‌مه‌ند ترين که‌سه، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فه‌رمووێتی: (وَارْضَ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنْ أَغْنَى النَّاسِ)^(١) واته: وه پازیبه به‌و به‌شه‌ی که په‌روه‌ردگار بۆی دانای ده‌بیت به ده‌وله‌مه‌ند ترين خه‌لک، وه به‌دُنیاویییه‌وه ده‌وله‌مه‌ند ئه‌و که‌سه نییه که مال و سه‌روه‌تی زۆری هه‌بیت، به‌لکو ده‌وله‌مه‌ند ئه‌و که‌سه‌یه که ده‌روونی ده‌وله‌مه‌ند بێت.

(٤) پزقو پۆزی دابه‌شکراوه، هه‌رده‌بێت پێت بگات له‌کات و شوینی خۆیدا، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فه‌رمووێتی: (لَوْ أَنَّ ابْنَ آدَمَ هَرَبَ مِنْ رِزْقِهِ كَمَا يَهْرُبُ مِنَ الْمَوْتِ لَأَذْرَكَهُ

(١) حسن: أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ فِي السُّنَنِ (٢٣٠٥)، وَحَسَنُهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (١٠٠).

رُزْقُهُ كَمَا يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ^(۱) واته: نه گهر ئاده ميزاد رابكات له پښو پوښيه كه ي هه روه ك
چون له مردن راده كات، نه وا بيگومان پښو پوښيه كه ي ده يگريته وه هه روه ك چون مردن
ده يگريته وه.

(۵) پيوسته موسلمان پازي بيت به حلال، وه دوربكه ويته وه له حرام و هو كاري
خراب بو به ده ست هيناني پښو پوښي، چونكه به پاستي ته نها كرده وه ي چاك وباش
هو كاره بو به خته وه ري دونياو دواپوښ.

الْقِصَّةُ التَّاسِعَةُ:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) « أَنَّهُ ذَكَرَ رَجُلًا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ سَأَلَ بَعْضَ بَنِي
إِسْرَائِيلَ أَنْ يُسَلِّفَهُ أَلْفَ دِينَارٍ، فَقَالَ أَتَنِي بِالشُّهَدَاءِ أَشْهَدُهُمْ، فَقَالَ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا، قَالَ
فَأَتَنِي بِالْكَفِيلِ، قَالَ كَفَى بِاللَّهِ كَفِيلًا، قَالَ صَدَقْتَ، فَدَفَعَهَا إِلَيْهِ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى، فَخَرَجَ فِي
الْبَحْرِ، فَقَضَى حَاجَتَهُ، ثُمَّ التَّمَسَّ مَرْكَبًا يَرْكُبُهَا، يَفْقَدُ عَلَيْهِ لِلْأَجَلِ الَّذِي أَجَلَهُ، فَلَمْ يَجِدْ
مَرْكَبًا، فَأَخَذَ خَشَبَةً، فَنَقَرَهَا فَأَدْخَلَ فِيهَا أَلْفَ دِينَارٍ، وَصَحِيفَةً مِنْهُ إِلَى صَاحِبِهِ، ثُمَّ رَجَعَ
مَوْضِعَهَا، ثُمَّ أَتَى بِهَا إِلَى الْبَحْرِ، فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي كُنْتُ تَسَلَّفْتُ فَلَانًا أَلْفَ دِينَارٍ،
فَسَأَلَنِي كَفِيلًا، فَقُلْتُ كَفَى بِاللَّهِ كَفِيلًا، فَرَضَى بِكَ، وَسَأَلَنِي شَهِيدًا، فَقُلْتُ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا،
فَرَضَى بِكَ، وَأَتَيْ جَهْدُ أَنْ أَحْدَ مَرْكَبًا، أَبْعَثَ إِلَيْهِ الَّذِي لَهُ فَلَمْ أَقْدِرْ، وَإِنِّي أَسْتَوْدِعُكَهَا،
فَرَمَى بِهَا فِي الْبَحْرِ حَتَّى وَلَجَتْ فِيهِ، ثُمَّ انْصَرَفَ، وَهُوَ فِي ذَلِكَ يَلْتَمِسُ مَرْكَبًا، يَخْرُجُ إِلَى بَلَدِهِ،

(۱) صحيح: صححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (٥٢٤٠)، وفي سلسلة الأحاديث الصحيحة (٩٥٢).

فَخَرَجَ الرَّجُلُ الَّذِي كَانَ أَسْلَفَهُ، يَنْظُرُ لَعَلَّ مَرْكَبًا قَدْ جَاءَ بِمَالِهِ، فَإِذَا بِالْحَشْبَةِ الَّتِي فِيهَا الْمَالُ، فَأَخَذَهَا لِأَهْلِهِ حَطْبًا، فَلَمَّا نَشَرَهَا وَجَدَ الْمَالَ وَالصَّحِيفَةَ، ثُمَّ قَدِمَ الَّذِي كَانَ أَسْلَفَهُ، فَأَتَى بِالْأَلْفِ دِينَارٍ، فَقَالَ وَاللَّهِ مَا زِلْتُ جَاهِدًا فِي طَلَبِ مَرْكَبٍ لَاتِيكَ بِمَالِكَ، فَمَا وَجَدْتُ مَرْكَبًا قَبْلَ الَّذِي أَتَيْتُ فِيهِ، قَالَ هَلْ كُنْتَ بَعَثْتَ إِلَى بَشِيءٍ قَالَ أُخْبِرُكَ أَنِّي لَمْ أَجِدْ مَرْكَبًا قَبْلَ الَّذِي جِئْتُ فِيهِ، قَالَ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ آدَى عَنْكَ الَّذِي بَعَثْتَ فِي الْحَشْبَةِ فَانصَرَفَ بِالْأَلْفِ الدِّينَارِ رَاشِدًا»^(١).

چیرۆکی نوێه‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌تعالیه‌ عنیه)) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: پیاویک هه‌بوو له ئوممه‌تانی پێش ئێوه (به‌نی ئیسرائیل) پرسیا‌ری ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی که یه‌کیک هه‌زار دیناری ب‌داتی به‌قه‌رز، پیاویکی دۆزییه‌وه، پیاوه‌که پێی ووت: چه‌ند شایه‌تی‌کم بۆبێنه شایه‌تیت بۆ به‌دن، ئه‌ویش ووتی: خ‌وای گه‌وره به‌سه که شایه‌ت بێت له نیوان من و تۆدا، پیاوه‌که ووتی: که‌فیلیم بۆ بێنه (که‌سێک تۆ له ئه‌ستۆ بگ‌رییت و زامنت بکات)، ئه‌ویش ووتی: خ‌وای گه‌وره به‌سه بۆ که‌فیل و زامنی من، پیاوه‌که‌ش ووتی: پاست ده‌که‌یت، ئینجا پیاوه‌که هه‌زار دیناری دا‌پێی به‌قه‌رز تا‌کو ماوه‌یه‌کی دیاریک‌راو، پاشان پیاوه‌که رۆ‌یشت و ئیش و کاری خ‌وی پێ جێبه‌جی کرد، پاشان که ماوه دیاریک‌راوه‌که ته‌واو بوو، پیاوه‌قه‌رزاره‌که ده‌یویست سوارییه‌کی ده‌ست

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٢٢٩١).

بكه ویت و پاره قەرزەكه بېنیتە بۆ خاوەنەكەى، بەلام هیچى دەست نەكەوت كە
 بچیتەو بۆلای خاوەن قەرزەكه، بۆیه دارىكى هینا و (دارەكهى كون كرد) ئینجا هەزار
 دینارەكهى كرده ناو كونی دارەكهو و نوسراوێكىشى لەگەڵدا نارد بۆخاوەن قەرزەكه و
 پاشان دارەكهى جوان پىچایەو وە كرده ناو ئاوەكهو، ئینجا هات بۆلای دەریاکە و
 ووتى: خاویە تۆ بۆخۆت دەزانیت كە من هەزار دینارم لە فلانەكەس وەرگرت بە قەرز،
 داواى كەفیل و زامنى لێكردم منیش ووتم: خاوى گەورە بەسە بۆ كەفیل و زامنى من، وە
 پازى بوو بەوہى كە تۆ كەفیل و زامنى من بكەیت، وە داواى شایەتى لێكردم منیش ووتم:
 خاوى گەورە بەسە كە شایەتى من بىت، وە پازى بوو بەوہى كە تۆ شایەتم بىت، وە من
 هەول و كۆششم دا بۆئەوہى كە سوارىيەكم دەست بكە ویت و پارهكهى بۆ ببەمەو،
 بەلام دەستم نەكەوت، ئەوا منیش بەتۆى دەسپېرم، ئینجا پیاوہكە دارەكهى كرده ناو
 دەریاکەو، پاشان پیاوہكە پۆشت، ئەو پیاوہى كە هەزار دینارەكهى دا بوو بەقەرز
 سەیر سوارىيەكانى دەكرد بەلكو پیاوہ قەرزارەكه بېنیت و قەرزەكهى بۆ بېنیتەو،
 كاتىك سەیرى ئاوەكهى دەكرد بىنى كە دارىك لەسەر ئاوەكەيە، ئینجا پیاوہكە
 دارەكهى بردەو و بۆمالەو وە مشارىكى بردو دارەكهى برىيەو وە كاتىك سەیرىكرد
 قەرزەكه و نوسراوێكى تىدایە، پاشان پیاوہ قەرزارەكه هات بۆلای خاوەن قەرزەكه و
 پىی ووت: سویند بەخوا سوارىم دەست نەكەوت تاكو قەرزەكەت بۆ بىنمەو، وە
 هەول و كۆششم زۆردا، وە بەردەوام ئىستاش هەول دەدەم بۆئەوہى كە سوارىيەكم
 دەست بكە ویت و قەرزەكەت بۆ بىنمەو، بەلام هیچم دەست نەكەوت، خاوەن
 قەرزەكەش ووتى: ئایا تۆ هیچ شتىكت بۆمن ناردوو؟ ئەویش ووتى: پىتم ووت كە هیچ

سواریه‌یه‌کم ده‌ست نه‌که‌وت که قه‌رزه‌که‌ت بۆ بی‌نمه‌وه، خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌ش ووتی: به‌پاستی خوای گه‌وره ئه‌مانه‌ته‌که‌ی پی‌گه‌یاندمه‌وه، به‌وه‌ی که قه‌رزه‌که‌ت کرد بووه ناو داریکه‌وه.

چه‌ند سوودو ئامۆزگارییه‌ک له‌م چیرۆکه‌دا.

(١) قه‌رزدان به‌خه‌لکی له‌شه‌رعدا پێگه‌ پێدراوه‌و پاداشتی زۆرگه‌وره‌ی له‌سه‌ره، پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: « مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُقْرِضُ مُسْلِمًا قَرْضًا مَرَّتَيْنِ إِلَّا كَانَ كَصَدَقَتِهَا مَرَّةً »^(١) واته: هه‌ر موس‌لمانێک دوو جار قه‌رز بدات به‌ موس‌لمانێک، ئه‌وا وه‌ک ئه‌وه‌ وایه که یه‌ک جار کردبێتی به‌ خێرو سه‌ده‌قه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قه‌رزدان به‌ موس‌لمان وه‌ک نیوه‌ی خێرو سه‌ده‌قه‌یه.

(٢) پێویسته له‌کاتی قه‌رزداندا نوسراو هه‌بێت، وه‌ کاتی دانه‌وه‌ی دیاریکراو بێت، وه‌ شایه‌تیش هه‌بێت.

(٣) پێویسته له‌سه‌ر موس‌لمان هۆکار بگرێته به‌ر پاشان پشت به‌خوا به‌ستیت.

(٤) هه‌ر شتێک به‌ خوای گه‌وره‌ه‌ر به‌سپێدریت، ئه‌وا په‌روه‌ردگار ده‌ی پارێزیت، پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: « إِذَا اسْتُودِعَ اللَّهُ شَيْئًا حِفْظَهُ »^(٢) واته: ئه‌گه‌ر شتێک به‌ خوای په‌روه‌ردگار به‌سپێدریت ئه‌وا ده‌ی پارێزیت.

(١) صحيح: أخرجه ابن ماجه في السنن (٢٤٣٠)، وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (٥٧٦٩).

(٢) صحيح: صححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (١٧٠٨)، وفي السلسلة الصحيحة (٢٥٤٧).

(۵) نه گهر موسلمان نیه تی پاک بیّت و نیه تی دانه وهی قهرزی هه بیّت نهوا خوی گهره کار ئاسانی بۆ ده کات تاکو نهو که سه قهرزه که ی بداته وه .

(۶) دانه وهی نه مانه ت و وه فا به رامبه ر به خاوه ن نه مانه ت واجبه ، وه دروست نییه قهرز له کاتی دیاریکراودا دوا بخریّت، چونکه ههرکه سیّک له دونیادا قهرزه که ی نه داته وه نهوا له پوژی دوا ییدا له چاکه کانی قهرزی پیده دریته وه .

القصة العاشرة:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ «بَيْنَا رَجُلٌ بِقَلَاةٍ مِنَ الْأَرْضِ فَسَمِعَ صَوْتًا فِي سَحَابَةٍ اسْقَى حَدِيقَةَ فُلَانٍ فَتَنَحَّى ذَلِكَ السَّحَابُ فَأَفْرَغَ مَاءَهُ فِي حَرَّةٍ فَإِذَا شَرْجَةٌ مِنْ تِلْكَ الشَّرَاحِ قَدْ اسْتَوْعَبَتْ ذَلِكَ الْمَاءَ كُلَّهُ فَتَتَبَعَ الْمَاءَ فَإِذَا رَجُلٌ قَائِمٌ فِي حَدِيقَتِهِ يُحَوِّلُ الْمَاءَ بِمَسْحَاتِهِ فَقَالَ لَهُ يَا عَبْدَ اللَّهِ مَا اسْمُكَ قَالَ فُلَانٌ لِلْإِسْمِ الَّذِي سَمِعَ فِي السَّحَابَةِ فَقَالَ لَهُ يَا عَبْدَ اللَّهِ لِمَ تَسْأَلُنِي عَنْ اسْمِي فَقَالَ إِنِّي سَمِعْتُ صَوْتًا فِي السَّحَابِ الَّذِي هَذَا مَاؤُهُ يَقُولُ اسْقَى حَدِيقَةَ فُلَانٍ لِاسْمِكَ فَمَا تَصْنَعُ فِيهَا قَالَ أَمَّا إِذَا قُلْتَ هَذَا فَإِنِّي أَنْظُرُ إِلَى مَا يَخْرُجُ مِنْهَا فَأَتَصَدَّقُ بِثُلُثِهِ وَأَكُلُ أَنَا وَعِيَالِي ثُلُثًا وَأَرُدُّ فِيهَا ثُلُثَهُ»^(۱).

(۱) أخرجه مسلم (۷۳۹۸) .

چېرۇكى دەيەم:

ھاۋەلى خۇشەويست (أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دەفەرمووئىت: پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: لەكاتىكدا پياۋىك لەدەشتىكدا (بيابانىكدا) بوو، گوئى لە دەنگىك بوو بە ھەورىكى دەۋوت: باخ و بىستانى فلانەكەس ئاۋ بدە، ئىنجا ھەۋرەكەش ئاۋەكەى كرد بەسەر زەۋىيەكى بەردەلانى رەشدا (زەۋىيەكە پىروو لەبەرد)، سەيرى كرد ئاۋەكە ھەموۋى بە جۇگەلەيەكدا پۇششت، ۋە پياۋىك بەپىۋە ۋەستابوۋ لە ناۋ باخ و بىستانەكەيدا بەبىللەكەيەۋە ئاۋ دىرى دەكات، ئەمىش بە پياۋە باخەۋانەكەى ۋوت: ئەى بەندەى خوا ناۋت چىيە؟ پياۋە باخەۋانەكەش ۋوتى: فلان (ناۋى خۆى پى ۋوت)، ھەر ئەۋ ئاۋە بوو كە گوئى لى بوۋ لە ھەۋرەكە بىستى، پياۋە باخەۋانەكە پى ۋوت: ئەى بەندەى خوا بۆ لە ناۋى مەن دەپرسى؟ ئەمىش ۋوتى: چونكە گوئىم لە دەنگىك بوۋ لە ھەۋرەۋە دەۋوت: ئەمە ئاۋەكەيەتى ئاۋى باخ و بىستانى فلانەكەس ئاۋ بدە، ۋە ناۋى تۆى ھىئا! پياۋەكەش بە باخەۋانەكەى ۋوت: ئايا تۆ چى لە بەرو بوم و حاصلاتى ئەم باخ و بىستانە دەكەيت؟ پياۋە باخەۋانەكەش ۋوتى: مەن چاۋەپى بەرو بوم و حاصلاتى ئەم باخ و بىستانە دەكەم ئىنجا ھەركات پىگەيشت، ئەۋا (سى يەكى) لىدەكەم بەخىرو صەدەقە (بۆ فەقىرو ھەژاران)، ۋە (سى يەكى) لەگەل مال و مندالەكەمدا دەخۆين، ۋە (سى يەكى) بۆ بنەتۆۋ دەھىلمەۋە.

چەند سوودو ئامۆزگارییەك لەم چیرۆكەدا.

(١) خوای گەورە چەند مەلائیکە یەکی تایبەت کردوو بە هەروو باران بۆ ئاودانی باخ و بیستان و کشتوکالی ئەو کەسانە ی کە خێرو صدەقه دەدن بە هەژاران و لیقه و ماوان.

(٢) یەكێك لە دەرگاكانی بەهەشت ناوی خێرو صدەقه یە (وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ، دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّدَقَةِ)^(١) واتە: هەر کەسێك کە خێرو چاکە بکات، ئەوا لە دەرگایەك لە دەرگاكانی بەهەشتەوه بانگ دەکرێت بۆ ناو بەهەشت کە ناوی ئەو دەرگایە (الصَّدَقَةِ) یە.

(٣) مەلائیکە تەکان دای لێخۆش بوون بۆ ئەو کەسانە دەکەن کە لە بەرخاتری پەروەردگار دەبەخشن، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا وَيَقُولُ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُتْسِكًا تَلْفًا)^(٢) واتە: هێچ پۆژێك نییه کە بەندەکان پۆژی تێدا بکەن و ئەو ئیلا دوو مەلائیکە دێنە خوار یەکیکیان دەلیت: ئەی خوایە بێخەشە بەو کەسە ی کە دەبەخشیت لە بەرخاتری تۆ (جیگای ئەو هەشی بۆ پڕ بکەر و بەهەشیویتی) وە مەلائیکە تەکە ی تریان دەلیت: ئەی خوایە ئەو کەسە ی دەستی گرتۆتە وەو نابەخشیت ماله‌کە ی لێ بگر و وەو لە ناوی ببە.

(٤) هەر کەسێك لە پیناوی خوای پەروەردگاردا ببەخشیت، ئەوا خوای پەروەردگار جیگە ی بەخشینه‌کە ی بۆ پرده‌کاته‌وه بەزیا ده‌وه، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی:

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (١٨٩٧)، وَمُسْلِمٌ (٢٣٦٨).

(٢) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (١٤٤٢)، وَمُسْلِمٌ (٢٣٣٣).

خوای په‌روه‌ردگار له‌ فه‌رمووده‌ی قودسیدا فه‌رمووێه‌تی: (يَا ابْنَ آدَمَ أَنْفِقْ أَنْفِقْ عَلَيْكَ) ^(١) واته‌: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م ببخشه‌ له‌وه‌ی که‌ پێت به‌خشاوه‌ (له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه‌)، ئه‌وا ئه‌وه‌نده‌ی ترت پێ ئه‌به‌خشم، ئه‌و که‌سه‌ی لای ده‌ستی چه‌پی پێ نه‌زانیت له‌ کاتی‌کدا ئه‌م به‌ده‌ستی پاستی ئه‌به‌خشیت .

(٥) به‌خشین له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره‌ پارێزه‌ره‌ له‌ ئاگر، پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رمووێه‌تی: (مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَتِرَ مِنَ النَّارِ وَلَوْ بِشِقِّ ثَمَرَةٍ فَلْيَفْعَلْ) ^(٢) واته‌: هه‌ر که‌س ئه‌توانیت خۆی په‌نابdat وه‌ خۆی بپارێزیت له‌ ئاگر ئه‌گه‌ر به‌نیو له‌ت خورما‌بوو با ئه‌نجامی بدات .

(٦) به‌خشین له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره‌ چاره‌سه‌ره‌ بۆ نه‌خۆشی، پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رمووێه‌تی: (وَدَاوُوا مَرْضَاكُمْ بِالصَّدَقَةِ) ^(٣) واته‌: چاره‌سه‌ری نه‌خۆشه‌کانتان بکه‌ن (لاشه‌ی، ده‌روونی) به‌ به‌خشین و چاکه‌کاری (خواردن به‌خشین بپێت به‌ هه‌ژاران، یان پارو سامان بپێت بدریت به‌ هه‌ژاران و لی‌قه‌وماوان) به‌تایبه‌ت بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ هه‌ژارن، به‌لام شاراوه‌ن و داوا له‌که‌س ناکه‌ن (له‌پوویان نایات داوا له‌ هه‌یج که‌س بکه‌ن)

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٧٤١٩)، وَمُسْلِمٌ (٢٣٠٥) .

(٢) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٢٣٤٤) .

(٣) صَحِيح: صَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٣٣٥٨) .

(۷) به خشين له بهر خاترى خوى گه وره توپره يى خوا لاده بات، پېغه مبهري خوا (ﷺ) فەرموويه تى: (صَدَقَةُ السِّرِّ تُطْفِئُ غَضَبَ الرَّبِّ) ^(۱) به خشين وچا كه كارى به نه ينى توپره يى خوا لائه بات.

(۸) موسلمانى ژيرو داناو تيگه يشتو ئه و كه سه يه كه يارمه تى هه ژارو ليقه وماوان بدات، وه مافى خيزانيشى بدات.

(۹) يارمه تيدانى هه ژاران و ليقه وماوان هوكاره بو زياد بوونى پزق و پوزى و فەردارى.

(۱۰) ئه گەر ناوى كه سيكت نه زانى پيى بليى (عَبْدُ اللَّهِ)، واته: ئه ي به نده ي خوا.

(۱۱) ئه گەر كه سيك هه والى ناوه كه تى پرسى دروسته پيى بليى بو له ناوى من ده پرسى؟ وه كو خاوه ن باخه كه كه به پياوه كه ي ووت. بو له ناوى من ده پرسى؟

(۱۲) دروسته گيرانه وه ي هه والى كه سيك كه خوى په روه ردگار ريزى لينا بيت، ئه گەر زانرا ئه و كه سه توشى فتنه نابيت.

(۱۳) دروسته گيرانه وه ي هه والى ئه و قومانه ي پيش خومان، بو ئه وه ي ببيت ه په ندو ئامۆزگارى بو ئيمه، چونكه به راستى له چيروك و به سه ره اته كانياندا په ندو ئامۆزگارى هه يه بو كه سانى كه ژيرو هوشمه ندن.

(۱) صحيح: صَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (۳۷۵۹).

القصة الحادية عشر:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) «كَانَ رَجُلٌ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، يُقَالُ لَهُ جُرَيْجٌ، وَكَانَ جُرَيْجٌ رَجُلًا عَابِدًا فَاتَّخَذَ صَوْمَعَةً فَكَانَ فِيهَا فَاتَتْهُ أُمُّهُ وَهُوَ يُصَلِّي فَقَالَتْ يَا جُرَيْجُ، فَقَالَ: يَا رَبِّ أُمِّي وَصَلَاتِي، فَأَقْبَلَ عَلَى صَلَاتِهِ فَانْصَرَفَتْ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْعَدِ اتَتْهُ وَهُوَ يُصَلِّي فَقَالَتْ: يَا جُرَيْجُ فَقَالَ يَا رَبِّ أُمِّي وَصَلَاتِي فَأَقْبَلَ عَلَى صَلَاتِهِ فَانْصَرَفَتْ فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْعَدِ اتَتْهُ وَهُوَ يُصَلِّي فَقَالَتْ: يَا جُرَيْجُ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ أُمِّي وَصَلَاتِي، فَأَقْبَلَ عَلَى صَلَاتِهِ فَقَالَتْ اللَّهُمَّ لَا تُمِتْهُ حَتَّى يَنْظُرَ إِلَى وُجُوهِ الْمُؤْمِسَاتِ، فَتَذَاكُرَ بَنُو إِسْرَائِيلَ جُرَيْجًا وَعِبَادَتَهُ وَكَانَتْ امْرَأَةٌ بَغْيٌ يَتِمَّلُ بِحُسْنِهَا فَقَالَتْ إِنْ شِئْتُمْ لَأَفْتِنَنَّهُ لَكُمْ قَالَ: فَتَعَرَّضَتْ لَهُ فَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَيْهَا فَأَتَتْ رَاعِيًا كَانَ يَأْوِي إِلَى صَوْمَعَتِهِ فَأَمَكَّتَتْهُ مِنْ نَفْسِهَا فَوَقَعَ عَلَيْهَا فَحَمَلَتْ فَلَمَّا وَلَدَتْ قَالَتْ هُوَ مِنْ جُرَيْجٍ، فَأَتَتْهُ فَاسْتَنْزَلُوهُ وَهَدَمُوا صَوْمَعَتَهُ وَجَعَلُوا يَضْرِبُونَهُ فَقَالَ مَا شَأْنُكُمْ؟ قَالُوا زَنَيْتَ هَذِهِ الْبَغْيِ فَوَلَدَتْ مِنْكَ فَقَالَ: أَيْنَ الصَّبِيِّ؟ فَجَاءُوا بِهِ فَقَالَ: دَعُونِي حَتَّى أَصَلِّيَ فَصَلَّى فَلَمَّا انْصَرَفَ أَتَى الصَّبِيَّ فَطَعَنَ فِي بَطْنِهِ وَقَالَ يَا غُلَامُ مَنْ أَبُوكَ قَالَ فَلَانُ الرَّاعِي قَالَ: فَأَقْبَلُوا عَلَى جُرَيْجٍ يُقْبِلُونَهُ وَيَتَمَسَّحُونَ بِهِ وَقَالُوا نَبِيٌّ لَكَ صَوْمَعَتِكَ مِنْ ذَهَبٍ قَالَ: لَا أَعِيدُوهَا مِنْ طِينٍ كَمَا كَانَتْ فَفَعَلُوا^(١).

چیرۆکی یانزدهیه‌م:

هاوێلی خۆشه‌ویست (أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: پیاویک هه‌بوو له ئوممه‌تانی پیش ئیوه (له به‌نی ئیسرائیل)، پێی ده‌ووترا

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٢٤٨٢)، وَمُسْلِمٌ، (٦٤٥٥) .

جوره‌یج، جوره‌یج پیاوێکی خواپه‌رست بوو، شوێنێکی بۆ خۆی دابین کردبوو (له‌و شوێنه‌دا به‌ندایه‌تی تێدا ده‌کرد بۆ خوا) جارێکیان جوره‌یج نوێژی ده‌کرد (نوێژی سوننه‌ت) دایکی هات بۆلای و پێی ووت: کو‌رم جوره‌یج، جوره‌یج له‌دای خۆیدا ووتی: په‌روه‌ردگار دایکم یان نوێژه‌که‌م، ئینجا نوێژه‌که‌ی هه‌لبژارد (واته‌: به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی)، دایکی پۆیشت، بۆ به‌یانی به‌هه‌مان شیوه‌ دایکی هاته‌وه‌و جوره‌یج نوێژی ده‌کرد، پێی ووت: کو‌رم جوره‌یج، ئه‌ویش ووتی: په‌روه‌ردگار دایکم یان نوێژه‌که‌م، ئینجا نوێژه‌که‌ی هه‌لبژارد (به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی)، دایکی پۆیشت، بۆ به‌یانی به‌هه‌مان شیوه‌ دایکی هاته‌وه‌و جوره‌یج نوێژی ده‌کرد، پێی ووت: کو‌رم جوره‌یج، ئه‌ویش ووتی: په‌روه‌ردگار دایکم یان نوێژه‌که‌م، ئینجا نوێژه‌که‌ی هه‌لبژارد (به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی)، ئینجا دایکی ووتی: خواجه مه‌یمرینه‌ تاكو پوو‌خساری داوین پیسان ده‌بینیت، به‌نی ئیسرائیلیه‌کان که‌وتنه‌ باسکردنی جوره‌یج و به‌ندایه‌تی‌ه‌که‌ی، وه‌ ئافره‌تێك به‌د په‌وشت (داوین پیس) هه‌بوو که‌ نموونه‌ بوو له‌ جوانیدا، ئافره‌ته‌که‌ ووتی: ئه‌گه‌ر ئێوه‌ ب‌تانه‌وی ئه‌وا من جوره‌یج له‌خشته‌ ده‌بهم (توشی فیتنه‌ی ده‌که‌م)، ئینجا ئافره‌ته‌که‌ چوو بۆلای جوره‌یج و (پێگه‌ی پێگرت به‌وه‌ی کاری داوین پیسی له‌گه‌ڵدا بکات)، به‌لام جوره‌یج گوێی پێ نه‌دا، ئافره‌ته‌که‌ش چوو بۆلای شوانێك که‌ ئه‌و شوانه‌ سه‌ردانی جوره‌یجی ده‌کرد، ئافره‌ته‌که‌ له‌گه‌ڵ شوانه‌که‌دا کاری داوین پیسی کردو سکی پرپوو (واته‌: حامیله‌ بوو له‌و شوانه‌)، کاتیك که‌ منداڵه‌که‌ی بوو، ئافره‌ته‌ داوین پیسه‌که‌ ووتی: ئه‌م منداڵه‌ له‌ جوره‌یج، ئینجا خه‌ڵکه‌که‌ چون بۆلای جوره‌یج و ئه‌و شوێنه‌ی که‌ جوره‌یج به‌ندایه‌تی تێدا ده‌کرد پوو‌خانیان وتیکیاندا، وه‌ ده‌ستیان کرد به‌لێدانی

جورەبیج، جورەبیجی خواپەرست ووتی: چیتانە بۆچی وام لێدەکەن و لێم دەدەن؟ خەڵکەکش ووتیان: تۆ لەگەڵ ئەم ئافرەتە کاری داوین پەیسیت کردوووە و منداڵت لێی بووە، جورەبیج ووتی: کوا منداڵکە؟ خەڵکەکش منداڵکەیان بۆھێنا، جورەبیج ووتی: وازم لێ بێنن با نوێژیکەم، پاشان نوێژی کردو کاتێک لێ بوووەوە، هات بۆلای منداڵکەو دەستی هێنا بەسکی منداڵکەداو ووتی: کۆرە باوکت کێیە؟ منداڵکەش هاتە زمان و ووتی: فلانە کەسی شوان، ئێنجا خەڵکەکە پوویان کردە جورەبیج و ماچیان دەکردو دەستیان پێدا دەهێناو پاشان خەڵکەکە بە جورەبیجیان ووت: شوێنێک جێگە یەکت بۆ دروست دەکەینەو لە ئالتون وزیو؟ جورەبیج ووتی: نەخێر، بەلکو وەکو خۆیم بۆ لێبکەنەو کە لەگەڵ دروست کرابوو، خەڵکەکش شوێنەکەیان بۆ دروستکردەو.

چەند سوودو ئامۆزگارییەك لەم چیرۆکەدا.

(١) وەلامدانەوێ دایک لە پێشترە لە نوێژی سوننەت، چونکە وەلامدانەوێ دایک پێویست (واجب)ە، وە واجب و پێویست پێش سوننەت دەخرێت .

(٢) گیرابوونی پارانەوێ دایک، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ) ^(١) واتە: سێ نزاو پارانەوێ هەیه وەلامدراوێن هیچ گومانێکی تێدانییە: وە پارانەوێ دایک لە منداڵکە یان بۆ منداڵکە ی

(٣) هەرکەسێک راست بکات لەگەڵ خوادا ئەوا هیچ بەلاو فیتنە یەك زیانی پێ ناگەنێت.

(١) صحيح: أخرجه أبو داود والترمذي، وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (٣٠٣١).

(۴) بەھىزى باوهرى جورھىچ منداكى تازە لەدايك بوو دېتە قسە بەھوى پارانە وەكەى.

(۵) ھەركەسىك لەكاتى خۇشىدا خوا بناسىت و بەندايەتى بۆبكات، ئەوا خواى گەورە لەكاتى تەنگانەدا بەتەنگىە وە دېت .

(۶) ھەركەسىك كارى داوڭ پىسى و بەد پرەوشتى بكات، ئەوا سومعە و پېزى سەنگى نامىنېت لەناو خەلكىدا .

(۷) تاقىكردنە وەى خواى پرەوردگار بۆ بەندە صالحەكان، تاپچەندە ئارامگرن بەرامبەر بە نارەھەتى دونيا، ھەروەك چۆن جورھىچى خواپەرست تاقىكرايە وە بەھوى كە مالەكەيان پروخانىاندو تىكىاندو دەستيان كرد بەلېدانى و قسەى ناشرىن پىي.

(۸) نوڭز تەنھا تايبەت نەبوو بەم ئوممەتە وە، بەلكو ئوممەتانى ترىش نوڭزىيان لەسەر بوو، بەلام جىاوازى ھەبوو لەگەل نوڭزى ئەم ئوممەتەدا .

(۹) مروڭى باوهردار لەكاتى ناخۆشى و ئازارو پەژارەدا پەنا دەبات بۆ نوڭز، خواى پرەوردگار فەرموويەتى: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ واتە: وە پشت بېستىن بەنوڭزو ئارامگرتن (بۆگەيشتن بە ئامانچ)، وە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەگەر كارىكى ناخۆش و نارەھەت بەتايەتە پېش ئەوا نوڭزى دەكرد (إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَّى)^(۱) .

(۱۰) لە دواى نارەھەتى ناخۆشەك خۆشى و ئاسودەيى بەدوادا دېت .

(۱) حسن: أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَحَسَنَهُ الشَّيْخُ الْأَبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (۴۷۰۳) .

(۱۱) دروسته بیرکردنه وه له ناو نوێژدا بۆ وهلامی کاری بهرژه وهندی وهك چۆن :
جوره یجی خواپه رست دهی ووت: پهروه ردگار دایکم یان نوێژه کهم، ئینجا نوێژه کهی
هه ل ده بژاردو بهرده وام ده بوو له سه ر نوێژه کهی، وه یان کاتێک نوێژی لی تێک ده چیت
بیر له وه بکاته وه ئایا سوژده ی سه هوو ببات یان نا، چونکه له بهرژه وهندی نوێژه کهیه .

(۱۲) فیل و نه خشه و پلانی ئافره تی داوین پیس زۆر گه و ره و مه ترسی داره .

(۱۳) خۆ به کهم زانین و دونیانه ویستی جوره یجی خوا په رست به وهی که خه لکه که
پیبیان ووت: شوینێک جیگه یه کت بۆ دروست ده که یه وه له ئالتون و زیو؟ جوره یج ووتی:
نه خیر، به لکو وه کو خۆیم بۆ لیبکه نه وه که له گل دروست کرابوو.

الْقِصَّةُ الثَّانِيَّةُ عَشْرُ:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ، وَجَدَ غُصْنَ شَوْكٍ فَأَخَذَهُ فَشَكَرَ اللَّهَ لَهُ، فَعَفَّرَ لَهُ»^(١) وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: «لَقَدْ رَأَيْتُ رَجُلًا يَتَقَلَّبُ فِي الْجَنَّةِ فِي شَجَرَةٍ قَطَعَهَا مِنْ ظَهْرِ الطَّرِيقِ كَأَنَّهُ تُوذِي النَّاسَ»^(٢).

چېرۆكى دوانزه يه م:

هاوہلی خوشه ویست (أبي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) ده فہرموویت: پیغه مبهري خوا (ﷺ) فہرموویہ تی: له کاتیځدا پیاویک به پښه دا ده پوښشت، لقه داریکی دپکاوی ده بینیت ولای ده بات له سهر پښاکه و دوری ده خاته وه، خوی گه وره نه وکاره ی لی وهرگرت و سواسی کردو لی خوشبوو، وه له پیاویه تیځی تر دا هاوہلی خوشه ویست (أبي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) خوی لیبت) ده فہرموویت: پیغه مبهري خوا (ﷺ) فہرموویہ تی: پیاویکم بینی له به هشتدا له خوشی و نازو نیعمه تا بوو، چونکه داریکی له سهر پښه برپی بووه وه، که نه و داره خه لکی نازار ده دا .

چه ند سوودو ناموژگاري به كه له م چېرۆكه دا.

(١) پښه و بان مافی هیه، یه کیځ له مافه كانی نه وه یه کاتیځ نارپه حه تییه كه له سهر پښه ده بینیت، وهك (دپكو دارو به ردو ناسن و هتد) لای ببه ی .

(١) أخرجه البخاري (٢٤٧٢)، ومسلم (٦٦١٢) .

(٢) أخرجه مسلم (٦٦١٤) .

(٢) فه‌زلۆ پاداشتی لابرندی ناره‌ه‌تی و ئازار پیگه‌یاندن له‌سه‌ر پیگه‌وبان، وه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (مَنْ رَفَعَ حَجْرًا مِنَ الطَّرِيقِ كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ، وَمَنْ كَانَتْ لَهُ حَسَنَةٌ دَخَلَ الْجَنَّةَ)^(١) واته‌: هه‌ر كه‌سێك به‌ردێك له‌سه‌ر پیگه‌و بانێ خه‌لكی لابات و دووری بخاته‌وه‌، ئه‌وا چاكه‌یه‌كی بۆ ده‌نوسرێت، وه‌ هه‌ر كه‌سێكیش چاكه‌ی هه‌بێت ده‌چێته‌ به‌هه‌شته‌وه‌ .

(٣) كرده‌وه‌ی خێر هه‌رچه‌نده‌ كه‌م بێت پاداشتی زۆری له‌سه‌ر، هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ) (په‌زای خوای لیبێت) ده‌فه‌رموویت: ووتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شتیكم فی‌ربكه‌ كه‌سودی لێ وه‌ربگرم؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: « اغْزِلِ الْأَذَى عَنِ طَرِيقِ الْمُسْلِمِينَ »^(٢) واته‌: ناره‌ه‌تی و ئازار پیگه‌یاندنی سه‌ر پیگه‌و بانێ موسلمانان لابده‌ .

(٤) موسلمان ده‌توانی‌ت له‌یه‌ك كاتدا گه‌وره‌ترین و بچوكتین خێو چاكه‌ ئه‌نجام بدات، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: « الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ أَوْ بِضْعٌ وَسِتُّونَ شُعْبَةً فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَذْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ »^(٣) .

واته‌: باوه‌ر (ئیمان) هه‌فتاو ئه‌ونده‌ به‌شه‌، یان شه‌ست و ئه‌ونده‌ به‌شه‌، گه‌وره‌ترین و چاكترینیان، ووتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)یه‌، وه‌ بچوكتین و نزمترینیان، لابرندی ناره‌ه‌تی و ئێش و ئازاره‌ له‌سه‌ر پیگای خه‌لكی .

(١) حَسَن: أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْمُعْجَمِ الْكَبِيرِ، وَحَسَنَةُ الشَّيْخِ الْأُبَّانِيِّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٦٢٦٥) .

(٢) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٦٦١٦) .

(٣) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (١٦٢) .

القِصَّةُ الثَّالِثَةُ عَشَرُ:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ «نَزَلَ نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ تَحْتَ شَجَرَةٍ، فَلَدَغَتْهُ مَلَّةٌ، فَأَمَرَ بِجَهَازِهِ فَأُخْرِجَ مِنْ تَحْتِهَا ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَأُحْرِقَتْ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ، فَهَلَا مَلَّةٌ وَاحِدَةً»^(١). وَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) «أَنَّ مَلَّةً قَرَصَتْ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَأَمَرَ بِقَرِيَةِ النَّمْلِ فَأُحْرِقَتْ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَفِي أَنْ قَرَصَتْكَ مَلَّةٌ أَهْلَكَتَ أُمَّةً مِنَ الْأُمَمِ تُسَبِّحُ»^(٢).

چیرۆکی سیانزه‌یه‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أبي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ریک له پێغه‌مبه‌ران (عليه السلام) هه‌واری خست له‌بن داریکدا، می‌روله‌یه‌ك گه‌ستی (گازی لیگرت)، ئینجا پێغه‌مبه‌ره‌كه (عليه السلام) فه‌رمانی كرد كه جل و جیگه‌ و خواردنه‌كه‌یان هه‌ل بگرن له‌بن ئه‌و داره‌دا، پاشا فه‌رمانی كرد شاره‌ می‌روله‌كه‌یان سوتان، خوای په‌روه‌ردگار وه‌حی بۆنارد، ئه‌ی بۆچی ته‌نها یه‌ك می‌روله‌ت نه‌ سوتان (ئو می‌روله‌یه‌ی كه گازی لیگرتی)، وه‌ له‌ ڕیوایه‌تیکی تردا هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أبي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: می‌روله‌یه‌ك گازی له پێغه‌مبه‌ریک له پێغه‌مبه‌ره‌كان گرت، ئینجا پێغه‌مبه‌ره‌كه فه‌رمانی كرد كه شاره‌ می‌روله‌كه‌ بسوتێنن، وه‌ خوای په‌روه‌ردگار سڕوشی بۆنارد، ئایا

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٥٧٩٨) وَمُسْلِمٌ (٥٨١١).

(٢) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٣٣١٩) وَمُسْلِمٌ (٥٨١٠).

می‌ڕوله‌یه‌ك گازی لێگرتی، به‌لام تۆ ئوممه‌تێك (گه‌لێك) كت له‌ ناو برد كه‌ ته‌سبیحات و ستایشی خویان ده‌کرد .

چه‌ند سوودو ئامۆزگارییه‌ك له‌م چیرۆكه‌دا .

(١) له‌ ئایینی ئوممه‌تانی پێش ئوممه‌تی ئیسلامدا دروست بووه‌ كه‌ می‌ڕوله‌ بسوتی‌نرێت، به‌لام له‌ شه‌رعی ئه‌م ئوممه‌ته‌دا دروست نییه‌ و قه‌ده‌غه‌كراوه‌ كه‌ سزای مارو می‌رو بدرێت به‌ ئاگر، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: « إِنَّهُ لَا يَنْبَغِي أَنْ يُعَذَّبَ بِالنَّارِ إِلَّا رَبُّ النَّارِ »^(١) واته‌: بۆ هیچ كه‌س دروست نییه‌ كه‌ سزای خه‌لكی بدات به‌ ئاگر جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ .

(٢) كوشتنی می‌ڕوله‌ قه‌ده‌غه‌كراوه‌، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (هَيَّ عَنْ قَتْلِ أَرْبَعٍ مِنَ الدَّوَابِّ النَّمْلَةَ وَالنَّحْلَةَ وَالْهُدَّ وَالصُّرْدَ)^(٢) واته‌: قه‌ده‌غه‌كراوه‌ له‌ كوشتنی چوار گیانه‌وه‌ر ئه‌وانیش: می‌ڕوله‌ و هه‌نگ و په‌پووسلێمانكه‌ و واشه‌ .

(٣) می‌ڕوله‌ ته‌سبیحات و ستایشی خوای گه‌وره‌ ده‌كات .

(١) صحیح: أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٢٤٢٥) .

(٢) صحیح: أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ مَاجَهَ وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٦٩٦٨) .

(٤) هه‌ندیک له‌زانیان ده‌فه‌رموون: ئه‌گه‌ر مێڕوله له‌مالدا هه‌بوو، ئه‌وا ئه‌توانیت گازی لی نزیك بکه‌یته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئاگادار بێتته‌وه‌وبه‌وا، وه‌ به‌ ویستی خوا ده‌پوات، وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر نه‌پۆیشت و بێزاری ده‌کردی، ئه‌وا ده‌توانیت بیکوژیت نه‌ک بيسوتینیت^(١).

القصة الرابعة عشر:

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) أَغْرَابِيًّا فَأَكْرَمَهُ فَقَالَ لَهُ: ائْتِنَا، فَأَتَاهُ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) سَلْ حَاجَتَكَ، فَقَالَ: نَاقَةٌ بِرَحْلَيْهَا، وَأَعْنَزًا يَحْلِبُهَا أَهْلِي! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) أَعْجَزْتُمْ أَنْ تَكُونُوا مِثْلَ عَجُوزِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَقَالَ الصَّحَابَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ مَا عَجُوزُ بَنِي إِسْرَائِيلَ؟ قَالَ: إِنَّ مُوسَى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لَمَّا سَارَ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ مِصْرَ، ضَلُّوا الطَّرِيقَ، فَقَالَ: مَا هَذَا؟ فَقَالَ: عُلَمَاؤُهُمْ: نَحْنُ نُحَدِّثُكَ، إِنَّ يُوسُفَ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لَمَّا حَضَرَهُ الْمَوْتُ أَخَذَ عَلَيْنَا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ أَنْ لَا نَخْرُجَ مِنْ مِصْرَ حَتَّى نَنْقُلَ عِظَامَهُ مَعَنَا، قَالَ: فَمَنْ يَعْلَمُ مَوْضِعَ قَبْرِهِ؟ قَالُوا: مَا نَدْرِي أَيْنَ قَبْرِ يُوسُفَ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، إِلَّا عَجُوزٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَبَعَثَ إِلَيْهَا، فَأَتَتْهُ، فَقَالَ: دُلُّونِي عَلَى قَبْرِ يُوسُفَ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، قَالَتْ: لَا وَاللَّهِ لَا أَفْعَلُ حَتَّى تُعْطِيَنِي حُكْمِي، قَالَ: وَ مَا حُكْمُكَ؟ قَالَتْ: أَكُونُ مَعَكَ فِي الْجَنَّةِ، فَكَرِهَ أَنْ يُعْطِيَهَا ذَلِكَ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ أُعْطِيَ حُكْمَهَا، فَانْطَلَقَتْ بِهِنَ إِلَى بُحَيْرَةِ مَوْضِعِ مُسْتَنْقَعٍ

(١) شَرْحَ رِيَاضِ الصَّالِحِينَ، لِلشَّيْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحٍ الْعُثَيْمِينِ (رَحِمَهُ اللَّهُ).

مَاءٍ، فَقَالَتْ: أَنْضِبُوا هَذَا الْمَاءَ فَأَنْضَبُوا، قَالَتْ: احْفَرُوا وَاسْتَخْرِجُوا عِظَامَ يُوسُفَ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) فَلَمَّا أَقْلَوْهَا إِلَى الْأَرْضِ، إِذَا الطَّرِيقُ مِثْلُ ضَوْءِ النَّهَارِ^(۱).

چیرۆکی چواردیه‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيَّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)) ده‌فه‌رموویت: پیاویکی گوندنشین هات بۆلای پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) وه‌ پێزی لیگرتو پاشان فه‌رمووی: وه‌ره‌ بۆلامان؟ پیاوه‌که‌ش هات بۆلای، پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: داواکه‌ چیت پێویسته‌؟ پیاوه‌ گوندنشینه‌که‌ش ووتی: ووشتریکم پێویسته‌ به‌ باره‌وه‌، وه‌ شیریشی هه‌بێت بۆمال و منداڵم، پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: سه‌یرم لی دیت (به‌لامه‌وه‌ سه‌یره‌) ناتوانن وه‌کو به‌سه‌ر هاتی ئه‌و پیره‌ژنه‌ی به‌نی ئیسرائیل بکه‌ن، هاوه‌له‌کانیش فه‌رموویان: ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) ئه‌و پیره‌ژنه‌ی به‌نی ئیسرائیل چیه‌؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: کاتی که‌ موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) له‌گه‌ل ئومه‌ته‌که‌ی ده‌رچوون ورۆیشتنه‌ده‌ر (شه‌و په‌وی پێکردن) له‌میسر، رێگه‌که‌یان لی تیک چوو لییان وون بوو، ووترا: ئه‌مه‌ چیه‌؟ ئینجا زاناکانیان ووتیان: ئیمه‌ پیتان ده‌لێین، له‌کاتی که‌دا پێغه‌مبهر یوسف (عَلَيْهِ السَّلَام) له‌کاتی نزیک بوونه‌وه‌ی مردنیدا، په‌یمان و وه‌عدی له‌ باو باپیرانمان وهرگرت که‌ به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له‌ میسر نه‌چنه‌ده‌ر تا کو ئیسکا نه‌کانی (لاشه‌که‌ی) یوسف (عَلَيْهِ السَّلَام) له‌گه‌ل خۆیان نه‌به‌نه‌ده‌ر، فه‌رمووی: کێ شوینی قه‌بره‌که‌ی یوسف (عَلَيْهِ السَّلَام) ده‌زانیت؟ ووترا: نازانین قه‌بره‌که‌ی له‌ کویدا، جگه‌ له‌ پیره‌پیاویکی به‌نی ئیسرائیلی، ئینجا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) ناردی به‌شوین

(۱) صحيح: أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْقَى وَالْحَاكِم وَصَحَّحَهُ الشَّيْخ الْأَلْبَانِي فِي السِّلْسِلَةِ الصَّحِيحَةِ (۳۱۳) .

پیره‌پیاوه‌که‌دا ئه‌ویش هات، پێی فه‌رموو: پێمان بێی قه‌بری یوسف (علیه‌السلام) له‌کوێیه؟ پیره‌پیاوه‌ که‌ش ووتی: نا به‌خوا پێتان نالێم تا‌کو ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وێت پێم نه‌ده‌ن، ئه‌ویش پێی فه‌رموو: حه‌قی تۆجییه‌و داوای چی ده‌که‌یت؟ پیره‌ژنه‌که‌ش ووتی: له‌گه‌لتابم له‌ به‌هه‌شتدا! پێغه‌مبهر موسا (علیه‌السلام) پێی ناخۆش بوو ئه‌و حه‌قه‌ی پێ بدات، چونکه‌ ئه‌و داواکارییه‌ له‌ ده‌سه‌لاتی ئه‌ودانییه‌، خوای گه‌وره‌ وه‌حی بۆ موسا (علیه‌السلام) نارد که‌ حه‌قی خۆی پێ بدات، ئینجا پیره‌پیاوه‌که‌ش که‌وته‌ری بۆئه‌وه‌ی شوینی قه‌بره‌که‌یان پێ بێت، تا‌کو گه‌یشته‌ ده‌ریاچه‌یه‌ک گۆمێک ئاوی تێدا راوه‌ستابوو، پیره‌ژنه‌که‌ ووتی: ئێره‌ هه‌ل بکه‌ن و ده‌ری بکه‌ن، ئه‌وانیش هه‌لێانکه‌ند و ئێسکانه‌کانی (لاشه‌که‌ی) یوسف (علیه‌السلام) ده‌رکه‌وت و لاشه‌که‌یان هه‌لگرت و له‌سه‌ر زه‌وی دایان ناو به‌رزیان کرده‌وه‌، پاشان پێگه‌و بان وه‌ک پۆژی لێهات و پوناک بووه‌وه‌ .

چه‌ند سوود و ئامۆزگارییه‌ک له‌م چیرۆکه‌دا .

(١) پودانی موعجزه‌ی پێغه‌مبهر یوسف (علیه‌السلام) به‌وه‌ی که‌ ئوممه‌ته‌که‌ی له‌داوی خۆی لاشه‌که‌ی به‌جێ ده‌هێلن، بۆیه‌ فه‌رمانی کرد به‌وه‌ی که‌ هه‌رکات مصریان به‌جێهێشت و چون بۆ شام، ئه‌وا لاشه‌ی پیرۆزی ئه‌میش له‌گه‌ل خۆیان ببه‌ن، بۆئه‌وه‌ی له‌گه‌ل باوک و باپیرانی‌دا بنیژرێت .

(۲) رودانى موعجزەى پېغەمبەر يوسف (عليه السلام) لەدواى مردنى بەوہى کہ ئوممەتەکەى بەجیئانھیشت ریگەیان لی تیک چوو وە بەدەرکەوتنى لاشە پیروژەکەى پړگاکیان بۆپوون بۆوہ .

(۳) پیویستە مروفی باوەردار لەکاتى نزیک بوونەوہى مردنیدا وەسیەت بکات بۆ منداڵ وخیزان وکەس وکاری، بەوہى کہ مافی کیى لایە یان کیى مافی لایەتى و...ھتد.

(۴) پیویستە کەس و کاری مردوو وەسیەتى مردوو جیبەجیبکەن، ئەگەر وەسیەتەکە شەرى بوو (واتە: تاوان وەهەلەو گوناھکاری وبیعدە وگیروگرفتى تێدانەبوو، وە ئەگەر وەسیەت (تاوان وەهەلەو گوناھکاری وبیعدە گیروگرفتى تێدا بوو) ئەوا پیویستە لەسەر کەس و کاری مردوو کە جیبەجیبى نەکەن^(۱) .

(۵) تامەزرویی بەندە صالحەکان بۆ بەهەشتى خوای گەرەو نەویستنى دنیا، بەوہى کاتیک پیرەژنەکە ووتى: قەبرەکەتان پى نالیم تاکو پەیمانم پینەدەى بەوہى کہ لە بەهەشتدا لەگەڵتایم! خوای گەرەوہ وەحى بۆ پېغەمبەر موسا (عليه السلام) نارد کہ پەیمان وەحى پى بدات .

(۱) بۆ زیاتر شارەزا بوونت بڕوانە پەرتوکی (أحكام الجنائز وبدوغها) للشيخ: محمد ناصر الدین الألبانی (رحمہ اللہ).

الْقِصَّةُ الْخَامِسَةُ عَشْرُ:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ « كَانَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ امْرَأَةً قَصِيرَةً، فَصَنَعَتْ رَجُلَيْنِ مِنْ خَشَبٍ، فَكَانَتْ تَسِيرُ بَيْنَ امْرَأَتَيْنِ قَصِيرَتَيْنِ، وَاتَّخَذَتْ خَاتَمًا مِنْ ذَهَبٍ، وَخَشَتَ تَحْتَ فَصِّهِ أَطْيَبَ الطِّيبِ الْمِسْكَ، فَكَانَتْ إِذَا مَرَّتْ بِالْمَجْلِسِ حَرَّكَتْهُ فَتَنْفَحُ رِيحُهُ » (١).

چیرۆکی پانزدهه‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه)) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: له‌ به‌نی ئیسرائیل ئافره‌تێکی کورته‌ بالā هه‌بوو، نه‌علی بن به‌رزى بۆ خۆی دروست کردبوو له‌دار، بۆئهو‌ی بالāی به‌رز بێت و له‌کاتی پڕوێشتندا بالā کورتی پێوه‌ دیار نه‌بێت، ئینجا کاتی‌ک که‌ به‌نیوان دوو ئافره‌تی بالā کورتدا ده‌پڕوێشت، وه‌ بازنگی ئالتون و خرخالی پێوه‌ بوو، سه‌رنجی خه‌لکی راده‌کێشا بۆلای خۆی، وه‌ جواترین بۆنی له‌خۆی ده‌دا، ئینجا هه‌رکات به‌لای کۆمه‌لیکدا پڕوێشتایه‌ که‌ پیاوانی لی‌ بوايه‌ ئه‌وا بۆنی بلāو ده‌بووه‌وه‌.

چه‌ند سوودو ئامۆزگارییه‌ك له‌م چیرۆکه‌دا.

(١) هه‌رامه‌ بۆ ئافره‌تی موسڵمان بۆن له‌خۆی بدات پاشان بچێته‌ ده‌ره‌وه‌، پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: « أَيُّمَا امْرَأَةٍ اسْتَعْطَرَتْ فَمَرَّتْ عَلَى قَوْمٍ لِيَجِدُوا مِنْ رِيحِهَا فَهِيَ

(١) صحيح: أخرجه أحمد وصححه الشيخ الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة (٤٨٦).

زَانِيَةً»^(١) واتە: هەر ئافەرەتێک بۆن لە خۆی بدات و پاشان لە مال دەرچیت و پیاوانی بێگانە بۆنی ئەو ئافەرەتە بکەن ئەو ئەو ئافەرەتە زیناکەرە .

(٢) ئافەرەتانی بەدپەروشت پۆشاک و نەعل و ئەو جووره جل و بەرگانە دەپۆشن کە دەبیته هۆی سەرئێشە پراکێشی خەلکی .

(٣) نابیت پۆشاک بۆ ناوبانگ دەرکردن لەبەر بکریت، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: « مَنْ لَبَسَ ثَوْبَ شُهْرَةٍ فِي الدُّنْيَا أَلْبَسَهُ اللَّهُ ثَوْبَ مَذَلَّةٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ أَهْبَ فِيهِ نَارًا »^(٢) واتە: هەرکەسێک لە دونیادا پۆشاک بۆ ناوبانگ دەرکردن لەبەر بکات، ئەو خوای گەورە لە پۆژی دوایدا پۆشاکێ سەر شوێری و زەلیلی دەکاتە بەر ئەو کەسە، پاشان گرو بلیسەیی تێدەکریت .

(٤) خراپترینی ئافەرەتان ئەوانەن کە جوانی خۆیان دەرده‌خەن، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: « ... وَشَرُّ نِسَائِكُمُ الْمُتَبَرِّجَاتُ الْمُتَخَيَّلَاتُ وَهِنَّ الْمُتَنَافِقَاتُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْهُنَّ إِلَّا مِثْلُ الْغُرَابِ الْأَعْصَمِ »^(٣) واتە: خراپترینی ئافەرەتەکانتان، ئەو ئافەرەتانەن کە جوانیەکانی خۆیان دەرده‌خەن، وە خۆیان دەرنازێنن وەو لە خۆیان پازین و فیزو تەکەبۆر دەکەن بەسەر ئافەرەتانی تردا، وە بەپراستی ئەوانە خۆیان دەشوبه‌یێن بە دوپرووەکانەو، جا ئەوانە ناچنە بەهەشتەو مەگەر وەکو قەلە بازڵە (جوێرکە لە قەلە پرەش) نەبیّت .

(١) حَسَن: أَخْرَجَهُ الْأُسَائِي، وَحَسَنَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٢٧٠١) .

(٢) صَحِيح: أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه ، وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٦٥٢٦) .

(٣) صَحِيح: أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ صَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٣٣٣٠) وَفِي الصَّحِيحَةِ (١٨٤٩) .

القصة السادسة عشر:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه)، عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ)، قَالَ: إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ اسْتَخْلَفُوا خَلِيفَةً عَلَيْهِمْ، بَعْدَ مُوسَى فَقَامَ يُصَلِّي لَيْلَةَ فَوْقَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ فِي الْقَمَرِ، فَذَكَرَ أُمُورًا صَنَعَهَا فَخَرَجَ، فَتَدَلَّى بِسَبَبٍ، فَأَصْبَحَ السَّبَبُ مُعَلِّقًا بِالْمَسْجِدِ وَقَدْ ذَهَبَ، قَالَ: فَاَنْطَلَقَ حَتَّى أَتَى قَوْمًا عَلَى شَطِّ الْبَحْرِ، فَوَجَدَهُمْ يَضْرِبُونَ أَوْ (يَصْنَعُونَ) لَبَنًا، فَسَأَلَهُمْ: كَيْفَ تَأْخُذُونَ عَلَى هَذَا اللَّبَنِ؟ فَأَخْبَرُوهُ، فَلَبِنَ مَعَهُمْ، فَكَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ حِينَ الصَّلَاةِ قَامَ يُصَلِّي، فَرَفَعَ ذَلِكَ الْعُمَالُ إِلَى دِهْقَانِهِمْ، فَقَالَ: أَنْ فِينَا رَجُلًا يَصْنَعُ أَوْ (يَفْعُلُ) كَذَا وَكَذَا، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ، فَأَبَى أَنْ يَأْتِيَهُ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ إِنَّهُ جَاءَ يَسِيرُ عَلَى دَابَّتِهِ، فَلَمَّا رَأَاهُ فَرَّ، فَتَبِعَهُ فَسَبَقَهُ، فَقَالَ: أَنْظِرْنِي أُكَلِّمَكَ كَلِمَةً، فَقَامَ حَتَّى كَلَّمَهُ، فَأَخْبَرَهُ خَبْرَهُ فَلَمَّا أَخْبَرَهُ أَنَّهُ كَانَ مَلِكًا، وَأَنَّهُ فَرَّ مِنْ رَهْبَةِ رَبِّهِ، قَالَ: إِنِّي لَاظُنُّنِي لِحَقِّ بَكَ، قَالَ: فَاتَّبَعَهُ فَعَبَدَ اللَّهَ، حَتَّى مَاتَا بِرُؤْمِلَةٍ مِصْرَ^(١).

چیرۆکی شانزهمه:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عبد الله بن مسعود رضي الله عنه) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: به‌نی ئیسرائیل پێشه‌وایه‌کیان بو‌خو‌یان دانا له‌دوای پێغه‌مبه‌ر موسا (عليه السلام)، ئەم پێشه‌وایه‌ پیاویکی له‌خواترس و به‌ویژدان و ژیر بوو، کاتێک که‌شه‌و ده‌هات هه‌له‌ده‌ستا له‌ (بَيْتِ الْمَقْدِسِ) نوێژی ده‌کرد، ئینجا شه‌ویکیان هه‌ستا بو‌ ئه‌وه‌ی خواپه‌رستی و نوێژ بکات، بیرى کرده‌وه که‌ چه‌ند کاریکی کردووه، خوای گه‌وره‌ به‌و کاره‌ پازی نه‌بووه، بۆیه‌ بریارى دا بپوات و خۆی بشاریته‌وه‌ واز له‌ پێشه‌وایه‌تی بێنیت،

(١) صحيح: أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي سِلْسِلَةِ الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ (٢٨٣٣).

بۆيە پۇشت تاكو گەيشته شوئىنك كه كۆمەلك كرىكارى بىنى كه له كه نار پوبارىك خەرىكى دروستكردى خشت (قورپكى سوره بۆ دروستكردى دىوارى خانووشتى تر به كاردەهينرئ)، ئىنجا پرسىارى كرد له و كرىكارانه كه به چەند دروستى ده كەن؟ ئەوانىش هەواليان پيدا كه به چەند دروستى ده كەن، وه ئەمىش وهك ئەوان دەستى كرد به دروستكردى خشت، ئىنجا واى لىهات كه خواردن و خواردنه وه بژيوى پۆژانهى له سەر دروستكردى خشت بپىن بوو، وه ئەگەر كاتى نويز بهاتايه ئەوا دەستى له كار به رده داو نويزه كهى ده كرد، بۆيە كرىكاره كان ئەم هەوالەيان بۆ پادشای ولات باسكرد، به وهى كه پياويك هەيه به وشيويه كاردەكات، بۆيە پادشاكە ناردى به شوئىندا (چونكه ئەم كارەى پى سەير بوو)، به لام پياوه كه نه چوو تاكوسى جار پادشا دووبارەى كرده وه، ئىنجا پادشاكە به سوارى ولاخه وه هات بۆلای پياوه كه (بۆشوئىنى كارەكهى)، پياوه كه كه بىنىتى وا پادشاكە دئت بۆلای راى كرد، پادشاكە به سوارى ولاخه كهيه وه كه وته دواى به لام بۆى نه گىرا، پادشاكە كه زانىتى بۆى ناگىرئت بانگى له پياوه كه كرد كه بوهستئت تاكو قسهى له گەلدا بكات، پياوه كه كه گوئى له پادشاكە بوو ئەو قسهيهى كرد وه ستاو باسى به سەر هاتى خۆى بۆ پادشاكە كرد، پادشاكەش كه زانىتى ئەم پياوه پيشه واى قه ومه كهى بووه و راى كردووه له دەستيان، پادشاكە ووتى: گومانم وایه كه پئت گەيشتم (چونكه حالى ئەم پادشايەش وهك حالى ئەو پياوه بوو)، ئىنجا هەردووکیان پیکه وه وازيان له پادشایی و پيشه واى هئناو دەستيان كرد به خوا پەرستى تاكو پیکه وه مردن.

چه‌ند سوودو ئامۆزگارییه‌ك له‌م چیرۆكه‌دا.

(١) له‌به‌نی ئیسپرائیل پادشا هه‌بووه‌ كه‌ هه‌زوو ئارزوومه‌ندی له‌ دواپۆزبێت نه‌ك له‌ دونیا.

(٢) پێشه‌وا‌ی و‌كاربه‌ده‌ستی موسلمانان كارێكی گه‌وره‌یه‌و پاداشتی زۆری هه‌یه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و پێشه‌وا‌یه‌ دادپه‌روه‌ربێت، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ عَزَّ وَجَلَّ وَكَلَّمَا يَدِيهِ يَمِينُ الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلَوْ)^(١) واته: پێشه‌وا‌و فه‌رمان په‌وا‌یانی دادپه‌روه‌ر له‌لای خوا له‌ پۆزی دوا‌یدا له‌سه‌ر مینه‌به‌ری نورن، له‌لای راستی خوا‌ی گه‌روه‌، كه‌ هه‌ردوو لای خوا‌ی گه‌وره‌ راسته‌، ئه‌وانه‌ی كه‌ دادپه‌روه‌رن له‌ فه‌رمان په‌وا‌ییاندا، وه‌ له‌ ناو كه‌سو‌و كاریاندا، وه‌ له‌ ناو ئه‌وانه‌شدا كه‌ سه‌ره‌رشتیان ده‌كه‌ن .

(٣) شه‌و نوێژ له‌ ئومه‌تانی پێشیشدا هه‌بووه‌، ئه‌م پادشایه‌ شه‌وانه‌ هه‌ل ده‌سا بۆ شه‌و نوێژ، خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿مَنْ أَهْلَ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾^(١١٣) واته: له‌ خاوه‌ن كتێبه‌كان، ده‌سته‌یه‌ك له‌ باوه‌ردارنیا هه‌ن كه‌ ئایه‌ته‌كانی خوا له‌كاتی شه‌ودا ده‌خویننه‌وه‌و نوێژ ده‌كه‌ن و سوژده‌ده‌به‌ن .

(٤) پێویسته‌ مڕۆفی باوه‌ردار بیرله‌و كارانه‌ بكاته‌وه‌ كه‌ ئه‌نجامیداوه‌، ئه‌گه‌ر كاری چاكی ئه‌نجامدا‌بوو، ئه‌وا بلیت بۆ دواپۆژ كه‌مه‌ ئه‌و كاره‌، هه‌روه‌ها به‌كاری خراپه‌

(١) أخرجه مسلم (٤٦٩٨) .

لێ‌پرسینه‌وه له‌گه‌ڵ خۆیدا بکات چونکه‌ خوای گه‌وره له دوا‌پۆژدا لێ‌پرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌کات.

(٥) پێ‌ویسته‌ م‌رو‌فی باوه‌‌پ‌دار هه‌ول‌ی کارو‌که‌سابه‌تی هه‌لال‌ بدات، وه‌ خ‌وی بپاریزێت له‌ هه‌رام و قه‌ده‌غه‌لێ‌کراوه‌کان .

(٦) موس‌لمانی ژیر و دانا ئه‌و که‌سه‌یه که نوێژه‌کانی له‌کاتی خ‌ویدا بکات، وه‌ به‌ه‌وی کارو‌که‌سابه‌ته‌وه نوێژه‌کانی دوانه‌ خات .

القصة السابعة عشر:

عَنْ جُنْدُبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سُفْيَانَ الْبَجَلِيِّ (رضي الله عنه)، قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) « كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ بِهِ جُرْحٌ، فَجَزَعَ فَأَخَذَ سَكِينًا فَحَزَّ بِهَا يَدَهُ، فَمَا رَقَأَ الدَّمُ حَتَّى مَاتَ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: بَادَرَنِي عَبْدِي بِنَفْسِهِ، حَرَّمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ » (١) .

چیرۆکی هه‌قده‌یه‌م:

هاوه‌لی خ‌وشه‌ویست (ج‌ن‌د‌ب (رضي الله عنه) ده‌فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: له‌ ئوممه‌تانی پێش ئێ‌وه پیاوی‌ک برینی‌کی هه‌بوو، برینه‌که‌ی کێ‌م و زوخمی هه‌بوو، ئارامی نه‌گرت له‌سه‌ر ئازاره‌که‌ی و چه‌قویه‌کی کرد به‌ناو برینه‌که‌دا به‌رده‌وام خ‌وینی لێ‌ده‌هات

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٣٤٦٣) .

تاكو نه زيف بوو ئىنجا مرد، پەروەردگار فەرمووى بەندەكەم پەلەى كرد لەمردندا خۆى
كوشت، ئەوا منىش بەهەشتم لى حەرام كرد.

چەند سوودو ئامۇزگارىيەك لەم چېرۈكەدا.

(۱) خواى گەورە بەندەكانى خۆى تاقى دەكاتەو بە ھەموو شتەك (برىندارى،
برىستى، كەس و كار مردن، ھەژارى... ھتد) .

(۲) پىويستە مەوۋى باوھەردار ئارامگىرىت لەسەر تاقيكردنەو ھى خواى گەورە، چونكە
خۆگى لەسەر تاقيكردنەو ھى ژيانى دونيا پاداشتى زۆر گەورەى ھەيە.

(۳) خواى گەورە خۆ كوشتنى حەرام كردووە.

(۴) ھەركەسەك لە دونيادا بەچى خۆى بكورژىت، ئەوا لە پۆژى دوايدا بەردەوام خۆى بەو
شتە دەكورژىتەو بەو سزا دەدرىت.

الْقِصَّةُ الثَّامِنَةُ عَشْرُ:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ (عُذِّبَتْ امْرَأَةٌ فِي هِرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارَ لِأَنَّهُ لَمْ يَأْكُلْ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ)^(١).

چیرۆکی هه‌ژده‌یه‌م:

هاوهرلی خۆشه‌ویست عب‌د الله بن عمر (رضي الله عنه) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ئافره‌تێک سزا ده‌درا له‌سه‌ر پشیله‌یه‌ک، به‌ندی کردبوو تاکو مرد، به‌هۆی ئه‌و پشیله‌یه‌وه‌ چوو ده‌ژه‌خه‌وه‌، چونکه‌ نه‌ ئه‌وه‌بوو خۆراک و ئاوی بداتی که‌ به‌ندی کردبوو، نه‌ ئه‌وه‌ش بوو وازی لی به‌یئیت بۆخۆی په‌له‌وه‌ری سه‌ره‌زی بخوا.

چه‌ند سوود و ئامۆزگارییه‌ک له‌م چیرۆکه‌دا .

(١) دروسته‌ راگرتن و به‌ندکردنی پشیله‌، به‌و مه‌رجه‌ی فه‌رامۆش نه‌کریت له‌ خواردن و ئاو، وه‌ پێویسته‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئازده‌ل به‌خێو ده‌کات خواردن و ئاوی بۆ دابین بکات (به‌تایبه‌تی ئه‌و ئازده‌له‌ی که‌ کویره‌ و نو‌قستانی و ناته‌واویی هه‌یه‌).

(٢) هه‌رکه‌سێک ئازده‌لێک ئازار و سزابدات له‌ دونیادا ئه‌وا له‌ دوا‌پۆژدا ئه‌و ئازده‌له‌ ئه‌و که‌سه‌ سزا ده‌داته‌وه‌، پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (فَإِذَا امْرَأَةٌ تَخْدُشَهَا هِرَّةٌ قَالَ: مَا

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٣٤٨٢)، وَمُسْلِمٌ (٥٨١٣).

شَأْنُ هَذِهِ قَالُوا حَبَسْتُهَا حَتَّى مَاتَتْ جُوعًا ^(۱) واته: پشیلەیه‌ک چنگی له ئافره‌تیک ده‌داو لاشه‌ی ده‌پرسی، ووتم: ئەم ئافره‌ته بو‌وای لێده‌کریت؟ ووترا: له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەو پشیلەیه‌ی به‌ند کردبوو تا‌کو مرد، نه‌ ئەوه‌بوو خۆراک و ئاوی بداتی، نه‌ ئەوه‌ش بوو وازی لی به‌ینیت بو‌و خۆی په‌له‌وه‌ری سه‌رزه‌وی بخوات .

(۳) هه‌بوون و بوونیتی ئاگری دۆزه‌خ، که ئەمیش مه‌زه‌به‌ی ئەه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌یه .

(۴) هه‌رامه‌ کوشتنی ئازده‌لیک که زیانی نه‌بی‌ت .

الْقِصَّةُ التَّاسِعَةُ عَشْرُ:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: (قَالَ: رَجُلٌ لِأَتَصَدَّقَنَّ اللَّيْلَةَ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ سَارِقٍ، فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ تُصَدِّقَ عَلَى سَارِقٍ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ لِأَتَصَدَّقَنَّ اللَّيْلَةَ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ زَانِيَةٍ، فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ تُصَدِّقَ اللَّيْلَةَ عَلَى زَانِيَةٍ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى زَانِيَةٍ، لِأَتَصَدَّقَنَّ اللَّيْلَةَ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ غَنِيِّ، فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ تُصَدِّقَ عَلَى غَنِيٍّ فَقَالَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، عَلَى سَارِقٍ وَعَلَى زَانِيَةٍ وَعَلَى غَنِيٍّ، فَأَتَى، فَقِيلَ لَهُ: أَمَا صَدَقْتُكَ عَلَى

(۱) أخرجه البخاري (۲۳۶۴) .

سَارِقٍ، فَلَعَلَّهُ أَنْ يَسْتَعِفَّ عَنْ سَرِقَتِهِ، وَأَمَّا الزَّانِيَةُ فَلَعَلَّهَا أَنْ تَسْتَعِفَّ عَنْ زَنَاهَا، وَأَمَّا الْغَنِيُّ فَلَعَلَّهُ يَعْتَبِرُ فَيَنْفِقُ مِمَّا أُعْطَاهُ اللَّهُ^(۱).

چیرۆکی نۆزده‌یه‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: پیاویك ووتی: سویند به‌خوا ئه‌مشه‌و خیریک ده‌که‌م، کاتیك شه‌و هاته‌ دهره‌وه‌ خیره‌که‌ی کرده‌ ناو ده‌ستی دزیکه‌وه‌ (به‌لام نه‌ی زانی که‌ دزه‌)، که‌ به‌یانی بووه‌وه‌ له‌ ناو خه‌لکیدا باسی ئه‌وه‌ ده‌کرا که‌ ئه‌م شه‌و خیر به‌ دز دراوه‌، پیاوه‌که‌ش ووتی: خوايه‌ سوپاس و ستایش بۆتۆ، که‌ ئه‌و خیره‌ بۆ ئه‌و دزه‌ بوو (ئه‌ویش به‌ ویستی خوايه‌ نه‌ک به‌ ویستی من، چونکه‌ ویست و فه‌رمانه‌کانی تۆ هه‌موویان جوانن)، دووبار ووتی: سویند به‌خوا ئه‌م شه‌و خیره‌که‌م، هاته‌ دهره‌وه‌ شه‌و ئه‌م جاره‌یان خیره‌که‌ی کرد به‌ داوین پیسیك، دیسان که‌ به‌یانی بووه‌وه‌ له‌ ناو خه‌لکیدا باسی ئه‌وه‌ ده‌کرا که‌ ئه‌م شه‌و خیر به‌ داوین پیس دراوه‌، پیاوه‌که‌ش ووتی: خوايه‌ سوپاس و ستایش بۆتۆ، که‌ ئه‌و خیره‌ بۆ ئه‌و داوین پیسه‌ بوو (ئه‌ویش به‌ ویستی خوايه‌ نه‌ک ویستی من، چونکه‌ ویست و فه‌رمانه‌کانی تۆ هه‌موویان جوانن)، جاری سییه‌م ووتی: سویند به‌خوا ئه‌م شه‌و خیره‌که‌م، هاته‌ دهره‌وه‌ شه‌و به‌لام ئه‌م جاره‌یان خیره‌که‌ی دا به‌ ده‌وله‌مه‌ندیك، دیسان که‌ به‌یانی بووه‌وه‌ له‌ ناو خه‌لکیدا باسی ئه‌وه‌ ده‌کرا که‌ ئه‌م شه‌و خیر به‌ ده‌وله‌مه‌ندیك کراوه‌، پیاوه‌که‌ش ووتی: خوايه‌ سوپاس و ستایش بۆتۆ، که‌ ئه‌و خیره‌ بۆ ئه‌و ده‌وله‌مه‌نده‌ بوو (ئه‌ویش به‌ ویستی خوايه‌ نه‌ک ویستی من، چونکه‌ ویست و

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (۱۴۲۱)، وَمُسْلِمٌ (۲۳۵۹).

فه‌رمانه‌کانی تۆ هه‌موویان جوانن، پیاوه‌که‌ شه‌و خه‌ونی بینی که مه‌لائیکه‌تیک له خه‌ودا پێی ووت: به‌لام ئه‌و خێره‌ی که کردت به‌ دزه‌که‌ ئومێد ده‌کریّت و ده‌گونجیّت که ده‌ست هه‌لبگریّت و واز له‌ دزی به‌یّنیّت، وه‌ ئه‌و خێره‌ی که کردت به‌ داوین پیسه‌که‌ ئومێد ده‌کریّت و ده‌گونجیّت که واز له‌ داوین پیسی به‌یّنیّت، وه‌ ئه‌و خێره‌ی که کردت به‌ ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ ئومێد ده‌کریّت و ده‌گونجیّت که به‌هۆی ئه‌و کاره‌وه‌ په‌ند و ئامۆزگاری وه‌ربگریّت و به‌خشیّت له‌وه‌ی که خوای گه‌وره‌ پێی به‌خشیوه‌ .

چه‌ند سوود و ئامۆزگارییه‌ک له‌م چیرۆکه‌دا .

(١) دڵسۆزی و نییه‌ت پاک‌ی گه‌وره‌ترین هۆکاره‌ بۆ گه‌یرابوونی کرده‌وه‌ چاکه‌کان.

(٢) فه‌زل و گه‌وره‌یی مالّ به‌خشین، به‌تایبه‌تی مالّ به‌خشینی نه‌یّنی

(٣) خێرو مالّ به‌خشینی نه‌یّنی و شاراه‌ توپه‌ بوونی خوای گه‌وره‌ لاده‌بات.

(٤) پازی بوون به‌قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ و سوپاس و ستایشکردنی په‌روه‌ردگار له‌هه‌موو کاتی‌کدا، به‌تایبه‌تی له‌ کاتی ناخۆشیدا .

(٥) دوو باره‌کردنه‌وه‌ی خێرو سه‌ده‌قه‌ ئه‌گه‌ر زانرا نه‌دراوه‌ به‌ هه‌ژارو که‌سانی موسته‌حه‌ق و شیاو .

القصة العشرون:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) (أَنَّ رَجُلًا زَارَ أَخًا لَهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى، فَأَرْصَدَ اللَّهُ لَهُ عَلَى مَدْرَجَتِهِ مَلَكًا، فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ، قَالَ: أَيْنَ تُرِيدُ؟ قَالَ: أُرِيدُ أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ، قَالَ: هَلْ لَكَ عَلَيْهِ مِنْ نِعْمَةٍ تَرُدُّهَا، قَالَ: لَا، غَيْرَ أَنِّي أَحْبَبْتُهُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: فَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكَ بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّكَ كَمَا أَحَبَّتُهُ فِيهِ)^(١).

چیرۆکی بیست:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أبي هُرَيْرَةَ) (رضي الله عنه) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: پیاویك چوو بۆ سه‌ردانی براه‌یه‌کی له‌ گوندی‌کی تر، خوای گه‌وره له‌سه‌ر رێگه‌ی ئه‌و پیاوه مه‌لائیکه‌تیکی دانا، کاتیك پیاوه‌که گه‌یشته‌لای مه‌لائیکه‌ته‌که به‌ پیاوه‌که‌ی ووت: بۆ کوی ده‌چیت؟ پیاوه‌که‌ش ووتی: ده‌مه‌ویت بچم بۆلای براه‌یه‌کم له‌م گونده، مه‌لائیکه‌ته‌که ووتی: ئایا له‌لای ئه‌و براه‌یه‌ت هه‌یج خه‌یرو به‌رژه‌وه‌ندیه‌کت لای ده‌ست ده‌که‌ویت؟ پیاوه‌که ووتی: نه‌خه‌یر، ته‌نها ئه‌وه نه‌بی‌ت که من له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره ئه‌وم خۆش ده‌وی‌ت، مه‌لائیکه‌ته‌که ووتی: به‌پاستی من نی‌ردراوی خوای گه‌وره‌م بۆلای تۆ که پیت بلی‌م خوای گه‌وره تۆی خۆش ده‌وی‌ت، وه‌ک چۆن تۆ ئه‌و براه‌یه‌ت خۆش ده‌وی‌ت له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره.

(١) أخرجه مُسْلِمٌ (٦٤٩٥) .

چه‌ند سوودو ئامۆزگارییه‌ك له‌م چیرۆكه‌دا.

(١) باوه‌رداران برای یه‌كترین: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ واته: به‌پاستی ته‌نها باوه‌رداران برای یه‌كترین (الْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ)^(١) واته: باوه‌ردار برای باوه‌رداره.

(٢) فه‌زل و گه‌وره‌یی سه‌ردانیکردن و خوشه‌ویستن له‌به‌ر خاتری په‌روه‌ردگار، (مَنْ عَادَ مَرِيضًا أَوْ زَارَ أَخًا لَهُ فِي اللَّهِ نَادَاهُ مُنَادٍ أَنْ طَبْتُ وَطَابَ مَشَاكَ وَتَبَوَّاتٍ مِنَ الْجَنَّةِ مَنَزَلًا)^(٢) واته: هه‌ر كه‌سێك بجێت بۆلای نه‌خۆشێك یان سه‌ردانی برایه‌کی بکات له‌به‌ر خاتری په‌روه‌ردگار، ئه‌وا بانگه‌وازکاریك بانگ ده‌کات و ده‌لێت: خوا پاکت بکاته‌وه‌و پێگه‌ی خێروچاکه‌ت نیشان بدری‌ت، وه‌ شوینیکیشت بۆ ئاماده‌ بکری‌ت له‌ به‌هه‌شتدا.

(٣) خوشه‌ویستی له‌به‌ر خوا هۆکاریکه‌ بۆ به‌ده‌ست هیانی خوشه‌ویستی خوای گه‌وره‌، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمووی‌ت: خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: (وَجَبَتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ)^(٣) واته: خوشه‌ویستی خۆم پێویست کردووه‌ بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ له‌به‌ر من یه‌كترین خۆش ده‌وێت.

(٤) هه‌ر باوه‌رداریك له‌به‌ر خوا باوه‌رداریکی خۆش بووی‌ت ئه‌وا ئه‌و كه‌سه‌ پێزی له‌ خوای گه‌وره‌ گرتووه‌، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (مَا أَحَبَّ عَبْدٌ عَبْدًا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٣٤٤٩).

(٢) حَسَنٌ: أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَحَسَنُهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٦٣٨٧).

(٣) صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَالطَّبْرَانِيُّ وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٤٣٣١).

أَكْرَمَ رَبُّهُ عَزَّ وَجَلَّ^(١). واته: هه‌ر موسوڵمانێك موسوڵمانێكى خۆش بووێت له‌به‌ر خاتری خوای په‌روه‌ردگار، ئه‌وا ئه‌و كه‌سه‌ پێزی له‌ خوای په‌روه‌ردگار گرتووه‌.

(٦) هه‌ركه‌سیك خۆش بووێت له‌ دونیادا له‌ قیامه‌تیشدا له‌گه‌ڵ ئه‌وداده‌بیت، پیاویك پرسیا‌ری كرد له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سه‌باره‌ت به‌ قیامه‌ت؟ ئه‌ویش فه‌رموو‌یه‌تی: چیت بۆ ئاماده‌كردووه‌، پیاوه‌كه‌ش ووتی: خۆشه‌ویستی خواو پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی، ئه‌ویش فه‌رموو‌ی: «إِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحَبَّ»^(٢) واته: تۆ له‌گه‌ڵ خۆشه‌ویستتدایت، هه‌روه‌ها فه‌رموو‌یه‌تی: « الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ » واته پیاو له‌گه‌ڵ خۆشه‌ویستیدا‌یه .

(١) حَسَن: أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَحَسَنَةُ الشَّيْخِ الْأَلْبَانِيِّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٥٥١٦) .

(٢) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٣٦٨٨)، وَمُسْلِمٌ (٦٦٥٥) .

الْقِصَّةُ الْحَادِيَّةُ وَالْعِشْرُونَ:

عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) «انْتَسَبَ رَجُلَانِ عَلَى عَهْدِ مُوسَى (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ السَّلَامُ) فَقَالَ: أَحَدُهُمَا أَنَا فَلَانُ بْنُ فُلَانٍ حَتَّى عَدَّ تِسْعَةً فَمَنْ أَنْتَ لَا أُمَّ لَكَ؟ قَالَ: أَنَا فَلَانُ بْنُ فُلَانٍ ابْنُ الْإِسْلَامِ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَى مُوسَى (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ السَّلَامُ) أَنْ قُلْ: لَهُذَيْنِ الْمُتَنَسِّبَيْنِ: أَمَا أَنْتَ أَيُّهَا الْمُتَنَسِّبُ إِلَى تِسْعَةٍ فِي النَّارِ، فَأَنْتَ عَاشِرُهُمْ فِي النَّارِ، وَأَمَا أَنْتَ أَيُّهَا الْمُتَنَسِّبُ إِلَى اثْنَيْنِ فِي الْجَنَّةِ فَأَنْتَ ثَالِثُهُمَا فِي الْجَنَّةِ»^(١).

چیرۆکی بیست و یه‌که‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووێه‌تی: دوو پیاو نه‌ژادو په‌چه‌لکی خۆیان باسکرد له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر موسادا (عليه السلام)، یه‌کیکیان ووتی: من فلانی کوپی فلانم تاكو نو پشتهی خوی ژمارد (فه‌خرو شانازی کرد به‌سه‌ریدا)، ئینجا به‌ پیاوه‌که‌ی تری ووت: تو کیی دایکت نییه (به‌چاویکی سوکو و پيسوایی سه‌یری کرد)؟ ئه‌ویش ووتی: من فلانی کوپی فلانم و کوپی ئیسلامم، خوی گه‌وره‌ سروشی بو پێغه‌مبه‌ر موسا (عليه السلام)، نارد که به‌و دوو پیاوه‌ بلیت: باسی نه‌ژادو په‌چه‌له‌کی خۆیان کرد، ئه‌ویان که تاكو نو پشتهی ژمارد هه‌ر نۆیان له‌ ئاگردان و ئه‌ویش ده‌یه‌میانه‌، وه‌ ئه‌وه‌یان که دوو پشتهی خوی ژمارد هه‌ر دووکیان له‌ به‌هه‌شتدان و ئه‌ویش سی‌یه‌میانه‌ له‌به‌هه‌شتدا.

(١) صحيح: أخرجه أحمد وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (١٤٩٢).

چه‌ند سوود و ئامۆزگارییه‌ك له‌م چیرۆكه‌دا.

(١) خوای گه‌وره كه‌سانیکێ خوش ناوێت فه‌خرو شانازی بکه‌ن به‌سه‌ر خه‌لكیدا، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ فَخُورٍ﴾ (١٨) واته‌: به‌پاستی خوای گه‌وره ئه‌و كه‌سانه‌ی خوش ناوێت كه‌ خۆه‌لكێش و فه‌خرو شانازی ده‌كه‌ن.

(٢) قه‌ده‌غه‌كراوه خۆه‌لكێش و فه‌خرو شانازی كردن به‌ باوك و باپیرانه‌وه، پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (كُلُّكُمْ بَنُو آدَمَ، وَآدَمُ خُلِقَ مِنْ تُرَابٍ، لَيَنْتَهِيَنَّ قَوْمٌ يَفْخَرُونَ بِآبَائِهِمْ أَوْ لَيَكُونَنَّ أَهْوَنَ عَلَى اللَّهِ مِنَ الْجُعْلَانِ) (١) واته‌: هه‌موتان نه‌وه‌ی ئاده‌من، وه‌ ئاده‌میش له‌ گه‌ل دروستكراوه، یان ده‌ست هه‌ل ده‌گرن و وزده‌هێنن كه‌سانێك كه‌ فه‌خرو شانازی ده‌كه‌ن به‌ باوك و باپیرانه‌وه، یان چۆن هه‌ندێك جانه‌وه‌ر له‌ لای خه‌لك بێ پێزه (وه‌ك كرم و قه‌لۆنچه‌) ئه‌و كه‌سانه‌ش وه‌ك ئه‌و جانه‌وه‌رانه‌ بێ پێزده‌بن لای په‌روه‌ردگار.

(٣) نه‌ژاد و په‌چه‌له‌ك سوود به‌كه‌س ناگه‌یه‌نی‌ت له‌ دوا‌پۆژدا، پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (...وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ) (٢) واته‌: هه‌ركه‌سێك له‌ پۆژی دوا‌ییدا كرده‌وه‌ی خراپه‌ی هه‌بی‌ت و دوا‌ی بخات، ئه‌وا ئه‌و كه‌سه‌ نه‌ژاد و په‌چه‌له‌كی سوودی پێناگه‌یه‌نن و پێشی ناخات و نایكات به‌هه‌شته‌وه‌.

(١) صحیح: أَخْرَجَهُ التَّبَرُّ وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٤٥٦٨).

(٢) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٦٧٩٣).

(٤) به‌پزێترین که‌س له‌لای خوای گه‌وره‌ ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ له‌خوا ترسه‌، ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ واته‌: به‌پاستی به‌پزێترینتان لای خوای گه‌وره‌ ئه‌و که‌سه‌نه‌تانه‌ که‌ له‌ خواترسه‌و فه‌رمانه‌کانی جیبه‌جی ده‌کات.

القِصَّةُ الثَّانِيَّةُ وَالْعِشْرُونَ:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: (كَانَ رَجُلَانِ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مُتَاخِيَيْنِ، فَكَانَ أَحَدُهُمَا يُذْنِبُ، وَالْآخَرُ مُجْتَهِدٌ فِي الْعِبَادَةِ، فَكَانَ لَا يَزَالُ الْمُجْتَهِدُ يَرَى الْآخَرَ عَلَى الذَّنْبِ، فَيَقُولُ أَقْصِرْ، فَوَجَدَهُ يَوْمًا عَلَى ذَنْبٍ، فَقَالَ لَهُ أَقْصِرْ؟ فَقَالَ خَلَنِي وَرَبِّي أَبْعَثَ عَلَيَّ رَقِيبًا، فَقَالَ وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لَكَ، أَوْ لَا يُدْخِلُكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ، فَقَبِضَ أَرْوَاحَهُمَا، فَاجْتَمَعَ عِنْدَ رَبِّ الْعَالَمِينَ، فَقَالَ لِهَذَا الْمُجْتَهِدِ، أَكُنْتَ بِي عَالِمًا؟ أَوْ كُنْتَ عَلَى مَا فِي يَدِي قَادِرًا؟ وَقَالَ لِلْمُذْنِبِ اذْهَبْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِي، وَقَالَ لِلْآخَرِ اذْهَبُوا بِهِ إِلَى النَّارِ)^(١).

چیرۆکی بیست و دووهم:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)) ده‌فه‌رموویت: گویم لێ بوو پێغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) ده‌یفه‌رموو: دوو پیاو هه‌بوو له‌به‌نی ئیسرائیل وه‌ک برا بوون یه‌کیکیان تاوان کار بوو ئه‌وی تریشیان کۆششی ده‌کرد له‌ خواپه‌رستی دا، به‌رده‌وام خواپه‌رسته‌که‌

(١) صحيح: أخرجه أبو داود وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (٤٤٥٥).

براکه‌ی ده‌بینی له‌سه‌ر تاوان پێی ده‌ووت: ده‌ست هه‌لگره‌ له‌ تاوان به‌سه‌، پۆژیکیان
بینی له‌سه‌ر تاوانیک، ئه‌ویش پێی ووت: ده‌ست هه‌لگره‌؟ تاوان کاره‌که‌ش ووتی: وازم
لێ بێنه‌ توخوا خۆم و خوی خۆم، ئایا تۆ نێردراوی به‌ چاودێر به‌سه‌ر منه‌وه‌؟ خوا
په‌رسته‌که‌ش پێی ووت: سویند به‌خوا خوا لێتخۆش نابیت، یان خوا ناتکاته
به‌هه‌شته‌وه‌ روحیان کیشرا، هه‌ردووکیان گه‌رانه‌وه‌ لای په‌روه‌ردگار، په‌روه‌ردگار به‌
خواپه‌رسته‌که‌ی فهرموو: ئایا تۆ زانیاریت هه‌بوو به‌وه‌ی که‌ من لێ خۆش نابم؟ پاشان
به‌ تاوانکاره‌که‌ی فهرموو: بپۆ بۆبه‌هه‌شت به‌په‌رحم و به‌زه‌یی خۆم، وه‌ به‌ خوا
په‌رسته‌که‌شی فهرموو: بیه‌ن بۆ دۆزه‌خ.

چه‌ند سوود و ئامۆزگارییه‌ك له‌م چیرۆکه‌دا.

(١) پێویسته‌ مڕۆفی باوه‌ردار ئاگاداریت خوی گه‌وره‌ له‌ خۆی توپه‌ نه‌کات، وه‌ له‌
جیاتی خوی گه‌وره‌ بپیار نه‌دات و به‌ناوی ئه‌وه‌وه‌ قسه‌نه‌کات.

(٢) ده‌بیت باوه‌ردار به‌و خواپه‌رستی و به‌ندایه‌تییه‌ی که‌ ده‌یکات له‌ خۆی بایی نه‌بیت.

(٣) مڕۆفی باوه‌ردار هه‌رکاتیک قسه‌ده‌کات ده‌بیت بیر له‌سه‌ر ئه‌نجامه‌که‌ی بکاته‌وه‌،
پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مَا يَتَّبِعُ مَا فِيهَا يَهْوِي بِهَا
فِي النَّارِ أَوْعَدَ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ)^(١) واته‌: به‌راستی به‌نده‌ی واهیه‌ که‌ قسه‌

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٦٤٧٧)، وَمُسْلِمٌ (٧٤٠٧).

ده‌کات و بیر له‌سه‌ر ئه‌نجامه‌که‌ی ناکاته‌وه‌، خوای گه‌وره‌ به‌هۆی ئه‌و قسه‌یه‌وه‌ دوورتر له‌ نێوان خۆر هه‌لات و خۆرئاوا به‌ری ده‌دات و ده‌بیاته‌ خواره‌وه‌ به‌ ناو ئاگردا.

(٤) له‌ناو خه‌لکیدا که‌سانێک هه‌ن گومانیان وایه‌ که‌ خه‌لکی هه‌موویان به‌هیلاک چوون و خۆیشی پزگاری بووه‌، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (إِذَا قَالَ الرَّجُلُ هَلَكَ النَّاسُ، فَهُوَ أَهْلُكُهُمْ)^(١) واته‌: ئه‌گه‌ر پیاویک ووتی: خه‌لکی به‌هیلاکا چوونه‌، ئه‌وا ئه‌و پیاوه‌ خۆی له‌ هه‌موویان زیاتر به‌هیلاک چووه‌.

(٥) خوای گه‌وره‌ له‌ هه‌موو تاوان و گوناھێک خۆش ده‌بیّت ئه‌گه‌ر ویستی لێبیّت جگه‌له‌ شیرک، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ واته‌: به‌راستی خوای گه‌وره‌ له‌که‌سیک خۆش نابێت که‌ هاوبه‌شی بۆ بریار بدات، به‌لام له‌و بچوکت هه‌رتاوانێک بیّت خۆش ده‌بیّت بۆ هه‌رکه‌سیک که‌ ویستی لێبیّت و شایه‌نی ئه‌و لیخۆش بوونه‌ بیّت.

پوونکردنه‌وه‌یه‌ک:

زانای پایه‌به‌رز (محمد بن صالح العثیمین) (په‌حمه‌تی خوای لێبیّت) ده‌فه‌رموویّت: ئێمه‌ شایه‌تی بۆ هه‌موو باوه‌رپداریک ده‌ده‌ین که‌ له‌به‌هه‌شتدایه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر که‌سیکمان بینی نوێژ ده‌کات و زه‌کات ده‌دات و پۆژوو ده‌گرێت و هه‌ج ده‌کات و خێرو سه‌ده‌قه‌ ده‌کات و

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٦٦٢٦) .

چاکه‌کاره‌و گۆڤراپه‌لی دایک و باوکێتی و سه‌ردانی خزم و ناسیاری ده‌کات، ئه‌وا شایه‌تی بۆ ناده‌ین که ئه‌و که‌سه له‌به‌هه‌شتدایه، چونکه ئێمه بۆمان نییه هیچ که‌سێک ده‌ستنیشان بکه‌ین، وه ئه‌گه‌ر پیاویکی بێ باوه‌رو یاخی مان بینێ و قورئانی ده‌دپار و ده‌یخسته ژێر پێیه‌وه‌و گالته‌ی به‌ خوای گه‌وره‌و پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌کرد، ئه‌وا نالێن: ئه‌و که‌سه له‌ ئاگر دایه، به‌لکو ده‌لێن هه‌ر که‌س ئه‌و کاره بکات ئه‌وه له‌ ئاگر دایه، به‌بێ ده‌ست نیشانکردن، چونکه ده‌گونجیته‌ ئه‌و که‌سه له‌ کۆتایی ژيانیدا خوای گه‌وره منه‌تی به‌سه‌ردا برێژیته‌و هیدایه‌تی بدات، وه تۆ نازانیت، بۆیه ده‌بیته‌ جیاوازی بکریته له‌ نیوان (التعین والإطلاق، أوالتعین والإجمال)، بۆیه بیروباوه‌ری (ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه) ئه‌وه‌یه که شایه‌تی بۆ هیچ که‌س نه‌دریته‌ که له‌ به‌هه‌شتدایه، وه شایه‌تیش بۆ هیچ که‌س نه‌دریته‌ که له‌ ئاگر دایه، جگه له‌وه‌ی که پێغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) ده‌ست نیشانی کردووه‌و شایه‌تی بۆ داوه^(١).

(١) بروه: تفسیر جزء الدارایات آیه (يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أُولَى)، للشَّيْخ / مُحَمَّد بن صَلَاح العُثَيمِيْن .

الفِصَّةُ الثَّالِثَةُ وَالْعِشْرُونَ:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: (أُرْسِلَ مَلَكُ الْمَوْتِ إِلَى مُوسَى (عليه السلام) فَلَمَّا جَاءَهُ صَكَّهُ فَقَفَّ عَيْنَهُ فَرَجَعَ إِلَى رَبِّهِ، فَقَالَ أُرْسَلْتَنِي إِلَى عَبْدٍ لَا يُرِيدُ الْمَوْتَ، قَالَ: فَرَدَّ اللَّهُ إِلَيْهِ عَيْنَهُ وَقَالَ: ارْجِعْ إِلَيْهِ فَقُلْ لَهُ: يَضَعُ يَدَهُ عَلَى مَنْ تَوَرَّ، فَلَهُ بِمَا غَطَّتْ يَدُهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ سَنَةٌ، قَالَ: أَيْ رَبِّ ثُمَّ مَهْ قَالَ: ثُمَّ الْمَوْتُ، قَالَ: فَالآنَ فَسَأَلَ اللَّهُ أَنْ يُدْنِيَهُ مِنَ الْأَرْضِ الْمُقَدَّسَةِ رَمِيَّةً بِحَجَرٍ، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) « فَلَوْ كُنْتُ ثُمَّ لَأَرِيتُكُمْ قَبْرَهُ إِلَى جَانِبِ الطَّرِيقِ تَحْتَ الْكَثِيبِ الْأَحْمَرِ »^(١).

چیرۆکی بیست و سی یه‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أبي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: مه‌لانیکه‌ی گیان کێشان نێردرا بۆلای موسا (عليه السلام) کاتی‌ک مه‌لانیکه‌ته‌که (له‌سه‌ر شیوه‌ی مرقوف) هات بۆلای زلله‌یه‌کی لێدا چاوی کوێر کرد، مه‌لانیکه‌ته‌که گه‌راپه‌وه بۆلای په‌روه‌ردگارو فه‌رمووی: منت ناردوووه بۆلای به‌نده‌یه‌ک مردنی ناوێت، په‌روه‌ردگار چاوی چاک‌کرده‌وهو فه‌رمووی: بگه‌پێره‌وه بۆلای و پێی بلی: ده‌ست بخه‌سه‌ر پشته‌ی گایه‌ک، چه‌ند تال موو که‌وته ژێر ده‌سته‌یه‌وه ئه‌وه‌نده سال ده‌ژییت، ئه‌ویش فه‌رمووی: ئه‌ی دوا‌ی ئه‌وه‌نده ساله؟ فه‌رمووی: دوا‌ی ئه‌وه ده‌مریت، پێغه‌مبه‌ر موسا (عليه السلام) فه‌رمووی: ده‌ی ئێستا بابهرم داواکه له‌په‌روه‌ردگار نزیکم بکاته‌وه له‌خاکی پیروژ به‌ئه‌ندازه‌ی به‌رد

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٣٤٠٧)، وَمُسْلِمٌ، (٦١٠١) .

هاوئىڭ، وە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموۋى: ئەگەر لەلای ئەو بوايەم ئەو قەبرەكەيم پېنىشان دەدان وا لە كەنارى پېگەكەدا لەژىر كۆمەلە لىمكى سوردایە.

چەند سوودو ئامۇزگارىيەك لەم چېرۈكەدا.

(۱) مەلائىكە لەسەر شىۋەى مرقۇفەكان دىن بۆ سەر زەوى بۆلای مرقۇفەكان.

(۲) مردن پېگەيەكى حەتمىە، بۆ ھەموو مرقۇفېك، وە ھەموو نەفسىك دەبىت بمرىت.

(۳) مرقۇفەكان حەز بەمردن ناكەن و مردنيان پى ناخۆشە، وە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموۋىەتى: (اِنَّتَانِ يَكْرَهُهُمَا ابْنُ آدَمَ: الْمَوْتُ وَالْمَوْتُ خَيْرٌ لِلْمُؤْمِنِ مِنَ الْفِتْنَةِ ...) (۱) واتە: ئادەمىزاد دوو شتى پى ناخۆشە: مردنى پى ناخۆشەو حەزى پىناكات بەلام مردن باشترە بۆى لە توش بوون بە فیتنەو گومرايى و تاوان و گوناھ.

(۴) پېغەمبەران لە كاتى مردنياندا موخەيەر دەكرىن، لە نيوان مردن و ژياندا، (مَا مِنْ نَبِيٍّ يَمْرُضُ إِلَّا خَيْرٌ بَيْنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) (۲). واتە: ھىچ پېغەمبەرىك نىيە كە كاتى مردنى بىتە پىش ئىللا ئازادە بۆ ھەلبۇاردن لە نيوان مردن و ژيانى دونيادا.

(۵) فەزل و گەورەيى ناشتن لە خاكى پىرۆز (الأَرْضِ الْمُقَدَّسَةِ).

(۱) صحيح: أخرجه أحمد وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (۱۳۹).

(۲) صحيح: أخرجه ابن ماجه وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (۵۷۹۱).

په‌نکردنه‌وه‌یه‌ک /

هه‌نێک له‌ بیده‌عه‌چی و گومراکان ده‌لێن: چۆن ده‌بی‌ت پێغه‌مبهر موسا (عليه‌السلام) چاوی مه‌لائیکه‌ی پۆح کێشان کوێر بکات؟ بۆ وه‌لامی ئه‌م شو به‌یه‌و په‌ت دانه‌وه‌ی ده‌چینه لای پێشه‌وا (النَّوَوِي) (په‌حمه‌تی خوا‌ی لی‌بی‌ت) که‌ وه‌ته‌ی زانا‌یانی ترمان پی‌ پاده‌گه‌نێ‌یت و ده‌فه‌رموو‌یت: زانا‌یان وه‌لامی ئه‌م شو به‌یه‌یان داوه‌ته‌وه‌ به‌ چه‌ند وه‌لامی، له‌وانه‌:

یه‌که‌م: هه‌یچ پێگه‌یه‌ک نی‌یه‌ که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ پێگه‌ی پێ‌دا‌بی‌ت به‌وه‌ی که‌ چاوی کو‌ی‌ر بکات، وه‌ ده‌گونج‌یت تا قی‌کردنه‌وه‌یه‌که‌ش بی‌ت بۆ مه‌لائیکه‌ی پۆح کێشان (مَلَكُ الْمَوْتِ)، وه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ وی‌ستی چۆن بی‌ت ده‌بی‌ت ئه‌وه‌ به‌بی‌ت، وه‌ تا قی‌شی‌ان ده‌کاته‌وه‌ چۆنی بو‌یت.

دووهم: پێغه‌مبهر موسا (عليه‌السلام) نه‌یزانی که‌ ئه‌و مه‌لائیکه‌ی گیان کێشانه‌و له‌لای په‌روه‌ردگاره‌وه‌ نێ‌ردراوه‌، وای زانی که‌ پیاوی‌کی بی‌گانه‌یه‌و بۆ زیان پێگه‌یان‌دنی هاته‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌ویش به‌رگری له‌ خۆی کردووه‌، وه‌ نه‌یشی وی‌ستوو‌ه که‌ کو‌ی‌ری بکات، چونکه‌ (زلله‌ یان شه‌پازله‌یه‌کی لی‌داوه‌ (صَكَّةُ: أَي لَطْمَةٌ)، ئه‌مه‌ بۆچوونی ئی‌مامی (أَبِي بَكْرُ بْنُ حُرَيْمَةَ) و جگه‌ له‌وانی‌شه‌، هه‌روه‌ها (الْمَازِرِيُّ وَالْقَاضِي عِيَّاض) یش ده‌فه‌رموون: هه‌یچ به‌لگه‌یه‌ک نی‌یه‌ که‌ پێغه‌مبهر موسا (عليه‌السلام) به‌ ئه‌نقه‌ست چاوی کو‌ی‌ر کرد بی‌ت، وه‌ ئه‌گه‌ر بشووتری‌ت: ئه‌ی جاری دووهم پێغه‌مبهر موسا (عليه‌السلام) دانی پیا‌نا که‌ ئه‌و مه‌لائیکه‌ی پۆح کێشانه‌؟ وه‌لامی ده‌ده‌ینه‌وه‌ به‌وه‌ی که‌ جاری دووهم هاته‌وه‌ بۆلای نیشانه‌ی پی‌ی بوو

که ده‌ناسرایه‌وه که مه‌لائیکه‌ی پۆح کێشانه، بۆیه خۆی دایه ده‌ستی و ته‌سلیم بوو، خوای گه‌وره‌ش له هه‌موو که‌س زاناتره^(١).

وه پێشه‌وا (ابن حَجَر) (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) زانیارییه‌کی ترمان ده‌دات بیه‌وه‌ی که ده‌فه‌رموویت: ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ران له کاتی مردنیاندا موخه‌یه‌ر ده‌کړن، له نیوان مردن و ژياندا، ئه‌میش ئاگادار نه‌کراوه‌ته‌وه پێش مردنی، بۆیه جاری دووهم که ئاگادار کرایه‌وه و موخه‌یه‌ر کرا و مه‌لائیکه‌ته‌که خۆی ناساند ئه‌میش خۆی دایه ده‌ستی و ته‌سلیم بوو، وه‌ئهم ووتیه له هه‌موویان به‌هێزتره و نزیکتره له راستیه‌وه، خوای گه‌وره‌ش له هه‌موو که‌س زاناتره^(٢).

(١) شَرْح النَّوَوِيِّ عَلَى مُسْلِمٍ (٤٣٧٤/١٠٣/٨).

(٢) فَتْحُ الْبَارِي شَرْحُ صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ (٣١٥٥/٢٠٤/١٠).

الْقِصَّةُ الرَّابِعَةُ وَالْعِشْرُونَ:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) (إِنَّ مُوسَى كَانَ رَجُلًا حَيًّا سَتِيرًا، لَا يَرَى مِنْ جِلْدِهِ شَيْءٌ اسْتَحْيَاءٌ مِنْهُ، فَأَذَاهُ مَنْ آذَاهُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَقَالُوا مَا يَسْتَتِرُ هَذَا التَّسْتُرُ إِلَّا مِنْ عَيْبٍ بَجَلْدِهِ، إِمَّا بَرَصٌ وَإِمَّا أُذْرَةٌ وَإِمَّا آفَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ أَرَادَ أَنْ يُبَرِّتَهُ مِمَّا قَالُوا لِمُوسَى فَخَلَا يَوْمًا وَحْدَهُ فَوَضَعَ ثِيَابَهُ عَلَى الْحَجَرِ ثُمَّ اغْتَسَلَ، فَلَمَّا فَرَّغَ أَقْبَلَ إِلَى ثِيَابِهِ لِيَأْخُذَهَا، وَإِنَّ الْحَجَرَ عَدَا بِثَوْبِهِ، فَأَخَذَ مُوسَى عَصَاهُ وَطَلَبَ الْحَجَرَ، فَجَعَلَ يَقُولُ ثَوْبِي حَجَرٌ، ثَوْبِي حَجَرٌ، حَتَّى انْتَهَى إِلَى مَلَأٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَرَأَوْهُ غُرْيَانًا أَحْسَنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ، وَأَبْرَاهُ مِمَّا يَقُولُونَ، وَقَامَ الْحَجَرُ فَأَخَذَ ثَوْبَهُ فَلَبَسَهُ، وَطَفِقَ بِالْحَجَرِ ضَرْبًا بِعَصَاهُ، فَوَاللَّهِ إِنَّ بِالْحَجَرِ لَنَدْبًا مِنْ أَثَرِ ضَرْبِهِ ثَلَاثًا أَوْ أَرْبَعًا أَوْ خَمْسًا، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴾ (١).

چیرۆکی بیست و چواره‌م:

هاوێلی خۆشه‌ویست (أبي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: واته: به‌راستی موسا (عليه السلام) پیاویکی شه‌رم‌ن و شاراوه‌بوو، هه‌چ کات لاشه‌ی به‌پووتی نه‌ده‌بینرا چونکه شه‌رمی لێیان ده‌کرد، ئازار ده‌ریک ئازاری دا له‌به‌نی ئیسرائیلیه‌کان، ووتیان: ئه‌م شارده‌نه‌وه‌یه‌ی موسا (عليه السلام) ئیلاعه‌یبیک له‌بیست و لاشه‌یدا هه‌یه، جاییان نه‌خۆشی به‌له‌کی هه‌یه، وه‌یان هه‌لکه‌ی گونی ئاوساوه، وه‌یان به‌لاو نه‌هامه‌تییه‌کی هه‌یه، وه‌خوای گه‌وره‌ش ده‌یویست که له‌و تۆمه‌ت و بوختانانه

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٣٤٠٤) .

پاکی بکاته‌وه که به موسا (ﷺ) ده‌ووترا، پۆژیکیان به‌ته‌نها بوو پۆشاکه‌که‌ی له‌سه‌ر به‌ردێک داناو پاشان خۆی شۆری، وه‌کاتێک له‌ خۆشۆردن بووه‌وه ویستی پۆشاکه‌که‌ی ببات و له‌به‌ری بکات، به‌لام به‌رده‌که به‌ خێراییی پۆشیشت، وه‌ موسا (ﷺ) به‌ داره‌که‌یه‌وه دوا‌ی که‌وت و له‌ به‌رده‌که‌ی ده‌داو ده‌یفه‌رموو: ئه‌ی به‌رد بوه‌سته پۆشاکه‌کانم پۆشاکه‌کانم، تا‌کو گه‌یشته‌ لای کۆمه‌لێک له‌ به‌نی ئیسرائیلیه‌کان (ئه‌وانه‌ی که بوختانیان بۆ کرد بوو به‌وه‌ی که لاشه‌ی عه‌یبیک‌ی هه‌یه‌)، پاشان که بینیان لاشه‌ی به‌پوتی و خوای گه‌وره له‌ جوانترین شیوه‌ دروستی کردووه‌و به‌ری کرد له‌و تۆمه‌ت و بوختانه‌ی که بۆیان هه‌لبه‌ستبوو، ئینجا به‌رده‌که وه‌ستاو موسا (ﷺ) پۆشاکه‌که‌ی بردو له‌به‌ری کردو ئینجا به‌ داره‌که‌ی له‌ به‌رده‌که‌ی ده‌دا، پاشان فه‌رموو: سویند به‌خوا شوینه‌وارو شوین لێدانی داره‌که به‌ به‌رده‌که‌وه دیاره، سیان یان چوار یان پینج، خوای په‌روه‌ردگاریش ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً﴾ ﴿٦١﴾ په‌روه‌ردگاریش فه‌رموو‌یه‌تی: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رپتان هێناوه، وه‌کو ئه‌وانه مه‌بن که ئازاری موسایان دا، په‌روه‌ردگار له‌و تۆمه‌ت و بوختانه‌ پاراستی و پاکی کرده‌وه، ئه‌و لای خوا زۆر به‌پێزو خاوه‌ن پله‌یه

چه ند سوودو ناموزگار ييه ك له م چېرۆكه دا.

(۱) فه زل و گه وره يي پيغه مبه ر موسا (عليه السلام).

(۲) پيويسته مروفي باوه پردار به شهرم بيت، به تايبه تي له به رامبه ر خواي گه وره دا، پيغه مبهري خوا (عليه السلام) فره موويه تي: (اسْتَحْيُوا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ)^(۱) واته: شهرم بكن له په روه ردگار (به وه ي كه واز له تاوان و سه ريچي به ين و كرده وه ي چاك و باش ئه نجام بده ن) شهرم يك كه شايه ن بيت به رامبه ر به په روه ردگار.

(۳) شهرم كردن ريگه يه كه به ره و به هه شت، پيغه مبهري خوا (عليه السلام) فره موويه تي: (الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ)^(۲) واته: شهرم كردن له باوه رپه وه يه، وه باوه رپش له به هه شتدايه (واته: شهرم مروفي باوه پردار ده گه ينيت به به هه شت).

(۴) مروفي باوه پرداري شهرمن لاي په روه ردگار خوشه ويسته، پيغه مبهري خوا (عليه السلام) فره موويه تي: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَيٌّ سَيِّرٌ يُحِبُّ الْحَيَاءَ وَالسَّتْرَ)^(۳) واته: په روه ردگار به شهرمه (به جوړيك كه هاوتاي نيه و له هيچ شتيك ناچييت) وه داپوشهري عه يبو گونا هه، وه كه سيكي خوش ده وييت كه به شهرم بيت، وه داپوشهري عه يبو گونا هه بيت.

(۵) پيويسته هر كات مروفي باوه پردار خوي شورى له شويكي داپوشراودا خوي بشورييت، بو ئه وه ي هيچ كه س نه ي بينيت، پيغه مبهري خوا (عليه السلام) فره موويه تي: (فَإِذَا

(۱) حسن: أخرجه أحمد والترمذي وحسنه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (۹۳۵).

(۲) صحيح: أخرجه الترمذي وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (۳۱۹۹).

(۳) صحيح: أخرجه أبو داود والنسائي وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (۱۷۵۶).

اغْتَسَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَرْ^(١) واته هه‌ر کاتێک یه‌کێک له‌ ئێوه ویستی خوشۆردنی هه‌بوو،
ئه‌وا با له‌ شوێن و جێگه‌یه‌ک خۆی بشوێت که داپۆشراو بێت و که‌س نه‌یبینێت.

(٦) پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ السَّلَام) له‌ هه‌موو که‌م و کورپییه‌ک به‌رین و په‌روه‌ردگار
هه‌ڵی بژاردوون، کاتێک به‌نی ئیسرائیل لاشه‌یان به‌پوتی بینی، جوانترین شیوه‌ی هه‌بوو،
دلنیا بوون له‌وه‌ی که به‌هه‌له‌دا چوونه‌.

(٧) ئارامگری و له‌سه‌رخۆی پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ السَّلَام) له‌سه‌ر ئازاردانی قه‌ومه‌کانیان
(ئازاردان به‌ ووته‌، یان به‌ کردار) .

(٨) چه‌ند موعজে‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ر موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) له‌وانه‌: (پۆیشتن و پا‌کردنی به‌رد،
شوێنه‌وارو ده‌رکه‌وتنی شوێن داره‌کان له‌سه‌ر به‌رده‌که‌) .

(١) صحيح: أخرجه أبو داود والنسائي وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (١٧٥٦).

الْقِصَّةُ الْخَامِسَةُ وَالْعِشْرُونَ:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) « غَزَا نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ لَا يَتَّبِعْنِي رَجُلٌ قَدْ مَلَكَ بُضْعُ امْرَأَةٍ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَبْنِيَ بِهَا وَلَمَّا يَبْنِ وَلَا آخِرُ قَدْ بَنَى بُنْيَانًا وَلَمَّا يَرْفَعُ سُقْمُهَا وَلَا آخِرُ قَدْ اشْتَرَى غَنَمًا أَوْ خِلْفَاتٍ وَهُوَ مُنْتَظَرٌ وَلَا ذَهَابُ، قَالَ: فَعَزَا فَأَدْنَى لِلْقَرِيَةِ حِينَ صَلَاةِ الْعَصْرِ أَوْ قَرِيبًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالَ لِلشَّمْسِ أَنْتِ مَأْمُورَةٌ وَأَنَا مَأْمُورٌ اللَّهُمَّ احْبِسْهَا عَلَيَّ شَيْئًا. فَحُبِسَتْ عَلَيْهِ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ قَالَ: فَجَمَعُوا مَا غَنِمُوا فَأَقْبَلَتِ النَّارُ لِتَأْكُلَهُ فَأَبَتْ أَنْ تَطْعَمَهُ فَقَالَ فِيكُمْ غُلُولٌ فَلْيَبَايِعْنِي مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ فَبَايَعُوهُ فَلَصِقَتْ يَدُ رَجُلٍ بِيَدِهِ فَقَالَ فِيكُمْ الْغُلُولُ فَلْتَبَايِعْنِي قَبِيلَتِكَ فَبَايَعْتُهُ قَالَ فَلَصِقَتْ بِيَدِ رَجُلَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ فَقَالَ فِيكُمْ الْغُلُولُ أَنْتُمْ غَلَلْتُمْ قَالَ فَأَخْرَجُوا لَهُ مِثْلَ رَأْسِ بَقَرَةٍ مِنْ ذَهَبٍ قَالَ فَوَضَعُوهُ فِي الْمَالِ وَهُوَ بِالصَّعِيدِ فَأَقْبَلَتِ النَّارُ فَأَكَلَتْهُ فَلَمْ تَحِلَّ الْغَنَائِمُ لِأَحَدٍ مِنْ قَبْلِنَا ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رَأَى ضَعْفَنَا وَعَجَزَنَا فَطَيَّبَهَا لَنَا»^(١).

چیرۆکی بیست و پێنجه‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أبي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ریک له‌ پێغه‌مبه‌ران غه‌زایه‌کی کرد، وه‌ به‌ ئوممه‌ته‌که‌ی فه‌رموو: با پیاویک شوینم نه‌که‌ویت که ئافره‌تیکی ماره‌کردبیت و یستبیتی بیگوینیته‌وه‌و هیشتا نه‌یگواستبیته‌وه‌، هه‌روه‌ها که‌سیکی تریش که‌ خانویه‌کی دروستکردبیت و هیشتا سه‌ری نه‌گرتبی، وه‌ یه‌کیکی تریش که‌ مه‌ر یان ووشتری ئاوسی کړی بی‌و چاوه‌پړی

(١) أخرجه البخاري (٣١٢٤)، ومثله (٤٥٣٠) .

بەچكەى بىيۋ بىيۋ، ئىنجا پېغەمبەرەكە غەزاكەى كردوو پاشان نزيك گوندېك بووه، كاتى نوڭىژى عەسريان دەوروپەرى عەسر، پېغەمبەرەكە بە خۆرى فەرموو: تۆ فەرمان بەردارى و منىش فەرمان بەردارم، خوايە بۆ ماوئەيك ئەم خۆرە راگرە بۆم، وە خۆرەكەى بۆ راگىرا تاكو خوائى گەورە سەرى خست، ئىنجا دەست كەوتە جەنگىيەكانيان كۆكردەو، پاشان ئاگرەتات بۆ ئەوئەى كە دەست كەوتەكان بسوتىنىت، بەلام نەى سوتاند، پېغەمبەرەكەش فەرموو: دزتان تىدايە؟ با لە ھەر ھۆزىك پياويك پەيمانم بداتى، ئىنجا پەيمانان دايەو دەستى پياويك بەدەستىيەو لكا (بەدەستىيەو نوسا)، پېغەمبەرەكەش فەرموو: دزتان تىدايە، با ھۆزەكەت ھەموويان پەيمانم بدەنى، وە ھۆزەكەى ھەموويان پەيمانان دايەو ئەمجارەيان دەستى پېغەمبەرەكە لكا بەدەستى دوويان سى پياوي ھۆزەكەيەو، پاشان پېغەمبەرەكە فەرموو: دەزەكە لەناو ئۆو دايەو ئۆو دزيتان كردوو، ئىنجا بە ئەندازەى سەرە مانگايەك ئالتونيان بۆ دەرھىناو خستيانەو ناو دەستكەوتەكان كە لە دەشتەكەدا دانرابوو، ئەمجارەيان ئاگرەكە ھات و سوتاندى، دەستكەوتەكانى شەپ بۆكەس حەلال نەكراو لەپېش ئىمەدا، بەلام چونكە خوائى گەورە ئىمەى بە لاوازى و بىدەسەلاتى بىنيو، بۆيە دەستكەوتى شەپى بۆ حەلال كردوو.

چەند سوودو ئامۇڭگارىيەك لەم چېرۈكەدا.

(۱) خۆشويستنى دونيا ھۆكارە بۆرېگىرى لە غەزاو جيا بوونەو لە مۇسلمان.

(۲) له نوممه تاني پيش ئيمه دا ده سته وتی شهر چه لال نه بووه، بويه کاتيک ده سته وتیان هه بووايه نه وا کويان ده کرده وه و ناگريک ده هات و ده سوتاند، به لام بو نه م نوممه ته چه لاله و په وايه، پيغه مبهري خوا (ﷺ) فه رمويه تی: (... وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ وَمَنْ تَحَلَّى لَأَحَدٍ قَبْلِي)^(۱) واته: وه ده سته وتی شهرم بو چه لال کراوه، وه له پيش مندا بو هيچ کهس چه لال نه بووه،

(۳) به هوی کرداری نه فامه وه سزای خوی گه وره کومه ليک ده گريته وه.

الْقِصَّةُ السَّادِسَةُ وَالْعِشْرُونَ:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) (حَدَّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، فَإِنَّهُ كَانَتْ فِيهِمُ الْأَعَاجِيبُ، ثُمَّ أَنْشَأَ يُحَدِّثُ قَالَ: خَرَجَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ حَتَّى أَتَوْا مَقْبَرَةَ لَهُمْ مِنْ مَقَابِرِهِمْ، فَقَالُوا: لَوْ صَلَّيْنَا رُكْعَتَيْنِ، وَدَعَوْنَا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُخْرِجَ لَنَا رَجُلًا مِمَّنْ قَدْ مَاتَ نَسْأَلُهُ عَنِ الْمَوْتِ، قَالَ: فَفَعَلُوا، فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ طَلَعَ رَجُلٌ رَأْسَهُ مِنْ قَبْرِ مَنْ تِلْكَ الْمَقَابِرِ، خَلَاسِي، بَيْنَ عَيْنَيْهِ أَثَرُ السُّجُودِ، فَقَالَ: يَا هَؤُلَاءِ مَا أَرَدْتُمْ إِلَيَّ؟ فَقَدْ مِتُّ مِنْذُ مِائَةِ سَنَةٍ، فَمَا سَكَنْتُ عَنْ يِ حَرَارَةِ الْمَوْتِ حَتَّى كَانَ الْآنَ فَادْعُوا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لِي يَعِيدُنِي كَمَا كُنْتُ)^(۲).

(۱) أخرجه البخاري (۳۳۵)، ومسلم (۱۱۶۳).

(۲) أخرجه أحمد وصححه الشيخ الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة (۲۹۲۶).

چیرۆکی بیست و شه‌شم:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ (رضی‌الله‌تعالیه‌عنہ)) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: له‌ به‌نی ئیسرائیه‌وه‌ شت بگێڕنه‌وه‌، چونکه‌ له‌ناو ئەواندا شتی زۆر سه‌ر سوپه‌ینه‌ر هه‌یه‌، جارێکیان کۆمه‌لێک له‌ به‌نی ئیسرائیل چون بۆ گۆرستانێک له‌ گۆرستانه‌کانیان ووتیان: با دوو پکات نوێژ بکه‌ین و داوا له‌ خوای گه‌وره‌ بکه‌ین که‌ یه‌کێک له‌ پیاوه‌ مردووه‌کانی ئهم گۆرستانه‌مان بۆ زیندو بکاته‌وه‌ و بینیته‌ده‌ر تاکو پرسیا‌ری لی بکه‌ین سه‌باره‌ت به‌ مردن، پاشان دوو پکاته‌ نوێژه‌ که‌یان کردو و ئه‌وه‌نده‌ی پینه‌چوو له‌ یه‌کێک له‌ گۆره‌کان پیاویکی په‌نگ ئه‌سمه‌ر سه‌ری له‌ ناو گۆره‌که‌ی ده‌رکرد، وه‌ پیاوه‌که‌ شوینه‌واری سوچه‌ بردن به‌ ناو چه‌وانیه‌وه‌ دیار بوو، وه‌ پیاوه‌ مردووه‌که‌ به‌ به‌نی ئیسرائیلیه‌کانی ووت: ئیوه‌ چ کاریکتان به‌من هه‌یه‌؟ من ماوه‌ی سه‌د سال ده‌بی‌ت مردووم، وه‌ تاکو ئیستا لاشه‌م سارد نه‌بۆته‌وه‌ له‌ گه‌رمی مردن و پۆح کیشان، بپا‌رینه‌وه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ با بم گێڕیته‌وه‌ شوینی خۆم.

چه‌ند سوود و ئامۆزگارییه‌ک له‌م چیرۆکه‌دا.

(١) دروسته‌ گێڕانه‌وه‌ی چیرۆکه‌کانی به‌نی ئیسرائیل به‌مه‌رجێک د‌ل‌ن‌یاب‌یت له‌وه‌ی که‌ هه‌لبه‌ستراوو درۆنییه‌.

(٢) که‌راماتی پیاو چاکان راسته‌و خوای په‌روه‌ردگار به‌ هه‌ندیک که‌سی ده‌به‌خشیت.

(٣) نوێژ هۆکاریکی سه‌ره‌کییه‌ بۆ پ‌ز‌گ‌ارب‌وون له‌ ناخۆشی و گ‌یراب‌وونی پا‌رانه‌وه‌.

القصة السابعة والعشرون:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) (إِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ نُوحًا (عليه السلام) لَمَّا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ، قَالَ لِابْنِهِ: إِنِّي قَاصٌّ عَلَيْكَ الْوَصِيَّةَ، أَمْرُكَ بِأَنْتَيْنِ، وَأَمْرُكَ عَنْ أَنْتَيْنِ، أَمْرُكَ بِ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، فَإِنَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعَ، وَالْأَرْضَيْنِ السَّبْعَ، لَوْ وُضِعَتْ فِي كَفَّةٍ، وَوُضِعَتْ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) فِي كَفَّةٍ، رَجَحَتْ هِئَنَ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، وَلَوْ أَنَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعَ، وَالْأَرْضَيْنِ السَّبْعَ، كُنَّ حَلَقَةً مُبْهَمَةً فَصَمْتُهُنَّ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، وَ (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)، فَإِنَّهَا صَلَاةُ كُلِّ شَيْءٍ، وَبِهَا يُرْزَقُ الْخَلْقُ، وَأَمْرُكَ عَنِ الشِّرْكِ وَالْكِبْرِ، قَالَ: قُلْتُ، أَوْقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا الشِّرْكَ قَدْ عَرَفْنَاهُ، فَمَا الْكِبْرُ؟ قَالَ: أَنْ يَكُونَ لِأَحَدِنَا نَعْلَانِ حَسَنَتَانِ هُمَا شِرَاكَانِ حَسَنَانِ؟ قَالَ: « لَا » قَالَ هُوَ أَنْ يَكُونَ لِأَحَدِنَا حُلَّةٌ يَلْبَسُهَا؟ قَالَ: « لَا » قَالَ: الْكِبْرُ هُوَ أَنْ يَكُونَ لِأَحَدِنَا دَابَّةٌ يَرْكَبُهَا قَالَ: « لَا » قَالَ: أَفَهُوَ أَنْ يَكُونَ لِأَحَدِنَا أَصْحَابٌ يَجْلِسُونَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: « لَا » قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَا الْكِبْرُ؟ قَالَ: « سَفَهُ الْحَقِّ، وَغَمْصُ النَّاسِ »^(١).

چیرۆکی بیست و هه‌وته‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عبد الله بن عمرو رضي الله عنه) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: له‌ کاتی‌کدا پێغه‌مبه‌ر نوح (عليه السلام) مردنی نزیك بووه‌وه، به‌ کۆره‌که‌ی فه‌رموو: من وه‌ سیه‌تت بۆ ده‌که‌م، فه‌رمانت پێده‌که‌م به‌ دووشت، وه‌ رێگرت لێده‌که‌م له‌ دووشت، فه‌رمانت پێده‌که‌م به‌ ووتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واته‌: هه‌یچه‌ په‌رستراویک نییه‌ به‌هه‌ق جگه‌له‌ (الله) چونکه‌ هه‌ر چه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌کانیش، ئه‌گه‌ر بخه‌یته‌

(١) أخرجه البخاري في الأدب المفرد وصححه الشيخ الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة (١٣٤).

تایه‌کی ته‌رازووه‌وه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له‌ تایه‌که‌ی تری بی‌ت، ئه‌وا (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) قورستره‌، وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر حه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌کانیش ببن به‌ بازنه‌یه‌کی نادیارو ئالۆز ئه‌وا (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) لێکیان جیا ده‌کاته‌وه‌، وه‌ فه‌رمانیشت پێده‌که‌م به‌ ووتنی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)، واته‌: پاک‌ی و بی‌گه‌ردی و ستایش بۆ خواجه‌، چونکه‌ ووتنی ئه‌م وشانه‌ نویژی هه‌موو شتی‌که‌، وه‌ به‌هۆیه‌وه‌ پزق و پۆزی ده‌به‌خشری‌ت به‌ دروستکراوه‌کان، وه‌ پێگريشت لێده‌که‌م له‌ هاوبه‌ش دانان بۆ خوای گه‌وره‌، وه‌ له‌ خۆبه‌گه‌وره‌زانین، هاوه‌له‌کان فه‌رموویان: ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) زانیومانه‌ هاوبه‌ش دانان بۆ خوای گه‌وره‌ چیه‌، به‌لام خۆبه‌گه‌وره‌ زانین چیه‌؟ ووتیان: ئه‌وه‌یه‌ که‌ یه‌کێک له‌ ئێمه‌ جوتیک نه‌عل یان پیلایوکی جوانی هه‌بی‌ت و قه‌یتانی جوانی پێوه‌بی‌ت، ئه‌ویش فه‌رمووی: نه‌خێر، ووتیان: یه‌کێک له‌ ئێمه‌ پۆشاکێکی جوانی هه‌بی‌ت و له‌به‌ری بکات، ئه‌ویش فه‌رمووی: نه‌خێر، ووتیان: ئه‌وه‌یه‌ که‌ یه‌کێک له‌ ئێمه‌ سوارییه‌کی هه‌بی‌ت و سواری بی‌ت، ئه‌ویش فه‌رمووی: نه‌خێر، ووتیان: ئایا ئه‌وه‌یه‌ که‌ یه‌کێک له‌ ئێمه‌ هاوڕێی هه‌بی‌ت و له‌لای دابنیشن، ئه‌ویش فه‌رمووی: نه‌خێر، ووتیان: ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) ئه‌ی خۆبه‌گه‌وره‌زانین چیه‌؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: وه‌رنه‌گرتن و په‌تکردنه‌وه‌ی حق و پاست، وه‌ به‌سوک و نزم ته‌ماشاکردنی خه‌ڵکه‌.

چه‌ند سوودو ئامۆژگارییه‌ک له‌م چیرۆکه‌دا.

(^١) پێویسته‌ باوه‌ر‌دار له‌کاتی مردنیدا وه‌سیه‌ت و ئامۆژگاری بۆ مندال و خێزان و که‌سو کاری بکات.

(٢) زه‌وییه‌کانیش هه‌وتن، وه‌کو ئاسمانه‌کان، خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رموویت: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾ واته: خوای په‌روه‌ردگار ئه‌و زاته‌یه که هه‌وت چین ئاسمانی دروستکردوه‌و فه‌رمانیشی له‌نیوانیاندا داده‌به‌زیت، وه‌ به‌وینیه‌ی ئه‌وان فه‌رمانی خوا بۆ زه‌ویش داده‌به‌زیت و جی به‌جی ده‌کریت.

(٣) فه‌زل و گه‌وره‌یی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به‌ووتنی: هیچ سوود به‌ بی‌ژهری ناگه‌ینیت ئه‌گه‌ر هه‌وت مه‌رجی له‌گه‌ڵدا نه‌بییت، ئه‌وانیش

- زانیاری به‌ماناکه‌ی له‌ نه‌فی و جیگیرکردندا، بۆیه هه‌رکه‌سیک بیلێت و ماناو ناوه‌پۆکه‌که‌ی نه‌زانیت ئه‌وا سوودی پی ناگه‌ینیت.

- دلنیاپی، که‌بریتییه له‌ ته‌واویتی زانیاری پی که‌ دژی گومان و دوودلییه.

- نییه‌ت پاکی و دلسۆزی، که‌نه‌فی هاوبه‌ش بریاردان ده‌کات.

- پاست گۆیی که‌به‌ربه‌سته له‌ دوو پووپی، چونکه‌ دووپوه‌کان به‌زوبان ئه‌یلێن و باوه‌ریان به‌ ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر کراوه‌کان نییه.

- خۆشه‌ویستی بۆئه‌م وشه‌یه‌و ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌م وشه‌یه‌ ده‌لاله‌ت بکات له‌سه‌ری، وه‌ خۆشحال بوون به‌م شته.

- خۆ په‌یوه‌ست کردن به‌ جی به‌جی‌کردنی مافه‌کانی، که‌ بریتییه له‌ کرده‌وه‌ فه‌رزه‌کان به‌نیاز پاکی بۆ خوا.

— وەرگرتن، كەنەفى رەتكەرنەو ۋەكەت، ئەمەش بە خۆپەيوەستكردن بە
فەرمانەكانى خوى پەرورەردگار وازەينان لە قەدەغەكراوەكانى ئەبىت.

(٤) فەزل و گەورەيى زىكرو يادى خوى گەورە.

(٥) تەرازوى پۇژى دوايى حەقەو دوو تاي ھەيە، ئەمەش بىروباوېرى ئەھلى سوننەو
جەماعەيە.

(٦) خۆپازاندنەو بە پۇشاكى جوان برىتى نىيە لە خۆبەگەورەزانين، بەلكو كاريكى
پېگەپىندراو، پېغەمبەرى خوا(ﷺ) فەرموويەتى: (إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ، يُحِبُّ الْجَمَالَ)^(١) واتە:
خوى پەرورەردگار جوانە (ناو سىفەتەكانى جوانە كارەكانى جوانە...)، وە
باوەردارىكىشى خۆش دەوئەت كە جوان بىت.

واتە: خوى پەرورەردگار جوانەو خاوەنى ھەموو ناو سەفەتيكى جوان وپىرۆزە، وە
ھەموو كارەكانى جوان وپىرپايەخ وپىرۆزە(جوانى بىسنورە لە ناو سىفەتدا)، وە ئەو
كەسانەشى خۆش دەوئەت كە خويان دەپازيننەو خويان جوان دەكەن (دووچۆر
خۆجوانكردن ھەيە، بەپۇشاك، وە بەكردەو).

(٧) پىويستە مۆڤى باوەردار خوى لە خۆبەگەورە زانين بە دووربگريت، لەبەرئەوھى
فەرموودەى زۆر ھاتووە سەبارەت بەپىگري و قەدەغەيى خۆبەگەورەزانين.

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ، (٢٧٥)

القِصَّةُ الثَّامِنَةُ وَالْعِشْرُونَ:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) (اِحْتَجَّ آدَمُ وَمُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ عِنْدَ رَبِّمَا فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى قَالَ مُوسَى أَنْتَ آدَمُ الَّذِي خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ وَأَسَجَدَ لَكَ مَلَائِكَتُهُ وَأَسْكَنْكَ فِي جَنَّتِهِ ثُمَّ أَهْبَطْتَ النَّاسَ بِخَطِيئَتِكَ إِلَى الْأَرْضِ فَقَالَ آدَمُ أَنْتَ مُوسَى الَّذِي اصْطَفَاكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ وَبِكَلَامِهِ وَأَعْطَاكَ الْأَلْوَحَ فِيهَا تَبَيَّنَ كُلُّ شَيْءٍ وَقَرَّبَكَ نَجِيًّا فَبِكُمْ وَجَدْتَ اللَّهُ كَتَبَ التَّوْرَةَ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ قَالَ مُوسَى بَارِئِينَ عَامًّا. قَالَ آدَمُ فَهَلْ وَجَدْتَ فِيهَا (وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى) قَالَ نَعَمْ. قَالَ أَفَتَلُومُنِي عَلَى أَنْ عَمِلْتُ عَمَلًا كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيَّ أَنْ أَعْمَلَهُ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَنِي بَارِئِينَ سَنَةً قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ « فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى »^(١)

چیرۆکی بیست و هه‌شته‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنه) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ئاده‌م و موسا که‌وتنه‌ گه‌فتوگۆ له‌ نێوان خۆیاندا، له‌لای خوای گه‌وره‌، وه‌ ئاده‌م به‌لگه‌ی به‌هێزتریوو له‌ موسا، موسا فه‌رمووی: تۆ ئاده‌می که‌ خوای گه‌وره‌ به‌ ده‌ستی پێرۆزو موباره‌کی خۆی دروستی کردووی، وه‌ له‌ پوچی خۆی فووی کرد به‌ به‌رتا، وه‌ مه‌لائیکه‌ ته‌که‌ان سوچه‌دیان بۆبردی، وه‌ جێگیری کردی له‌ به‌هه‌شتدا، پاشان به‌هۆی هه‌له‌که‌ت (که‌له‌داره‌که‌ت خوارد) خه‌لکیت دا به‌زاند بۆسه‌رزه‌وی؟ ئاده‌م فه‌رمووی: تۆ ئه‌و موسایه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ به‌هۆی په‌یام و وشه‌ پێرۆزه‌کانیه‌ وه‌

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٦٦١٤)، وَمُسْلِمٌ (٦٦٨٦).

هه‌لیبژاردووی، وه‌ ته‌وراتی پێبه‌خشیتی که‌ رۆشنکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتێک بوو، وه‌ نزیکێ کردیته‌وه‌و پرزگاری کردی، وه‌ بوونی ته‌وراتیش چه‌نده‌ پێش دروستکردنی من بوو؟ موسا فه‌رمووی: چل سال، ئاده‌م فه‌رمووی: ئه‌م ئایه‌ته‌ی تێدا‌بووه‌: که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ﴾ واته‌: ئاده‌م یاخی بوو له‌ په‌روه‌ردگاری و فریوی خواردو پرێگه‌ی لی تێکچوو، موسا فه‌رمووی: به‌لی، ئاده‌میش فه‌رمووی: باشه‌ ئایا سه‌رزه‌نشتی من ده‌که‌ی له‌سه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که‌ پێش چل سال له‌ دروست بوونم خوای گه‌وره‌ نوسیویه‌تی؟ ئینجا پێغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رمووی: به‌لگه‌ی ئاده‌م به‌هێزتربوو له‌ به‌لگه‌ی موسا.

چه‌ند سوودو ئامۆزگارییه‌ک له‌م چیرۆکه‌دا.

(١) دروسته‌ موناقه‌شه‌و گفتوگۆکردن له‌سه‌ر باسیک که‌ بۆده‌رکه‌وتنی حه‌ق و راستی بیّت، ئه‌ویش به‌ چه‌ند مه‌رجێک:

— ده‌بیّت نیه‌ت پاک بیّت ئه‌وه‌که‌سه‌ی که‌ موناقه‌شه‌و گفتوگۆده‌کات له‌سه‌ر پوونکردنه‌وه‌ی حه‌ق و راستی.

— ده‌بیّت ئه‌وه‌که‌سه‌ی که‌ موناقه‌شه‌و گفتوگۆده‌کات زانا بیّت به‌و باسه‌.

— ده‌بیّت که‌سیکی نه‌رم و نیان و له‌سه‌ر خۆبیّت (واته‌: خۆبه‌گه‌وره‌ زان نه‌بیّت، بۆئه‌وه‌ی حه‌ق و راستی په‌ت نه‌کاته‌وه‌)،

۱- ده بېت دلخوش بېت به دهرکه وتنى حق و راستى، جا له سهر ده ستى خوى بېت، يان له سهر ده ستى به رامبه ره که ى بېت.

۲) جيگير بوون و چه سپاندنى ده ست بو خواى گه وره، به لام شيوازو شيوه که ى چونه نيمه نايزانين، ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱) واته: هيچ شتيك نيه له وينى نه و زاته پيروزه، وه هيچ شتيك له و ناچيت، چونكه په روه ردگار وه به ديهينه ره. وه هر ته ویش بيسه رو بينايه.

۳) خواى گه وره ته وراتى به ده ستى خوى نوسيوه پيش دروستکردنى ئا دهم به چل سال. وه يه كيک له و نايه تانه ى که تيديايه ﴿وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ، فَغَوَىٰ﴾ (۱۲۱) و وه له قورئانيشدا هاتوه

۴) به هه شت پيش دروست بوونى ئا دهميش هه بووه،

۵) به هه شت و دوزه خ دروستکراوى خواى په روه ردگارن پيش دروست بوونى ئا دهم.

۶) فه زل و گه وره يى هه ردو و پيغه مبهري (ئا دهم و موسا) (عليه السلام).

القِصَّةُ التَّاسِعَةُ وَالْعِشْرُونَ:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) فِيمَا يَحْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: (أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا، فَقَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَبْدِي ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ فَقَالَ أَيْ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَبْدِي أَذْنَبَ ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ فَقَالَ أَيْ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَبْدِي ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، وَاعْمَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ) قَالَ عَبْدُ الْأَعْلَى لَا أَدْرِي أَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ » اَعْمَلْ مَا شِئْتَ «^(١).

چیرۆکی نوێه‌م:

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أبي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌وشتانه‌ی که له‌ په‌روه‌ردگاریه‌وه ده‌گێڕێته‌وه ده‌فه‌رموویت: به‌نده‌یه‌ک گوناھێکی ئه‌نجامداو ووتی: خوايه له‌ گوناھه‌که‌م خۆشبه‌، خواي په‌روه‌ردگاریش فه‌رمووی: به‌نده‌که‌م گوناھێکی ئه‌نجامداو پاشان زانیتی که په‌روه‌ردگاریکی هه‌یه‌و له‌ گوناھ خۆش ده‌بی‌ت و له‌سه‌ر گوناھیش به‌نده‌کانی سزاده‌دات، پاشان دووباره‌ گوناھێکی تری ئه‌نجامدايه‌وه ووتی: خوايه له‌ گوناھه‌که‌م خۆشبه‌، خواي په‌روه‌ردگاریش فه‌رمووی: به‌نده‌که‌م گوناھێکی ئه‌نجامداو پاشان زانی که په‌روه‌ردگاریکی هه‌یه‌و له‌ گوناھ خۆش ده‌بی‌ت و له‌سه‌ر گوناھیش به‌نده‌کانی سزاده‌دات، پاشان سیّ باره‌ گوناھێکی تری ئه‌نجامدايه‌وه

(١) أخرجه البخاري (٧٥٠٧)، ومسلم (٦٩١٩).

ووتی: خوايه له‌گوناوه‌که‌م خۆشبه‌، خواي په‌روه‌ردگاريش فه‌رمووی: به‌نده‌که‌م گوناھيکی ئه‌نجامداو پاشان زانی که په‌روه‌ردگاريکی هه‌یه‌و له‌ گوناھ خۆش ده‌بی‌ت و له‌سه‌ر گوناھيش به‌نده‌کانی سزاده‌دات، خواي په‌روه‌ردگار فه‌رمووی: چی ده‌که‌یت بیکه ئه‌وا من لی‌ت خۆش بووم، (عَبْدُ الْأَعْلَى) ده‌فه‌رمووی‌ت: نازانم له‌ جاری سی‌یه‌م دابوو یان چواره‌م که‌فه‌رمووی: « چی ده‌که‌یت بیکه ».

چه‌ند سوودو ئامۆزگاريه‌ك له‌م چیرۆکه‌دا.

(١) گه‌وره‌یی و لی‌خۆشبوونی خواي په‌روه‌ردگار به‌رامبه‌ر به‌نده‌کانی.

(٢) دان پیدانانی مرۆقه‌کان به‌ تاوان و گوناوه‌کانیان، وه‌ پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبٍ ثُمَّ تَابَ، تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ) ^(١) واته‌: ئه‌گه‌ر به‌نده‌ دان بنی‌ت به‌تاوانه‌کانیدا، پاشان داوای لی‌خۆش بوون بکات و ته‌ویه‌ بکات، ئه‌وا خواي گه‌وره‌ش له‌و که‌سه‌ خۆش ده‌بی‌ت.

(٣) ئه‌گه‌ر به‌نده‌کان تاوان و گوناھ ئه‌نجام نه‌ده‌ن، ئه‌وا خواي گه‌وره‌ له‌ناویان ده‌بات، پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ وَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ) ^(٢) واته‌: سویند به‌وه‌ی که‌ گیانی منی به‌ده‌سته‌ ئه‌گه‌ر تاوان و گوناھ ئه‌نجام نه‌ده‌ن، ئه‌وا خواي گه‌وره‌ له‌ ناوتان ده‌بات و

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٤٧٥٠)، وَمُسْلِمٌ (٦٩٥١).

(٢) أَخْرَجَهُ وَمُسْلِمٌ (٦٨٩٩).

گه‌ل و قه‌ومێکی تر دینیت که گونا‌هو تاوان ئه‌نجام ده‌ن و پاشان داوای لیخۆش بوون له خوای گه‌وره بکه‌ن و خوای گه‌وره‌ش لێیان خۆش بپیت.

(٤) هه‌ر که‌سیک ته‌وبه بکات له‌سه‌ر تاوان و گونا‌هه‌کانی ئه‌وا وه‌ک ئه‌وه وایه که تاوانی ئه‌نجام نه‌دا‌بیت، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ)^(١) ته‌وبه‌کار له‌تاوان وه‌ک ئه‌وه وایه که تاوانی نه‌بیت.

(٥) پێویسته‌ مرۆفی باوه‌ردار ئاگادار بپت له‌وه‌ی که گوی نه‌دات به‌تاوان و هه‌له‌کانی، چونکه له‌وانه‌یه مردن له‌ پر په‌خه‌ی پێبگریت و بواری ته‌وبه‌ی نه‌دات.

په‌نکردنه‌وه‌یه‌ک

پێشه‌وا (ابن قیّم الجوزیه) (په‌حمه‌تی خوای لێبیت) ده‌فه‌رموویت: ئه‌وه‌ش وا ناگه‌ینیت که خوای گه‌وره پێکه به‌ئه‌نجامدانی گونا‌هو تاوان بدات، به‌لکو واده‌گه‌یه‌نیت که خوای گه‌وره لێی ده‌بووریت، چونکه به‌م شیوه‌یه گونا‌هو تاوان ده‌کات و پاشان په‌شیمان ده‌بیته‌وه و ته‌وبه ده‌کات، وه خوای گه‌وره ئه‌و به‌نده‌یه‌ی تاییه‌ت کردوه به‌ لێبووردن، چونکه زانیویه‌تی که سورا‌بیت له‌سه‌ر گونا‌هو تاوان، به‌لکو هه‌رکاتیک توشی گونا‌هیک هات به‌په‌له ته‌وبه ده‌کات، وه ئه‌م حوکمه‌ش گه‌شتیه‌و هه‌مووکه‌سیک ده‌گریته‌وه که به‌م شیوه‌یه‌بیت، به‌لام ئه‌و به‌نده‌یه لێبوورنی بۆ براوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ک هاوه‌لانی به‌در، وه به‌هه‌مان شیوه ئه‌و هاوه‌لانه‌ی که، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مژده‌ی به‌هه‌شتی پێداون، یان پێیانی راگه‌یاندوه که خوای گه‌وره لێیان خۆش بووه، جا ئه‌مه ئه‌وه ناگه‌یه‌نیت

(١) أخرجه ابن ماجه وحسنه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (٢٠٠٨).

که پێگهی پێداین گوناھو تاوان ئه‌نجام بده‌ن و واز له به‌ندایه‌تی و کاره واجبه‌کان بهێنن، به‌لکو ئه‌م هاوه‌لانه دواي ئه‌وه‌ی مژده‌ی لیبوردنیان پێدرا زیاتر له خواي گه‌وره ده‌ترسان و به‌ندایه‌تیان بۆ ده‌کرد، هه‌روه‌ك ئه‌و (١٠) هاوه‌له‌ی که مژده‌ی به‌هه‌شتیان پێدرا بوو^(١).

(١) الفوائد (ص: ١٥).

له‌ کو‌تا ییدا...

سوپاس و ستایش بۆ خوای په‌روه‌ردگار که یارمه‌تی دام بۆ ئاماده‌کردنی ئەم بابەته،
وه هه‌موو ئەو برایانه‌ی که یارمه‌تی ده‌رم بوون.

برای خوشه‌ویست... خوشکی به‌ریز...

ئەگەر هه‌رشتیک له‌م په‌رتوکه‌ی به‌رده‌ستدایه له‌پاستی و په‌واو حه‌ق ئەوا له‌خوای
تاكو ته‌نهاو پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه‌یه، وه هه‌رشتیکیش له‌ هه‌له‌و بیرچوون و خامۆش
کردنی تێدابیت، ئەوا له‌خۆم له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه... خوای په‌روه‌ردگارو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی
(ﷺ) به‌رین لیی...

وه جیی خۆیه‌تی لی‌ره‌شه‌وه سوپاس و پێزانینی خۆم ئاراسته‌ی مامۆستای به‌ریز (م).
صَلاح الدِّین عَبْدُ الْکَرِیم) بکه‌م که توانی ئەرکی پێداچونه‌وه‌و هه‌له‌سه‌نگاندنی شه‌ری
ئەم په‌رتوکه‌ بگریته ئەستۆی خۆی، خوای په‌روه‌ردگار پاداشتی خه‌یری بداته‌وه.

ک. ابوبکر أحمد قادر (١٤٣٠) ک.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَهُ خَالِصًا لَوْحِيكَ الْكَرِيمِ وَتَغْفُوَ عَمَّا وَقَعَ فِيهِ مِنَ الْخَطَا وَالزَّلَلِ إِنَّكَ عَفُوٌّ غَفُورٌ
رَحِيمٌ، رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَاعْفُ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ
وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ .

وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

گه‌رنگترین سه‌رچاوه‌کان

- (١) الْقُرْآن الْكَرِيم .
- (٢) مُخْتَصَر تَفْسِيرُ ابْنِ كَثِير .
- (٣) تَفْسِيرُ السَّعْدِيِّ .
- (٤) صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ .
- (٥) صَحِيحُ مُسْلِم .
- (٦) صَحِيحُ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ / تَحْقِيقُ الشَّيْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيِّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) .
- (٧) صَحِيحُ سُنَنِ التِّرْمِذِيِّ / تَحْقِيقُ الشَّيْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيِّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) .
- (٨) صَحِيحُ سُنَنِ ابْنِ مَاجَهَ / تَحْقِيقُ الشَّيْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيِّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) .
- (٩) صَحِيحُ سُنَنِ النَّسَائِيِّ / تَحْقِيقُ الشَّيْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيِّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) .
- (١٠) صَحِيحُ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ وَزِيَادَتِهِ / لِلشَّيْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيِّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) .
- (١١) شَرْحُ رِيَاضِ الصَّالِحِينَ / لِلشَّيْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ بْنُ صَالِحِ الْعَنِينِ (رَحِمَهُ اللَّهُ) .
- (١٢) صَحِيحُ الْأَدَبِ الْمُمْفَرَدِ لِلْإِمَامِ الْبُخَارِيِّ / تَحْقِيقُ الشَّيْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيِّ .
- (١٣) فَتْحُ الْبَارِي شَرْحُ صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ / لِلْحَافِظِ: أَحْمَدُ بْنُ حَجَرٍ الْعَسْقَلَانِيِّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) .
- (١٤) شَرْحُ النَّوَوِيِّ عَلَى مُسْلِمَ / لِلشَّيْخِ الْإِمَامِ الْعَلَامَةِ: أَبُو زَكْرِيَّا يَحْيَى بْنُ شَرَفٍ النَّوَوِيِّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) .